7. ການຕະຫຼາດ

[illegible]	ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ທ່າແຮງ	ຈຸດປະສົງ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	ຕະຫຼາດໄດ້ຊຶມເຂົ້າໄປສູ່ເຂດຊົນນະບົດ							
2.ການປຸງແຕ່ງກະສິກຳ	< ຂໍ້ຈຳກັດ> - ມູນຄ່າຂົນສົ່ງຫາຕະຫຼາດສູງ - ເສັ້ນທາງຫຍຸ້ງຍາກໃນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າເຂົ້າ ແລະອອກ. - ຄວາມຮູ້ວິຊາການປຸງແຕ່ງກະສິກຳຂະໜາດນ້ອຍຈຳກັດ. - ຂາດລະບົບການຈັດປະເພດ ແລະເກຣດຜົນຜະລິດກະສິກຳ -ຂາດລະບົບການກວດສອບສຳລັບຫຼັກການອານາໄມອາຫານ -ລະບຽບກົດໝາຍສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມສຳລັບການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຍັງບໍ່ທັນແນ່ນອນ - ການໃຫ້ໂອກາດສິນເຊື່ອຊາວກະສິກອນຈຳກັດ < ທ່າແຮງ> - ການປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນ (ສັດ, ຜົນຜະລິດທັດຖະກຳ, ອື່ນໆ) ມີຈຸດດີສາມາດແຂ່ງຂັນກັບຕະຫຼາດສາກົນ. - ການລົງທຶນພາກສ່ວນເອກະຊົນຍັບມີດຊອບລົງທຶນໃນການປຸງແຕ່ງ ກະສິກຳແມ່ນຢູ່ໃນເກນທາງບວກ ແລະເພີ່ມຂຶ້ນ.	- ເພື່ອເພີ່ມມູນລະຄ່າເພີ່ມຂອງຜົນຜະລິດກະສິກຳ - ເພື່ອເພີ່ມທະວີການແຂ່ງຂັນ ການຕະຫຼາດສຳລັບຜົນຜະລິດກະສິກຳທັງຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ	-ສ້າງຄວາມກ້າຫານໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ສຳລັບເຮັດກິດຈະກຳປຸງແຕ່ງກະສິກຳດ້ວຍການຝຶກອົບຮົມທີ່ເໝາະສົມ - ປັບປຸງເສັ້ນທາງຕິດຕໍ່ພົວພັນ -ສ້າງຕັ້ງລະບົບການຈັດແບ່ງປະເພດ ແລະການຈັດເກຣດ ຜົນຜະລິດກະສິກຳ -ປັບປຸງການບໍລິການການເງິນຈຸລະພາກສຳລັບການປຸງແຕ່ງກະສິກຳ -ສ້າງຕັ້ງລະບົບກວດກາສຳລັບການອານາໄມອາຫານດ້ວຍລະບົບທ້ອງວີໄຈທົບທວນ ແລະປ່ຽນແປງລະບຽບກົດໝາຍສຳລັບການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ	-ຈັດຕັ້ງກຸ່ມຊາວກະສິກອນເຮັດໜ້າທີ່ປຸງແຕ່ງກະສິກຳ - ປັບປຸງເສັ້ນທາງການຜະລິດກະສິກຳໄປສູ່ການຕະຫຼາດ - ສ້າງຕັ້ງລະບົບການຈັດມາດຖານ ແລະຈັດເກຣດລວມທັງການກວດກາ -ປັບປຸງໂອກາດການໃຫ້ສິນເຊື່ອໃຫ້ບ້ານ -ມາດຖານຂອງຫຼັກການອະນາໄມອາຫານ ແລະລະບົບກວດກາເພື່ອສຸຂະພາບຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະສະຫວັດດີການດີ -ຂະຫຍາຍການລົງທຶນທຸລະກິດປຸງແຕ່ງກະສິກຳ	ກະຊວງ ກ.ປ ກົມປູກຝັງ ກ/ຊ ຄອປກ ອື່ນສູນກາງພັດທະນາຊົນນະບົດ NAFES	M-2	ລະບົບການກວດກາອານາໄມອາຫານ	ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ
						M-4	ໂຄງການຈັດປະເພດ ແລະເກຣດຜົນຜະລິດ	
						M-5	ໂຄງການບລະບຽບກົດໝາຍບົບພື້ນຖານດຽວ່ຄູ່ການຕະຫຼາດ ແລະວິທີການລ້າ(T/A)	
						M-6	ສູນເຕັກໂນໂລຊີຫຼັງຈາກເກັບກ່ຽວ ແລະການປຸງແຕ່ງກະສິກຳ	
						M-7	ສຶກສາທ່າແຮງການສົ່ງອອກ ແລະການຕອບສະໜອງດ້ານການຄ້າກະສິກຳ	
						RD-1	ເຂດພື້ນຖານປະສົມປະສານກັບແຜນງານພັດທະນາຊົນນະບົດ(ເອກະສານອ້າງອີງ 9 ພັດທະນາຊົນນະບົດ)	

7. ການຕະຫຼາດ

ອົງປະກອບຫຼັກ	ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະທ່າແຮງ	ຈຸດປະສົງ	ຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ມີການດຳເນີນງານ
	ຕະຫຼາດໄດ້ຊຶມເຂົ້າໄປສູ່ເຂດຊົນນະບົດ		
2.ການປຸງແຕ່ງກະສິກຳ	< ຂໍ້ຈຳກັດ> - ມູນຄ່າຂົນສົ່ງຫາຕະຫຼາດສູງ - ເສັ້ນທາງຫຍຸ້ງຍາກໃນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າເຂົ້າ ແລະອອກ. - ຄວາມຮູ້ວິຊາການປຸງແຕ່ງກະສິກຳຂະໜາດນ້ອຍຈຳກັດ. - ຂາດລະບົບການຈັດປະເພດ ແລະເກຣດຜົນຜະລິດກະສິກຳ -ຂາດລະບົບການກວດສອບສຳລັບຫຼັກການອານາໄມອາຫານ -ລະບຽບກົດໝາຍສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມສຳລັບການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຍັງບໍ່ທັນແນ່ນອນ - ການໃຫ້ໂອກາດສິນເຊື່ອຊາວກະສິກອນຈຳກັດ < ທ່າແຮງ> - ການປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນ (ສັດ, ຜົນຜະລິດທັດຖະກຳ, ອື່ນໆ) ມີຈຸດດີລາຄາແຂ່ງຂັນກັບຕະຫຼາດສາກົນ. - ການລົງທຶນພາກສ່ວນເອກະຊົນຮັບຜິດຊອບລົງທຶນໃນການປຸງແຕ່ງ ກະສິກຳແມ່ນຢູ່ໃນເກນທາງບວກ ແລະເພີ່ມຂື້ນ.	- ເພື່ອເພີ່ມມູນລະຄ່າເພີ່ມຂອງຜົນຜະລິດກະສິກຳ - ເພື່ອເພີ່ມທະວີການແຂ່ງຂັນ ການຕະຫຼາດສຳລັບຜົນຜະລິດກະສິກຳທັງຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ	-ສ້າງຄວາມກ້າຫານໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ສຳລັບເຮັດກິດຈະກຳປຸງແຕ່ງກະສິກຳດ້ວຍການຝຶກອົບຮົມທີ່ເໝາະສົມ - ປັບປຸງເສັ້ນທາງຕິດຕໍ່ພົວພັນ -ສ້າງຕັ້ງລະບົບການຈັດແບ່ງປະເພດ ແລະການຈັດເກຣດ ຜົນຜະລິດກະສິກຳ -ປັບປຸງການບໍລິການການເງິນຈຸລະພາກສຳລັບການປຸງແຕ່ງກະສິກຳ -ສ້າງຕັ້ງລະບົບກວດກາສຳລັບການອານາໄມອາຫານດ້ວຍລະບົບທ້ອງຖິ່ນໂຈທິບທອນ ແລະປຽນແປງລະບຽບກົດໝາຍສຳລັບການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ

ຈຸດໝາຍ/ເປົ້າໝາຍ	ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບ	ບົດສະເໜີໂຄງການ ແລະແຜນງານ			
		ລະຫັດ	ຫົວຂໍ້	ຜູ້ສະໜອງ	[illegible]
-ຈັດຕັ້ງກຸ່ມຊາວກະສິກອນເຮັດພັນທີ່ປຸງແຕ່ງກະສິກຳ - ປັບປຸງເສັ້ນທາງການຜະລິດກະສິກຳໄປສູ່ການຕະຫຼາດ - ສ້າງຕັ້ງລະບົບການຈັດມາດຖານ ແລະຈັດເກຣດລວມທັງການກວດກາ -ປັບປຸງໂອກາດການໃຫ້ສິນເຊື່ອໃຫ້ບ້ານ -ມາດຖານຂອງຫຼັກການອະນາໄມອາຫານ ແລະລະບົບກວດກາເພື່ອສຸຂະພາບຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະສະຫງັດກິການດີ -ຂະຫຍາຍການລົງທຶນທຸລະກິດປຸງແຕ່ງກະສິກຳ	ກະຊວງ ກ.ປ ກົມປູກຝັງ ກ/ຊ ຄອປກ ອົບສູນກາງພັດທະນາຊົນນະບົດ NAFES	M-2	ລະບົບການກວດກາອານາໄມອາຫານ	ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ອ່ອນມີສອງຝ່າຍ	
		M-4	ໂຄງການຈັດປະເພດ ແລະເກຣດຜົນຜະລິດ		
		M-5	ໂຄງການນລະບຽບກົດໝາຍບົນພື້ນຖານຄອງຄູການຕະຫຼາດ ແລະວິທີການຄ້າ(T/A)		
		M-6	ສູນເຕັກໂນໂລຊີຫຼັງຈາກເກັບກ່ຽວ ແລະການປຸງແຕ່ງກະສິກຳ		
		M-7	ສຶກສາທ່າແຮງການສົ່ງອອກ ແລະການຕອບສະໜອງດ້ານການຄ້າກະສິກຳ		
		RD-1	ເຂດພື້ນຖານປະສົມປະສານກັບແຜນງານພັດທະນາຊົນນະບົດ (ເອກະສານອ້າງອີງ 9 ພັດທະນາຊົນນະບົດ)		

8. ການເງິນຊົນນະບົດ

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]		
						[illegible]	[illegible]	[illegible]
1. ປັບປຸງ ແລະສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມ ແຂງໃຫ້ ແກ່ທະນາ ຄານການຄ້າ ຕ່າງປະເທດ (SOCB)	<ຂໍ້ຈຳກັດ> - ຄວາມເປັນຈິງທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະເທດທີ່ບໍ່ທັນມີຊີວິດຊີວາດີ -ການຄຸ້ມຄອງການເງິນອ່ອນແອຂອງ (SOCB) -ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດໃນການໃຫ້ເງິນກູ້ເປັນຢ່າງສູງ -ຂາດການຊີ້ນຳຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປລາວ ຢ່າງເໝາະສົມ -ຂາດການໃຫ້ສິນເຊື່ອພາກສ່ວນເອກະຊົນ -ຂາດການໃຫ້ສິນເຊື່ອລະຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວແກ່ຜູ້ເຮັດທຸລະກິດກະສິກຳ ແລະເຮັດຂະແໜງອຸດສາຫະກຳກະສິກຳ	-ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດຂອງທະນາຄານເຮັດໃຫ້ທິດທາງການຄ້າເພີ່ມຂຶ້ນ, ຫຼຸດຜ່ອນການບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດເງິນກູ້ ແລະ ສາຂາເຄືອຂ່າຍ -ບັນລຸການສ້າງຊີວິດຊາດ້ານການເງິນ -ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ທະນາຄານກ່ຽວກັບການຊຸກຍູ້ຊີ້ນຳໂດຍທະນາຄານແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍການປັບປຸງລະບຽບກົດໝາຍ ແລະຂໍ້ບັງຄັບໄຊ້ຕ່າງໆ	-ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ແນະນຳສຳລັບການປັບປຸງ $SOCB_S$ -ຟື້ນຟູ $SOCB_S$ ບົນພື້ນຖານການສຶກສາໂດຍ ADB -ແນະນຳການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ ແລະ ຄວາມເປັນເອກະລາດຂອງ $SOCB_S$ -ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການຊີ້ນຳ $SOCB_S$ ໂດຍທະນະຄານແຫ່ງສປປລ -ສ້າງແຜນການສຳລັບປະເມີນການໃຫ້ສິນເຊື່ອ ແລະກີລາຄາອັນຕອນ ແລະ ຊັບສົມບັດຄ້ຳປະກັນ -ຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາທີ່ອາດບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດເງິນກູ້	-ປັບປຸງການດຳເນີນການປະຕິບັດຂອງ $SOCB_S$ -ພົນດີຂອງການບໍລິການດ້ວຍພົນຮັບຈາກເງິນກູ້ຂອງທຸລະກິດກະສິກຳ ແລະ ຂະແໜງການພະລິດກະສິກຳ -ປັບປຸງບົດບາດຂອງ$SOCB_S$ ໃນການພັດທະນາກະສິກຳ ແລະການເຮັດທຸລະກິດກະສິກຳ	ກະຊວງ ການເງິນ NAFES	RF-1	ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ $SOCB_S$ ແລະຂະຫຍາຍສູນຝຶກອົບຮົມ	ການຮ່ວມມືຫຼາຍຝ່າຍກັບສະຖາບັນການເງິນ ADB_1 WB_1 IFM_1 EU
						RF-2	ດຳເນີນການປະຕິບັດຂອງ $SOCB_S$ ປັບປຸງ-ສົ່ງເສີມສາຂາຂອງທະນະຄານ	
						RF-6	ພັດທະນາການໃຫ້ກູ້ຢືມຂອງ $SOCB_S$ ສຳລັບການລ້ຽງສັດ ແລະການປະມົງ (ຈຸດທົດລອງ ໂຄງການ)	
						RF-10	ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍສາຂາທະນາຄານ$SOCB_S$ ການມັດຈຳ ແລະແຜນການປ່ອຍສິນເຊື່ອຂອງ $SOCB_S$	
						RF-12	ການຂະຫຍາຍສິນເຊື່ອໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ແລະການເຮັດທຸລະກິດກະສິກຳ	
2. ສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມ ແຂງໃຫ້ແກ່ ຂະແໜງການ ເງິນດ້ວຍ ການປະກອບ ສ່ວນຮ່ວມ ດ້ານກະສິກຳ ແລະ ພັດທະ ນາຊົນນະບົດ	<ຂໍ້ຈຳກັດ> -ຂາດຄວາມສາມາດດ້ານສະຖາບັນການເງິນ ໂດຍອ້າງອີງກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງບັນຊີ, ການຄ້າເງິນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງໃນການຄຸ້ມຄອງ - ໂຄງສ້າງລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບທຸລະກິດລະຫວ່າງທະນາຄານ, ສັນຍາກູ້ຢືມ ແລະຊັບສິນຄ້ຳປະກັນບໍ່ຄົບຖ້ວນ -ສະຖາບັນການເງິນໃຫ້ການບໍລິການສິນເຊື່ອຊົນນະບົດນ້ອຍຫຼາຍ - ກົນໄກການອົບຂວາຍເງິນຝາກມີນ້ອຍ	-ເພື່ອສ້າງພື້ນຖານໃຫ້ໝັກແໜ້ນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດທະນາຄານ -ເພື່ອສ້າງພື້ນຖານພະລິດຕະພັນເງິນ ແລະວິທີການດຶງດູດການເຮັດທຸລະກິດກະສິກຳ ແລະເສດຖະກິດຊົນນະບົດ -ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຫຼາຍຫຼາຍແຫຼ່ງທຶນຂອງຄົວເຮືອນຊາວບ້ານ	-ໄດ້ສຳເລັດການຈັດຕັ້ງການປະຕິບັດໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂະແໜງການເງິນ -ພັດທະນາໂຄງສ້າງກົດໝາຍຂອງການສ້າງຕັ້ງທະນາຄານ ແລະນຳໄຊ້ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ -ພັດທະນາກົນໄກສິນເຊື່ອເງິນສົດໃນເຂດຊົນນະບົດ	- ເພີ່ມທະວີລະບົບເງິນຝາກປະຢັດຂອງຄອບຄົວ - ເພີ່ມທະວີການພັດທະນາການເງິນຊົນນະບົດຢູ່ລະດັບຮາກຖານ -ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການພົວພັນລະຫວ່າງເຂດຊົນນະບົດ ແລະພາກສ່ວນການເງິນເອກະຊົນ -ສົ່ງເສີມວຽກງານການເງິນຊົນນະບົດ ແລະແຂ່ງຂັນລະຫວ່າງສະຖາບັນການເງິນ	ກະຊວງ ການເງິນ	RF-3	ວາງແຜນປ້ອງກັນລະບົບເງິນຝາກ ແລະຫ້ອງການສິນເຊື່ອ(T)A)ສຳເລັດໃນເດືອນມີນາ/ເມສາ 2001	ສະຖາບັນຫຼາຍຝ່າຍ
						RF-4	ລະບຽບກ່ຽວກັບການເກັບພີ້ສິນ ແລະຄ້ຳປະກັນການບັງຄັບໄຊ້ບົນພື້ນຖານກົດໝາຍກ່ຽວກັບໃບຮັບແລກປ່ຽນເງິນ ໃບຮັບໜີ້ ແລະການເຊົ່າຫຼືຊື້(T/A) ພອມດຳເນີນການ	
						RF-5	ສືບຕໍ່ ແລະຂະຫຍາຍກຸ່ມສິນເຊື່ອ ແລະກຸ່ມຝາກປະຢັດ	
						RF-11	ສົ່ງເສີມ ແລະຂະຫຍາຍກິດຈະກຳຂອງ	

8. ການເງິນຊົນນະບົດ

ອົງປະກອບຫຼັກ	ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ທ່າແຮງ	ຈຸດປະສົງ	ຄວາມຕ້ອງການ ທີ່ມີການດຳເນີນງານ	ຈຸດໝາຍ/ເປົ້າໝາຍ	ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບ	ບັດລະເບີ ໂຄງການ ແລະ ແຜນງານ		
						ລະຫັດ	ຫົວຂໍ້	ຜູ້ສະໜອງທຶນ
1. ປັບປຸງ ແລະສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມ ແຂງໃຫ້ ແກ່ທະນາ ຄານການຄ້າ ຕ່າງປະເທດ (SOCB)	<ຂໍ້ຈຳກັດ> - ຄວາມເປັນຈິງທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະເທດທີ່ບໍ່ທັນມີຊີວິດຊີວາດີ -ການຄຸ້ມຄອງການເງິນອ່ອນແອຂອງ (SOCB) -ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດໃນການໃຫ້ເງິນກູ້ເປັນຢ່າງສູງ -ຂາດການຊີ້ນຳຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປລາວ ຢ່າງເໝາະສົມ -ຂາດການໃຫ້ສິນເຊື່ອພາກສ່ວນເອກະຊົນ -ຂາດການໃຫ້ສິນເຊື່ອລະຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວແກ່ຜູ້ເຮັດທຸລະກິດກະສິກຳ ແລະເຮັດຂະແໜງວຽກງານກະສິກຳ	-ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດຂອງທະນາຄານເຮັດໃຫ້ທິດທາງການຄ້າເພີ່ມຂື້ນ, ຫຼຸດຜ່ອນການບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດເງິນກູ້ ແລະ ສາຂາເຄືອຄ່າຍ -ບັນລຸການສ້າງຊີວິດຊາດ້ານການເງິນ -ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ທະນາຄານກ່ຽວກັບການຊຸກຍູ້ຊີ້ນຳໂດຍທະນາຄານແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍການປັບປຸງລະບຽບກົດໝາຍ ແລະຂໍ້ບັງຄັບໄຊ້ຕ່າງໆ	-ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ແນະນຳສຳລັບການປັບປຸງ $SOCB_S$ -ຟື້ນຟູ $SOCB_S$ ບົນພື້ນຖານການສຶກສາໂດຍ ADB -ແນະນຳການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ ແລະ ຄວາມເປັນເອກະລາດຂອງ $SOCB_S$ -ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການຊີ້ນຳ $SOCB_S$ ໂດຍທະນະຄານແຫ່ງສປປລ -ສ້າງແຜນການສຳລັບປະເມີນການໃຫ້ສິນເຊື່ອ ແລະພິຈາລາອັນຕອນ ແລະ ຊັບສິນບັດຄ້ຳປະກັນ -ຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາທີ່ອາດບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດເງິນກູ້	-ປັບປຸງການດຳເນີນການປະຕິບັດຂອງ $SOCB_S$ -ພົນກິຂອງການບໍລິການດ້ວຍພົນຮັບຈາກເງິນກູ້ຂອງທຸລະກິດກະສິກຳ ແລະ ຂະແໜງການຜະລິດກະສິກຳ -ປັບປຸງບົດບາດຂອງ$SOCB_S$ ໃນການພັດທະນາກະສິກຳ ແລະການເຮັດທຸລະກິດກະສິກຳ	ກະຊວງ ການເງິນ NAFES	RF-1	ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ $SOCB_S$ ແລະຂະຫຍາຍສູນຝຶກອົບຮົມ	ການຮ່ວມມືຫຼາຍຝ່າຍກັບສະຖາບັນການເງິນ ADB, WB, IFM, EU
						RF-2	ດຳເນີນການປະຕິບັດຂອງ $SOCB_S$ ປັບປຸງ- ສົ່ງເສີມສາຂາຂອງທະນະຄານ	
						RF-6	ພັດທະນາການໃຫ້ກູ້ຢືມຂອງ $SOCB_S$ ສຳລັບການລ້ຽງສັດ ແລະການປະມົງ (ຈຸດທົດລອງ ໂຄງການ)	
						RF-10	ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍສາຂາທະນາຄານ$SOCB_S$ ການມັດຈຳ ແລະແຜນການປ່ອຍສິນເຊື່ອຂອງ $SOCB_S$	
						RF-12	ການຂະຫຍາຍສິນເຊື່ອໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ແລະການເຮັດທຸລະກິດກະສິກຳ	
2. ສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມ ແຂງໃຫ້ແກ່ ຂະແໜງການ ເງິນດ້ວຍ ການປະກອບ ສ່ວນຮ່ວມ ດ້ານກະສິກຳ ແລະ ພັດທະ ນາຊົນນະບົດ	<ຂໍ້ຈຳກັດ> -ຂາດຄວາມສາມາດດ້ານສະຖາບັນການເງິນ ໂດຍອ້າງອີງກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງບັນຊີ, ການຄ້າເງິນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງໃນການຄຸ້ມຄອງ - ໂຄງສ້າງລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບທຸລະກິດລະຫວ່າງທະນາຄານ, ສັນຍາກູ້ຢືມ ແລະຊັບສິນຄ້ຳປະກັນບໍ່ຄົບຖ້ວນ - ສະຖາບັນການເງິນໃຫ້ການບໍລິການສິນເຊື່ອຊົນນະບົດນ້ອຍຫຼາຍ - ກົນໄກການອົນຂວາຍເງິນຝາກມີນ້ອຍ	-ເພື່ອສ້າງພື້ນຖານໃຫ້ໝັກແໜ້ນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດທະນາຄານ -ເພື່ອສ້າງພື້ນຖານຜະລິດຕະພັນເງິນ ແລະວິທີການດຶງດູດການເຮັດທຸລະກິດກະສິກຳ ແລະເຂດຖະກິດຊົນນະບົດ -ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຫຼາກຫຼາຍແຫຼ່ງທຶນຂອງຄົວເຮືອນຊາວບ້ານ	-ໄດ້ສຳເລັດການຈັດຕັ້ງການປະຕິບັດໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂະແໜງການເງິນ -ພັດທະນາໂຄງສ້າງກົດໝາຍຂອງການສ້າງຕັ້ງທະນາຄານ ແລະນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ -ພັດທະນາກົນໄກສິນເຊື່ອເງິນສົດໃນເຂດຊົນນະບົດ	- ເພີ່ມທະວີລະບົບເງິນຝາກປະຢັດຂອງຄອບຄົວ -ເພີ່ມທະວີການພັດທະນາການເງິນຊົນນະບົດຢູ່ລະດັບຮາກຖານ -ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການພົວພັນລະຫວ່າງເຂດຊົນນະບົດ ແລະພາກສ່ວນການເງິນເອກະຊົນ -ສົ່ງເສີມວຽກງານການເງິນຊົນນະບົດ ແລະແຂ່ງຂັນລະຫວ່າງສະຖາບັນການເງິນ	ກະຊວງ ການເງິນ	RF-3	ວາງແຜນປ້ອງກັນລະບົບເງິນຝາກ ແລະ ຫ້ອງການສິນເຊື່ອ(T)A)ສຳເລັດໃນເດືອນມີນາ/ເມສາ 2001	ສະຖາບັນຫຼາຍຝ່າຍ
						RF-4	ລະບຽບກ່ຽວກັບການເກັບໜີ້ສິນ ແລະ ຄ້ຳປະກັນການບັງຄັບໃຊ້ບົນພື້ນຖານກົດໝາຍກ່ຽວກັບໃບຮັບແລກປ່ຽນເງິນ ໃບຮັບໜີ້ ແລະການເຊົ່າຫຼືຊື້(T/A) ພ້ອມດຳເນີນການ	
						RF-5	ສືບຕໍ່ ແລະຂະຫຍາຍກຸ່ມສິນເຊື່ອ ແລະກຸ່ມຝາກປະຢັດ	
						RF-11	ສົ່ງເສີມ ແລະຂະຫຍາຍກິດຈະກຳຂອງ	

8. ການເງິນຊົນນະບົດ

ອົງປະກອບຫຼັກ	ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ສາເຫດ	ຈຸດປະສົງ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
							UNDP/CDF ການຝຶກອົບຮົມການເງິນຈຸລະພາກໃຫ້ທຸກແຂວງ	
						RF-13	ຂະຫຍາຍການເງິນຈຸລະພາກ ແລະກຸ່ມຝາກປະຢັດ, ການໄຊ້ໜີ້ ແລະສິນທະນາກັບVRF (ທືນໝູນວຽນບ້ານ) ເພື່ອເປັນຕົວແບ ແລະກຸ່ມສິນເຊື່ອ	
3. ການປັບປຸງແລະສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ ທສກ	<ຂໍ້ຈຳກັດ> -ປະສິດທິຜົນຂອງການດຳເນີນງານບໍ່ທັນດີ, ຄຸນນະພາບຂອງຊຸດເອກະສານ, ນະໂຍບາຍການໃຫ້ກູ້ຢືມ ແລະຂັ້ນຕອນ ແລະຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານບໍ່ທັນເໝາະສົມ -ການຂົນຂວາຍເງິນຝາກມີບັນຫາ ແລະ ໂຄງສ້າງອັດຕາດອກເບ້ຍການກູ້ຢືມ -ການສະແດງໃຫ້ເຫັນການເງິນທີ່ອ່ອນແອລວມທັງການຈ່າຍອັດຕາດອກເບ້ຍຕ່ຳ	-ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ທສກມີຊີວິດຊີວາທາງດ້ານການດຳເນີນທຸລະກິດທະນາຄານ -ຄວບຄຸມອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ເປັນບັນຫາອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະການຖົມຂຸມສິນເຊື່ອຂອງ ທສກ -ເພີ່ມທະວີຂົນຂວາຍເງິນຝາກ	-ແນະນຳລະບົບການຄ້າທີ່ເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ແກ່ລະບົບການທະນາຄານຊົນນະບົດ -ແຍກບົດບາດການພັດທະນາບົດບາດຂອງ ທສກ	-ທສກ ທັບທິດໄປຕາມກົນໄກການຄ້າ -ກະແສຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານ ແລະການໃຫ້ກູ້ຂອງ ທສກ -ເພີ່ມອັດຕາການໃຫ້ກູ້ຢືມຂື້ນແກ່ຄອບຄົວຊົນນະບົດໃຫ້ໄດ້ຮັບການກູ້ຢືມພາຍຫຼັງການປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງ ທສກ	ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ	RF-7	ການວິເຄາະ ທສກ (T/A) ພວມປະຕິບັດ	ການຮ່ວມມືກັບຫຼາຍສະຖາບັນ ADB
						RF-8	ຂະຫຍາຍສິນເຊື່ອໃຫ້ກຸ່ມຊາວກະສິກອນໂດຍ ທສກ	
						RF-9	ປັບປຸງໂຄງສ້າງ ແລະປັບປຸງການຈັດຕັ້ງຄືນຂອງ ທສກ ໂດຍອີງຕາມການສະເໜີແນະຈາກຜົນຂອງການສຶກສາວິເຄາະ	

8. ການເງິນຊົນນະບົດ

ອົງປະກອບຍ່ອຍ	ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະທ່າແຮງ	ຈຸດປະສົງ	ຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ມີການດຳເນີນງານ	ຈຸດໝາຍ/ເປົ້າໝາຍ	ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບ	ບັດສະເໜີໂຄງການ ແລະແຜນງານ		
						ລະຫັດ	ຫົວຂໍ້	ຜູ້ສະໜອງແຫຼ່ງ
							UNDP/CDF ການຝຶກອົບຮົມການເງິນຈຸລະພາກໃຫ້ທຸກແຂວງ	
						RF-13	ຂະຫຍາຍການເງິນຈຸລະພາກ ແລະກຸ່ມຝາກປະຢັດ, ການໄຊ້ໜີ້ ແລະສົມທະນາກັບVRF (ທຶນໝູນວຽນບ້ານ) ເພື່ອເປັນລົງແຮ ແລະກຸ່ມສິນເຊື່ອ	
3. ການປັບປຸງແລະສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ ທສກ	<ຂໍ້ຈຳກັດ> -ປະສິດທິຜົນຂອງການດຳເນີນງານບໍ່ທັນດີ, ຄຸນນະພາບຂອງຊຸດເອກະສານ, ນະໂຍບາຍການໃຫ້ກູ້ຢືມ ແລະຂັ້ນຕອນ ແລະຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານບໍ່ທັນເໝາະສົມ -ການຮັບຂວາຍເງິນຝາກມີນ້ອຍ ແລະໂຄງສ້າງອັດຕາດອກເບ້ຍການກູ້ຢືມ -ການສະແດງໃຫ້ເຫັນການເງິນທີ່ອ່ອນແອລວມທັງການຈ່າຍອັດຕາດອກເບ້ຍຕ່ຳ	-ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ທສກມີຊີວິດຊີວາທາງດ້ານການດຳເນີນທຸລະກິດທະນາຄານ -ຄວບຄຸມອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ເປັນບັນຫາອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະການຄຸ້ມຄອງສິນເຊື່ອຂອງ ທສກ -ເພີ່ມທະວີຮັບຂວາຍເງິນຝາກ	-ແນະນຳລະບົບການລັກທີ່ເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ແກ່ລະບົບການທະນາຄານຊົນນະບົດ -ແຍກບົດບາດການພັດທະນາບົດບາດຂອງ ທສກ	-ທສກ ທັນທີດໄປຕາມກົນໄກການຄ້າ -ກະແສຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານ ແລະການໃຫ້ກູ້ຂອງ ທສກ -ເພີ່ມອັດຕາການໃຫ້ກູ້ຢືມຍືນແກ່ຄອບຄົວຊົນນະບົດໃຫ້ໄດ້ຮັບການກູ້ຢືມພາຍຫຼັງການປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງ ທສກ	ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ	RF-7	ການຮັບເຄາະ ທສກ (T/A) ພອມປະຕິບັດ	ການຮ່ວມມືກັບຫຼາຍສະຖາບັນ ADB
						RF-8	ຂະຫຍາຍສິນເຊື່ອໃຫ້ກຸ່ມຊາວກະສິກອນໂດຍ ທສກ	
						RF-9	ປັບປຸງໂຄງສ້າງ ແລະປັບປຸງການຈັດຕັ້ງສືບຂອງ ທສກ ໂດຍອີງຕາມການສະເໜີແນະຈາກຜົນຂອງການສຶກສາວິເຄາະ	

9 ການພັດທະນາຊົນນະບົດ

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1. ວິທີການພັດທະນາກະສິກຳເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ	< ຂໍ້ຈຳກັດ > * ການຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ຍາກມີການເປືອງກັບການພັດທະນາກະສິກຳ ໄປສູ່ກັບໄກການຕະຫຼາດລະດັບການເຮັດ ວຽກແມ່ນເພື່ອເຮັດກິນຕໍລ້ຽງຊີບ. * ຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ບ້ານທີ່ຫ່າງໄກ ສອກຫຼີກບໍ່ໄດ້ຮູ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ທີ່ປັບປຸງປັດ ໃຈຂາເຂົ້າ. * ຍາກທີ່ຈະໄດ້ຮັບການບໍລິການປ່ອຍສິນ ເຊື່ອຢູ່ໃນບ້ານຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. * ພື້ນຖານໂຄງລ່າງການຕະຫຼາດບໍ່ທັນພຽງ ພໍ. * ສົ່ງເສີມພະນັກງານພະແນກ ກປ ແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການ ກປເມືອງ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ບໍ່ເຮັດແລ້ວຍ້ອນເປັນເຂດທີ່ ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ < ທ່າແຮງ > * ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງສຳ ລັບການພັດທະນາຜົດສິນຄ້າໃນຫ່າງ ໄກສອກຫຼີກ. * ມີຊັບພະຍາກອນດິນ ແລະ ນ້ຳອຳນວຍໃນ ການແບ່ງເຂດອາກາດ. * ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ເງື່ອນໄຂອາ ກາດຫຼາຍຊະນິດຜົດສິນຄ້າ ການຄ້າສາມາດ ຊຸກຍູ້ການຜະລິດໄດ້. * ມີທ່າແຮງສຳລັບຜົດໄມ້ໃຫ້ໝາກ,ຜົດອຸດສາ ຫະກຳ(ເຊັ່ນ ຝ້າຍ,ອ້ອຍ,ແລະ ໄໝ) ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ(ເຊັ່ນ ບີ່ຂາ,ໝາກແໜ່ງ ແລະ ເຫັດ) ການ ລ້ຽງສັດ ແລະ ລ້ຽງສັດນ້ຳ. * ໂຄງງານປຸງແຕ່ງກະສິກຳຂະໜາດນ້ອຍສາ ມາດພັດທະນານຳໃຊ້ວັດຖຸດິບ ທີ່ຜະລິດຢູ່ພື້ນ ຖານໃນເຂດສະເພາະທີ່ມີເງື່ອນໄຂ.	* ເພື່ອສົ່ງເສີມກົນໄກການຕະ ຫຼາດກະສິກຳໃນເຂດຊົນນະ ບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. * ເພື່ອເພີ່ມມາດຖານຊີວິດ ການເປັນຢູ່ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມທຸກຍາກໃນເຂດບ້ານ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກໂດຍພັດ ທະນາການສ້າງຕັ້ງການເຮັດ ກະສິກຳ.	ກະກຽມໂຄງການ * ການກຳນົດທ່າແຮງຂອງບ້ານສຳລັບພັດທະນາກົນໄກ ການຕະຫຼາດກະສິກຳບົນພື້ນຖານການວາງມາດຖານ ຄັດເລືອກເພື່ອສ້າງຂຶ້ນໃນແຕ່ລະແຂວງ. * ກ່ຽວກັບສຳຫຼວດການມີສ່ວນຮ່ວມໃນບ້ານທີ່ໄດ້ຄັດ ເລືອກ (ກຸ່ມທີ່ບ້ານ) ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະເມີດຄວາມ ຕ້ອງການຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ທ່າແຮງຂອງການພັດ ທະນາ. * ການສ້າງແຜນພັດທະນາ (ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຊົນນະ ບົດ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ສິນເຊື່ອຈຸລະພາກ) ສຳລັບການ ຄັດເລືອກບ້ານ. * ສ້າງຕັ້ງແຜນຊຸກຍູ້ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ. * ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ ພະແນກ ກປ ແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການ ກປ ເມືອງສຳລັບທີ່ຈະກຳການສົ່ງເສີມ ເຮັດວຽກກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນໂຄງການ. * ເຮັດວຽກກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງພື້ນຖານຊົນນະ ບົດ. * ສ້າງວຽກທົດລອງສາທິດ. * ດຳເນີນການເຮັດບົດໂຄງຮຽນພາກສະໜາມຂອງ ຊາວກະສິກອນໂດຍນຳໃຊ້ຈຸດສາທິດທົດລອງ. * ແນະນຳການເງິນຈຸລະພາກ ແລະ ດຳເນີນການ ປະຕິບັດກໍ່ສ້າງຕະຫຼາດ. * ຊຸກຍູ້ຕິດຕາມໂຄງການນ້ອຍ. * ຝຶກ ແລະ ອົບຮົມແບບຫົວເຮັດຫົວຮຽນໃຫ້ພະນັກ ງານພະແນກ ກປ ແຂວງ ແລະ ຫ້ອງ ກປ ເມືອງ ຂັ້ນສຸດທ້າຍ. * ການກະກຽມບົດລາຍງານຊຸກຍູ້ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ. * ຝຶກອົບຮົມຫົວເຮັດຫົວຮຽນໃຫ້ພະນັກງານພະ ແນກ ກປ ແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການກປ ເມືອງ.	* ຫັນໄປສູ່ກົນໄກການຕະຫຼາດກະສິກຳແມ່ນຂະ ຫຍາຍໄປສູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. * ເຕັກໂນໂລຊີການຜະລິດຂອງຊາວກະສິກອນ ແມ່ນປັບປຸງໃຫ້ມີຜະລິດຕະພາບສູງ. * ຄອບສະໜອງການຫັນສູ່ໄປສູ່ກົນໄກການຕະ ຫຼາດຜະລິດເພີ່ມຂຶ້ນເພື່ອຮັບໃຊ້ໃນຕະຫຼາດ ພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ. - ໄລຍະ I (9 ປີ) 1.300 ບ້ານ. - ໄລຍະ II (10 ປີ) 1.500 ບ້ານ.	ກະຊວງ ກະ ສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ພະແນກ ກປ ແຂວງໃນແຕ່ ລະແຂວງ NAFES	RD - 1 RD - 2 RD - 3	ພັດທະນາສ້າງບ້ານທີ່ເປັນປ້າຍແຫຼມສະ ລິດກະສິກຳໃນເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກ ສອກຫຼີກ (VADIRRA) ໄລຍະ I (1) VADIRRA ຜົ້ງສາລີ ຈຳປາສັກ ສາລະວັນ ແລະ ເຊກອງ 250 ບ້ານ (2) VADIRRA ກຳແພງ, ວຽງຈັນ ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ 150 ບ້ານ (3) VADIRRA ຄຳມ່ວນ, ສະຫວັນ ນະເຂດ 250 ບ້ານ (4) VADIRRA ໄຊສົມບູນ, ຊຽງ ຂວາງ 100 ບ້ານ (5) VADIRRA ໄຊຍະບູລີ, ຫຼວງ ພະບາງ ແລະ ຫົວພັນ (6) VADIRRA ອຸດົມໄຊ, ບໍ່ແກ້ວ ຫຼວງນ້ຳທາ ແລະ ຜົ້ງສາລີ 250 ບ້ານ. ພັດທະນາສ້າງບ້ານທີ່ເປັນປ້າຍແຫຼມ ເຮັດກະສິກຳໃນເຂດຊົນນະບົດຫ່າງ ໄກສອກຫຼີກ (VADIRRA) ໄລຍະ II ໂຄງການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ກະ ສິກຳ ແບບປະສົມປະສານ	ອົງການຈັດຕັ້ງສາ ກົນຕ່າງ ຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ
2 ວິທີການລົບລ້າງຄວາມທຸກຈົນ	< ຂໍ້ຈຳກັດ > * ປະຊາຊົນໃນບ້ານຫ່າງໄກສອກຫຼີກບໍ່ໄດ້ຮັບ ການບໍລິການສັງຄົມ,ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ,ການ	* ເພື່ອລົບລ້າງຄວາມທຸກຈົນ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນຊົນນະບົດ ດ້ວຍ	* ກຳນົດລາຍຊື່ຂອງບ້ານໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກບົນ ພື້ນຖານການວັດແທກທີ່ສ້າງຂຶ້ນ (ທີ່ປັບປຸງ) ໃນແຕ່ລະ ແຂວງ.	* ເຮັດໃຫ້ການບໍລິການສັງຄົມໃນເຂດຫ່າງໄກສອກ ຫຼີກໄດ້ປັບປຸງ. * ມີມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມສຳລັບ O&M ຈາກ	ຫ້ອງການພັດ ທະນາຊົນນະ ບົດຢູ່ແຕ່ລະ	RD - 4	ໂຄງການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ກະ ແຜນງານພັດທະນາຊົນນະບົດແບບປະສົມ ປະສານໃນເຂດພື້ນຖານໄລຍະ I	ອົງການຈັດຕັ້ງສາ ກົນຕ່າງ ຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ

9 ການພັດທະນາຊົນນະບົດ

ອົງປະກອບຫຼັກ	ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ທ່າແຮງ	ຈຸດປະສົງ	ຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ມີການສ້າງພື້ນຖານ	ຈຸດໝາຍ/ເປົ້າໝາຍ	ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບ	ບັນດາແຜນໂຄງການ ແລະ ແຜນງານ		
						ລະຫັດ	ຊື່	ຜູ້ປະສານງານ
1. ວິທີການພັດທະນາກະສິກຳເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ	< ຂໍ້ຈຳກັດ > * ການຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກຍາກມີການປ້ອງກັນການພັດທະນາກະສິກຳໄປສູ່ກົນໄກການຕະຫຼາດແລະບໍ່ມີການເຮັດວຽກແບບເພື່ອເຮັດຕົ້ນທຶນລ້ຽງຊີບ. * ຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ບ້ານທີ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກບໍ່ໄດ້ຮູ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ທີ່ປັບປຸງປັດໃຈອາເຈົ້າ. * ຍາກທີ່ຈະໄດ້ຮັບການບໍລິການປ່ອຍສິນເຊື່ອຢູ່ໃນບ້ານຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. * ພື້ນຖານໂຄງລ່າງການຕະຫຼາດບໍ່ພຽງພໍ. * ສົ່ງເສີມພະນັກງານພະແນກ ກປ ແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການ ກປເມືອງ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າຜົນໄດ້ຮັບທີ່ບໍ່ເຮັດແລ້ວບ້ອນເປັນເຂດທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ < ທ່າແຮງ > * ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງສຳລັບການພັດທະນາຜົນຜະລິດໃນຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. * ມີຊັບພະຍາກອນດິນ ແລະ ນ້ຳອຳນວຍໃນການແບ່ງເຂດອາກາດ. * ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ເງື່ອນໄຂອາກາດຫຼາຍຊະນິດຜົນຜະລິດ ການຄ້າຂາຍຕາດ ຊຸກຍູ້ການຜະລິດໄດ້. * ມີທ່າແຮງສຳລັບປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ.ພືດອຸດສາຫະກຳ(ເຊັ່ນ ຝ້າຍ,ອ້ອຍ,ແລະ ໄໝ) ເລີ້ຽງປາແລະງົວ(ເຊັ່ນ ປີສາ,ໝາກແໜ່ງ ແລະ ເຫັດ) ການ ລ້ຽງສັດ ແລະ ລ້ຽງສັດນ້ຳ. * ໂຄງການປຸງແຕ່ງກະສິກຳຂະໜາດນ້ອຍສາມາດພັດທະນານຳໃຊ້ວັດຖຸດິບ ທີ່ຜະລິດຢູ່ພື້ນຖານໃນເຂດສະເພາະທີ່ມີເງື່ອນໄຂ.	* ເພື່ອສົ່ງເສີມກົນໄກການຕະຫຼາດກະສິກຳໃນເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. * ເພື່ອເພີ່ມມາດຕະຖານຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຈົນໃນເຂດບ້ານຫ່າງໄກສອກຫຼີກໂດຍພັດທະນາການສ້າງຕັ້ງການເຮັດກະສິກຳ.	ລະບອບໂຄງການ * ການກຳນົດທ່າແຮງຂອງບ້ານສຳລັບພັດທະນາກົນໄກການຕະຫຼາດກະສິກຳບົນພື້ນຖານການວາງມາດຖານຄັດເລືອກເພື່ອສ້າງຂຶ້ນໃນແຕ່ລະແຂວງ. * ກຸ່ມຮັບຮຳຫຼວດການມີສ່ວນຮ່ວມໃນບ້ານທີ່ໄດ້ຄັດເລືອກ (ກຸ່ມຜູ້ບ້ານ) ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ທ່າແຮງຂອງການພັດທະນາ. * ການສ້າງແຜນພັດທະນາ (ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຊົນນະບົດ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ສິນເຊື່ອຈຸລະພາກ) ສຳລັບການຄັດເລືອກບ້ານ. * ສ້າງຕັ້ງແຜນຊຸກຍູ້ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ. * ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ ພະແນກ ກປ ແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການ ກປ ເມືອງສຳລັບກິດຈະກຳການສົ່ງເສີມເຮັດວຽກກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນໂຄງການ. * ເຮັດວຽກກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງພື້ນຖານຊົນນະບົດ. * ສ້າງວາງຈຸດທົດລອງສາທິດ. * ດຳເນີນການເຮັດບົດໂຄງຮ່າງພາກສະໜາມຂອງຊາວກະສິກອນໂດຍນຳໃຊ້ຈຸດສາທິດທົດລອງ. * ແນະນຳການເງິນຈຸລະພາກ ແລະ ດຳເນີນການປະຕິບັດກໍ່ສ້າງຕະຫຼາດ. * ຊຸກຍູ້ຕິດຕາມໂຄງການຍ່ອຍ. * ຝຶກ ແລະ ອົບຮົມແບບຫົວເຮັດຫົວຮຽນໃຫ້ພະນັກງານພະແນກ ກປ ແຂວງ ແລະ ຫ້ອງ ກປ ເມືອງ ຂັ້ນສຸດທ້າຍ. * ການກະກຽມບົດລາຍງານຊຸກຍູ້ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ. * ຝຶກອົບຮົມຫົວເຮັດຫົວຮຽນໃຫ້ພະນັກງານພະແນກ ກປ ແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການກປ ເມືອງ.	* ຫັນໄປສູ່ກົນໄກການຕະຫຼາດກະສິກຳແບບພະຫຍາຍໄປສູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. * ເຕັກໂນໂລຊີການຜະລິດຂອງຊາວກະສິກອນແມ່ນປັບປຸງໃຫ້ມີຜະລິດມູນຄ່າສູງ. * ຕອບສະໜອງການຫັນສູ່ໄປສູ່ກົນໄກການຕະຫຼາດຜະລິດເພີ່ມຂຶ້ນເພື່ອສະໜອງໃຫ້ໃນຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ. - ໄລຍະ I (9 ປີ) 1.300 ບ້ານ. - ໄລຍະ II (10 ປີ) 1.500 ບ້ານ.	ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ພະແນກ ກປ ແຂວງໃນແຕ່ລະແຂວງ NAFES	RD - 1	ພັດທະນາສ້າງບ້ານທີ່ເປັນປາຍແຫຼມພະລັງກະສິກຳໃນເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ (VADIRRA) ໄລຍະ I (1) VADIRRA ຢູ່ແຂວງ ຈຳປາສັກ ສາລະວັນ ແລະ ເຊກອງ 250 ບ້ານ (2) VADIRRA ກຳແພງ ວຽງຈັນ ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ 150 ບ້ານ (3) VADIRRA ຄຳມ່ວນ, ສະຫວັນນະເຂດ 250 ບ້ານ (4) VADIRRA ໄຊສົມບູນ, ຊຽງຂວາງ 100 ບ້ານ (5) VADIRRA ໄຊຍະບູລີ, ຫຼວງພະບາງ ແລະ ຫົວພັນ (6) VADIRRA ອຸດົມໄຊ, ບໍ່ແກ້ວ ຫຼວງນ້ຳທາ ແລະ ຜົ້ງສາລີ 250 ບ້ານ.	ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງ ຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ
						RD - 2	ພັດທະນາສ້າງບ້ານທີ່ເປັນປາຍແຫຼມ ເຮັດກະສິກຳໃນເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ (VADIRRA) ໄລຍະ II	
						RD - 3	ໂຄງການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ກະສິກຳ ແບບປະສົມປະສານ	
2 ວິທີການລົບລ້າງຄວາມທຸກຈົນ	< ຂໍ້ຈຳກັດ > * ປະຊາຊົນໃນບ້ານຫ່າງໄກສອກຫຼີກບໍ່ໄດ້ຮັບການບໍລິການສັງຄົມ,ການຄົມມະນາຄົມ,ການ	* ເພື່ອລົບລ້າງຄວາມທຸກຈົນ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຊົນນະບົດ ໂດຍ	* ກຳນົດລາຍຊື່ຂອງບ້ານໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກບົນພື້ນຖານການຄັດແຍກທີ່ສ້າງຂຶ້ນ (ທີ່ປັບປຸງ) ໃນແຕ່ລະແຂວງ.	* ເຮັດໃຫ້ການບໍລິການສັງຄົມໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກໄດ້ປັບປຸງ. * ມີມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມສຳລັບ O&M ຈາກ	ຫ້ອງການພັດທະນາຊົນນະບົດຢູ່ແຕ່ລະ	RD - 4	ໂຄງການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ກະແຜນງານພັດທະນາຊົນນະບົດແບບປະສົມປະສານໃນເຂດພື້ນຖານໄລຍະ I	ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງ ຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ

9 ການພັດທະນາຊົນນະບົດ

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	ສົ່ງການສຶກສາ ທີ່ ສຸຂະພາບ. * ເຖິງວ່າມີໜ້າການພັດທະນາຊົນນະບົດຢູ່ແຕ່ລະແຂວງພະນັກງານຍັງບໍ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນດ້ານບໍລິການວິຊາການ ແລະ ການວາງແຜນຍັງມີຄວາມຈຳກັດຫຼາຍ. * ບໍ່ມີຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ເຂດຊົນນະບົດ. * ກິດຈະກຳຊຸກຍູ້ຕິດຕາມທ້ອງການພັດທະນາຊົນນະບົດແມ່ນເປັນໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ເຕົ້າທີ່ລອນໂດຍສະເພາະແມ່ນເຂດຈຸດສຸມການພັດທະນາ. * ການປະສານງານລະຫວ່າງຫ້ອງການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆບໍ່ທັນປະສານກົມກຽວກັນດີ < ຕ່າງແຂວງ > * ໃນເຂດຊົນພະຍາກອນທຳມະຊາດຍັງມີຫຼາຍ	ການປັບປຸງ ແລະພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຊົນນະບົດ.	* ຝຶກອົບຮົມຫ້ອງການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ກ່ຽວພັນກັບພະນັກງານສຳລັບການເຂົ້າຮ່ວມສຳຫຼວດ ແລະ ວາງແຜນການໂຄງການ. * ກ່ຽວກັບການສຳຫຼວດການເຂົ້າຮ່ວມໃນການເລືອກການ ແລະ ການຈັດປະເພດຄວາມຕ້ອງການຕ່າງແຮງ. * ສ້າງແຜນການສຳລັບປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງສຳລັບຊົນນະບົດ ແລະ ພັດທະນາການຮາວມຂອງບ່ອນໃດມີຜົນປະໂຫຍດ. * ສ້າງຕັ້ງແຜນ O & M ເຂົ້າຮ່ວມກັບຜົນກຳໄລ. * ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຊົນນະບົດບົນພື້ນຖານການວາງແຜນກັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ. * ກໍ່ສ້າງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງບ້ານຈຸດໜັກແມ່ນພື້ນຖານ Q J T.

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ການເງິນທີ່ເໝາະສົມໃນແງ່ດ້ານການເງິນ ແລະ ສະຖາບັນຈັດຕັ້ງ. - ໄລຍະ I (9 ປີ) 1.500 ບ້ານ - ໄລຍະ II (10 ປີ) 1.500 ບ້ານ (ໃນເວລາປີ 1996 - 2000 ປະມານ 950 ບ້ານທີ່ໄດ້ສ້າງເປັນບ້ານຈຸດສຸມ).	ແຂວງ	RD - 5	ແຜນງານພັດທະນາຊົນນະບົດແບບປະສົມປະສານໃນເຂດພື້ນຖານ ໄລຍະ II	

9 ການພັດທະນາຊົນນະບົດ

ອົງປະກອບຫຼັກ	ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ທ່າແຮງ	ຈຸດປະສົງ	ຄວາມຕ້ອງການທີ່ມີການເຮັດເປັນງານ	ຈຸດໝາຍ/ເປົ້າໝາຍ	ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບ	ບັນດາໂຄງການ ແລະ ແຜນງານ		
						ລະຫັດ	ຫົວຂໍ້	ຜູ້ສະໜອງທຶນ…
	ນັ້ນການສຶກສາ ຫຼື ສຸຂະພາບ. • ເຖິງວ່າມີສ່ວນການພັດທະນາຊົນນະບົດຢູ່ແຕ່ລະແຂວງພະນັກງານຍັງບໍ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນດ້ານບໍລິການວິຊາການ ແລະ ການວາງແຜນຍັງມີຄວາມຈຳກັດຫຼາຍ. • ບໍ່ມີຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ເຂດຊົນນະບົດ. • ທີ່ຄະນະກຳມະການຢູ່ທີ່ຂັ້ນຕ່ຳຂອງການພັດທະນາຊົນນະບົດແມ່ນເປັນໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ເຕົ້າໂຮມໂດຍສະເພາະແມ່ນເຂດຈຸດສຸມການພັດທະນາ. • ການປະສານງານລະຫວ່າງຫ້ອງການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆຍັງບໍ່ທັນປະສານກົມກຽວກັນດີ < ທ່າແຮງ > • ໃນເຂດຊົນນະບົດມີຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ຍັງມີຫຼາຍ	ການປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຊົນນະບົດ.	• ມີກອບລັດຂອງການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ກໍ່ສ້າງພັນທະນັກງານສຳລັບການເຂົ້າຮ່ວມສຳຫຼວດ ແລະ ວາງແຜນການໂຄງການ. • ກໍ່ສ້າງການສຳຫຼວດການເຂົ້າຮ່ວມໃນການເລືອກການ ແລະ ການຈັດປະເພດຄວາມຕ້ອງການທ່າແຮງ. • ສ້າງແຜນການສຳລັບປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງສຳລັບຊົນນະບົດ ແລະ ພັດທະນາການຮາວແຂວງບ່ອນໃດທີ່ມີປະໂຫຍດ. • ສ້າງຕັ້ງແຜນ O & M ເຂົ້າຮ່ວມກັບຜົນກຳໄລ. • ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຊົນນະບົດບົນພື້ນຖານການວາງແຜນກັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ. • ກໍ່ສ້າງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຜູ້ນຳຂອງບ້ານຈຸດທັກແມ່ນພື້ນຖານ Q 1 L.	ການເຮັດທີ່ເໝາະສົມໃນແງ່ດ້ານການເງິນ ແລະ ລະບຸບັນຈັດຕັ້ງ. - ໄລຍະ I (9 ປີ) 1.500 ບ້ານ - ໄລຍະ II (10 ປີ) 1.500 ບ້ານ (ໃນເວລາປີ 1996 - 2000 ປະມານ 950 ບ້ານ ທີ່ໄດ້ສ້າງເປັນບ້ານຈຸດສຸມ).	ແຂວງ	RD - 5	ແຜນງານພັດທະນາຊົນນະບົດແບບປະສົມປະສານໃນເຂດພື້ນຖານ ໄລຍະ II	

10. ຊົນລະປະທານ

ອົງປະກອບຫຼັກ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ພັດທະນາຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍ ແລະຄຸ້ມຄອງ ໂດຍຜ່ານການຊຸກຍູ້ສະໜັບສະໜູນການມອບໂອນຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ຊົນລະປະທານ (ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ)	<ຂໍ້ຈຳກັດ> -ຜົນຜະລິດກະສິກຳຕ່ຳ -ຄວາມເຊື່ອມໂຊມຂອງ ຊປທ ທີ່ສ້າງຂື້ນແລ້ວ -ສະມາຄົມຜູ້ນຳໃຊ້ນ້ຳອ່ອນແອ -ການກະກຽມມອບໂອນບໍ່ທັນພຽງພໍເປັນໃນແງ່ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດຖະບານ 02M ຕະຫຼາດນ້ອຍ ແລະອື່ນໆ	-ອຳນວຍຄວາມສະດວກຢ່າງເຕັມສ່ວນຂອງການມອບໂອນກິດຈະກຳ ຊປທ ໃຫ້ປະຊາຊົນຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ -ເພີ່ມຜົນຜະລິດກະສິກຳເຮັດໃຫ້ມີຄວາມກ້າຫານໃນການປູກພືດຫຼາຍຊະນິດຫຼາຍສີ -ເພີ່ມທະວີການຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະລາຍຮັບ -ປັບປຸງຢ່າງໂດ່ງດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ແລະສົ່ງເສີມການປູກໄມ້ໃນເຂດພູດອຍ	-ຊ່ວຍຊົນລະປະທານ ແລະ 02M ຂອງລະບົບຊົນລະປະທານ -ຟື້ນຟູໂຄງການທີ່ມີໃນປະຈຸບັນ -ກໍ່ສ້າງທາງດິນແດງເຂົ້າຫາເມືອງ -ຕອບສະໜອງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດເພີ່ມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ກປ ແຂວງ ແລະຫ້ອງການ ກປ ເມືອງ -ສະໜັບສະໜູນ ສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງ ແລະລະບົບ VDR	-ຟື້ນຟູເຂດຊົນລະປະທານທີ່ມີປັດຈຸບັນດ້ວຍການມອບໂອນການຄຸ້ມຄອງຢ່າງເຕັມສ່ວນ(ຄາດຄະເນປະມານ 100,000 ເຮັກຕາ)	ກົມຊົນລະປະທານ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ NAFES	IR-2	ໂຄງການພັດທະນາ ແລະຄຸ້ມຄອງກະຈາຍອຳນາດຊົນລະປະທານ	ADB WB ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ
						IR-3	ໂຄງການພັດທະນາກະສິກຳ	
						IR-1	ໂຄງການຂະແໜງຊຸມຊົນຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານ	
						IR-5	ໂຄງການຊຸມຊົນຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍ	
2. ສະໜັບສະໜູນການໂອນສິດຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານ	<ຂໍ້ຈຳກັດ> -ຜົນຜະລິດກະສິກຳຕ່ຳ -ການເຊື່ອມໂຊມຂອງຊົນລະປະທານທີ່ສ້າງຂື້ນແລ້ວ -ສະມາຄົມຜູ້ນຳໃຊ້ນ້ຳອ່ອນແອ -ການກະກຽມການມອບໂອນບໍ່ທັນພຽງພໍເປັນໃນກົດລະບຽບຫຼັກການຂອງລັດຖະບານ,02Mຕະຫຼາດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະອື່ນໆ	-ສ້າງຕັ້ງຖານຂໍ້ມູນຂອງໂຄງການຊົນລະປະທານທີ່ມີປັດຈຸບັນ -ສ້າງຕັ້ງຂໍ້ມູນພື້ນຖານແຜນການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານທ່າແຮງ ແລະຊຸມຊົນ -ຕອບສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນ ແລະການສະເໜີແນະໄອ້ບັ້ນ ແລະຕອບສະໜອງIMT	-ສຳຫຼວດແຜນການຊົນລະປະທານທີ່ເຮັດຂື້ນແລ້ວ - ສຳຫຼວດທ່າແຮງກ່ຽວກັບໂຄງການຊຸມຊົນຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານ -ທົບທວນສືບ 2 ຂໍ້ສະເໜີແນະແຜນການກ່ຽວກັບລະບົບການຄຸ້ມຄອງ -ຈັດບຸລິມະສິດທີ່ມີແຜນການແລ້ວເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	-ຂໍ້ມູນຂ່າວສານສະເພາະ ແລະສະເໜີແນະແກ່ການສະໜັບສະໜູນລະບົບIMT	ກົມຊົນລະປະທານກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ NAFES	IR-4	ພັດທະນາ TA ຂອງ IMT ໃຫ້ເພີ່ມຂື້ນໄວ	ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ແລະຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ
3. ການຂຸດຄົ້ນນຳໃຊ້ແຫຼ່ງນ້ຳໃຫ້ເປັນນ້ຳຊົນລະປະທານທີ່ດີ	<ຂໍ້ຈຳກັດ> -ຜົນຜະລິດກະສິກຳຕ່ຳ -ການເຊື່ອມໂຊມຂອງຊົນລະປະທານທີ່ສ້າງຂື້ນແລ້ວ -ສະມາຄົມຜູ້ນຳໃຊ້ນ້ຳອ່ອນແອ -ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິຊາການປັບປຸງພືດຫຼາຍຊະນິດຫຼາຍສີມີຈຳກັດ -ຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ຜົນຜະລິດກະສິກຳດ້ວຍນ້ຳຖ້ວມ ໂດຍສະເພາະລຽບຕາມລຳແມ່ນ້ຳຂອງ	-ເພີ່ມຜົນຜະລິດກະສິກຳດ້ວຍຄວາມກ້າຫານເຮັດແບບຫຼາກຫຼາຍເພື່ອໃຫ້ເພີ່ມຂື້ນ ການຜະລິດກະສິກຳບົນພື້ນຖານແບບຍືນນານ -ເພີ່ມການຮັບປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະລາຍຮັບ	-ຟື້ນຟູ ແລະກໍ່ສ້າງໂຄງການຊົນລະປະທານຂະໜາດກາງຫາໃຫຍ່ໂດຍການຮ່ວມມືກັບຊຸມຊົນ -ຕອບສະໜອງແລະກໍ່ສ້າງການປ້ອງກັນໄພນ້ຳຖ້ວມເພື່ອນຳໃຊ້ແບບຍືນນານໃນເຂດທີ່ມີນ້ຳຖ້ວມ -ສະໜອງການບໍລິການດ້ານສົ່ງເສີມໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ -ເພີ່ມຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃຫ້ພະນັກງານ ກ.ປ ແຂວງ ແລະຫ້ອງການ ກ.ປ	-ປັບປຸງສະມັດຕະພາບເຂົ້າດ້ວຍການນຳໃຊ້ລະບົບຊົນລະປະທານ -ຫຼຸດຜ່ອນຜົນເສັຍຫາຍການຜະລິດກະສິກຳຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ -ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງVDF	ກົມຊົນລະປະທານ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ NAFES	IR-6	TA ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳພາກເໜືອ ແລະພາກກາງ	ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ແລະການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ
						IR-7	TAນຳໃຊ້ຊົນລະປະທານໃຫ້ດີເພື່ອຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນນ້ຳສຳລັບພັດທະນາກະສິກຳແບບຫຼາຍຊະນິດຫຼາຍສີ	
						IR-8	ນຳໃຊ້ຊົນລະປະທານໃຫ້ດີເພື່ອຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນນ້ຳສຳລັບພັດທະນາກະສິກຳແບບຫຼາຍຊະນິດຫຼາຍສີ	

10. ຊົນລະປະທານ

ອົງປະກອບຫຼັກ	ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະທ່າແຮງ	ຈຸດປະສົງ	ຄວາມຕ້ອງການ ໃຫ້ມີການດຳເນີນງານ	ຈຸດໝາຍ/ເປົ້າໝາຍ	ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຮັບຜິດຊອບ	ບັດສະເໜີໂຄງການ ແລະແຜນງານ		
						ລະຫັດ	ຫົວຂໍ້	ຜູ້ສະໜອງແຫຼ່ງ
ພັດທະນາຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍ ແລະຄຸ້ມຄອງ ໂດຍຜ່ານການຊຸກຍູ້ສະໜັບສະໜູນການມອບໂອນຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ຊົນລະປະທານ (ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ)	<ຂໍ້ຈຳກັດ> -ຜົນຜະລິດກະສິກຳຕ່ຳ -ຄວາມເຊື່ອມໂຊມຂອງ ຊປທ ທີ່ສ້າງຂື້ນແລ້ວ -ສະມາຄົມຜູ້ນຳໃຊ້ນ້ຳອ່ອນແອ -ການກະກຽມມອບໂອນບໍ່ທັນພຽງພໍ ເບິ່ງໃນແງ່ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດຖະບານ O2M ຕະຫຼາດນ້ອຍ ແລະອື່ນໆ	-ອຳນວຍຄວາມສະດວກຢ່າງເຕັມສ່ວນຂອງການມອບໂອນກິດຈະກຳ ຊປທ ໃຫ້ປະຊາຊົນຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ -ເພີ່ມຜົນຜະລິດກະສິກຳເຮັດໃຫ້ມີຄວາມກ້າຫານໃນການປູກພືດຫຼາຍຊະນິດຫຼາຍສີ -ເພີ່ມທະວີການຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະລາຍຮັບ -ປັບປຸງອ່າງໂຕ່ງດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ແລະສົ່ງເສີມການປູກໄມ້ໃນເຂດພູດອຍ	-ຊ່ອຍຊົນລະປະທານ ແລະ O2M ຂອງລະບົບຊົນລະປະທານ -ຟື້ນຟູໂຄງການທີ່ມີໃນປະຈຸບັນ -ກໍ່ສ້າງທາງດິນແດງເຂົ້າຫາເມືອງ -ຕອບສະໜອງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດເພີ່ມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ກປ ແຂວງ ແລະຫ້ອງການ ກປ ເມືອງ -ສະໜັບສະໜູນ ສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງ ແລະລະບົບ VDR	-ຟື້ນຟູເຂດຊົນລະປະທານທີ່ມີປັດຈຸບັນດ້ວຍການມອບໂອນການຄຸ້ມຄອງຢ່າງເຕັມສ່ວນ(ຄາດຄະເນປະມານ 100,000 ເຮັກຕາ)	ກົມຊົນລະປະທານ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ NAFES	IR-2	ໂຄງການພັດທະນາ ແລະຄຸ້ມຄອງກະຈາຍອຳນາດຊົນລະປະທານ	ADB WB ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ
						IR-3	ໂຄງການພັດທະນາກະສິກຳ	
						IR-1	ໂຄງການຂະແໜງຊຸມຊົນຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານ	
						IR-5	ໂຄງການຊຸມຊົນຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍ	
2. ສະໜັບສະໜູນການໂອນສິດຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານ	<ຂໍ້ຈຳກັດ> -ຜົນຜະລິດກະສິກຳຕ່ຳ -ການເຊື່ອມໂຊມຂອງຊົນລະປະທານທີ່ສ້າງຂື້ນແລ້ວ -ສະມາຄົມຜູ້ນຳໃຊ້ນ້ຳອ່ອນແອ -ການກະກຽມການມອບໂອນບໍ່ທັນພຽງພໍເບິ່ງໃນກົດລະບຽບຫຼັກການຂອງລັດຖະບານ,O2Mຕະຫຼາດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະອື່ນໆ	-ສ້າງຕັ້ງຖານຂໍ້ມູນຂອງໂຄງການຊົນລະປະທານທີ່ມີປັດຈຸບັນ -ສ້າງຕັ້ງຂໍ້ມູນພື້ນຖານແຜນການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານທ່າແຮງ ແລະຊຸມຊົນ -ຕອບສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນ ແລະການສະເໜີແນະໄວ້ນັ້ນ ແລະຕອບສະໜອງIMT	-ສຳຫຼວດແຜນການຊົນລະປະທານທີ່ເຮັດຂື້ນແລ້ວ - ສຳຫຼວດທ່າແຮງກ່ຽວກັບໂຄງການຊຸມຊົນຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານ -ທົບທວນຄືນ 2 ຂໍ້ສະເໜີແນະແຜນການກ່ຽວກັບລະບົບການຄຸ້ມຄອງ -ຈັດບຸລິມະສິດທີ່ມີແຜນການແລ້ວເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	-ຂໍ້ມູນຂ່າວສານສະເພາະ ແລະສະເໜີແນະແກ່ການສະໜັບສະໜູນລະບົບIMT	ກົມຊົນລະປະທານກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ NAFES	IR-4	ພັດທະນາ TA ຂອງ IMT ໃຫ້ເພີ່ມຂື້ນໄວ	ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ແລະຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ
3. ການຂຸດຄົ້ນນຳໃຊ້ແຫຼ່ງນ້ຳໃຫ້ເປັນນ້ຳຊົນລະປະທານທີ່ດີ	<ຂໍ້ຈຳກັດ> -ຜົນຜະລິດກະສິກຳຕ່ຳ -ການເຊື່ອມໂຊມຂອງຊົນລະປະທານທີ່ສ້າງຂື້ນແລ້ວ -ສະມາຄົມຜູ້ນຳໃຊ້ນ້ຳອ່ອນແອ -ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິຊາການປັບປຸງພືດຫຼາຍຊະນິດຫຼາຍສີມີຈຳກັດ -ຜົນເສັຍຫາຍຕໍ່ຜົນຜະລິດກະສິກຳດ້ວຍນ້ຳຖ້ວມໂດຍສະເພາະລຽບຕາມລຳແມ່ນ້ຳຂອງ	-ເພີ່ມຜົນຜະລິດກະສິກຳດ້ວຍຄວາມກ້າຫານເຮັດແບບຫຼາກຫຼາຍເພື່ອໃຫ້ເພີ່ມຂື້ນ ການຜະລິດກະສິກຳບົນພື້ນຖານແບບຍືນນານ -ເພີ່ມການຮັບປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະລາຍຮັບ	-ຟື້ນຟູ ແລະກໍ່ສ້າງໂຄງການຊົນລະປະທານຂະໜາດກາງຫາໃຫຍ່ໂດຍການຮ່ວມມືກັບຊຸມຊົນ -ຕອບສະໜອງແລະກໍ່ສ້າງການປ້ອງກັນໄພນ້ຳຖ້ວມເພື່ອນຳໃຊ້ແບບຍືນນານໃນເຂດທີ່ມີນ້ຳຖ້ວມ -ສະໜອງການບໍລິການດ້ານສົ່ງເສີມໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ -ເພີ່ມຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃຫ້ພະນັກງານ ກ.ປ ແຂວງ ແລະຫ້ອງການ ກ.ປ	-ປັບປຸງສະມັດຕະພາບເຂົ້າດ້ວຍການນຳໃຊ້ລະບົບຊົນລະປະທານ -ຫຼຸດຜ່ອນຜົນເສັຍຫາຍການຜະລິດກະສິກຳຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ -ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງVDF	ກົມຊົນລະປະທານ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ NAFES	IR-6	TA ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳພາກເໜືອ ແລະພາກກາງ	ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ແລະການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ
						IR-7	TAນຳໃຊ້ຊົນລະປະທານໃຫ້ດີເພື່ອຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນນ້ຳສຳລັບພັດທະນາກະສິກຳແບບຫຼາຍຊະນິດຫຼາຍສີ	
						IR-8	ນຳໃຊ້ຊົນລະປະທານໃຫ້ດີເພື່ອຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນນ້ຳສຳລັບພັດທະນາກະສິກຳແບບຫຼາຍຊະນິດຫຼາຍສີ	

10. ຊົນລະປະທານ

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
			ເມືອງ					
			-ສະນັບສະໜູນການຄຸ້ມຄອງVDF -ສ້າງຕັ້ງສູນສຳຫຼວດອອກແບບ ຊົນລະປະທານປູກພືດເຂດເນີນສູງ ແລະຈຸດທົດລອງ -ໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນ ແລະການຄົ້ນຄວ້າ -ສ້າງງຕັ້ງຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ ແລະຊາວກະສິກອນ			IR-10	ຮ່ວມມືດ້ານວິຊາການສຳຫຼັບປູກພືດເນີນສູງກັບສູນສຳຫຼວດອອກແບບຊົນລະປະທານ	
4. ພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳໃຕ້ດິນ	<ຂໍ້ຈຳກັດ> -ພື້ນທີ່ຮັບນ້ຳຊົນລະປະທານຢູ່ເຂດສະເພາະບໍ່ພຽງພໍ <ທ່າແຮງ> -ທ່າແຮງນ້ຳໃຕ້ດິນລົງທີ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊົນລະປະທານເພີ່ມຂື້ນ	-ສົ່ງເສີມປູກພືດເປັນສິນຄ້າມີລາຄາສູງດ້ວຍການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳໃຕ້ດິນ	-ກວດກາທ່າແຮງນ້ຳໃຕ້ດິນ -ສ້າງຄືແບບກ່ຽວກັບແຜນການນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນ -ສົ່ງເສີມແຜນນຳໃຊ້ຊົນລະປະທານນ້ຳໃຕ້ດິນເຊື່ອມໂຍງກັບແຜນງານພັດທະນາຊົນນະບົດ	-ນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະມີປະສິດທິຜົນການນຳໃຊ້ຫຼາກຫຼາຍສຳລັບປູກພືດແບບຍືນນານ	ກົມຊົນລະປະທານ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້	IR-9	ພັດທະນາ ແລະຄຸ້ມຄອງນ້ຳໃຕ້ດິນ	ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ
5. ຫຼຸດຜ່ອນໄພພິບັດຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ	<ຂໍ້ຈຳກັດ> -ນ້ຳຖ້ວມຜົນຜະລິດກະສິກຳ ແລະຊັບສິນໃນເຂດລຽບຕາມລຳນ້ຳຂອງທີ່ມີການເສັຍຫາຍຢ່າງໜັກໜ່ວງ	-ຮັບປະກັນຜົນຜະລິດກະສິກຳ ແລະຊັບສິນໃນເຂດທີ່ຖືກນ້ຳຖ້ວມລຽບຕາມລຳແມ່ນ້ຳຂອງໃນລະດູຝົນທີ່ມັກເກີດມີນ້ຳຖ້ວມ	-ປະເມີນຜົນເສັຍຫາຍລະອຽດໃນລະດູທີ່ມີນ້ຳຖ້ວມ -ຄັດເລືອກຈຸດສຸມ -ວາງແຜນຟື້ນຟູ ແລະຍົກລະດັບປ້ອງກັນນ້ຳຖ້ວມ	-ລຽບຕາມລຳແມ່ນ້ຳຂອງ 150 ກິໂລແມັດແມ່ນຖືກນ້ຳຖ້ວມ, ໃນນັ້ນ 120 ກິໂລແມັດແມ່ນມີໂຄງການມັກຖ້ວມເປັນປະຈຳສະນັ້ນຕ້ອງໄດ້ປ້ອງກັນເນື້ອທີ່ຈາກນ້ຳຖ້ວມ	ກົມຊົນລະປະທານ	IR-11	ຫຼຸດຜ່ອນໄພພິບັດຈາກນ້ຳຖ້ວມ	ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ

10. ຊົນລະປະທານ

ອົງປະກອບຫຼັກ	ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະທ່າແຮງ	ຈຸດປະສົງ	ຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ມີການດຳເນີນງານ	ຈຸດໝາຍ/ເປົ້າໝາຍ	ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບ	ບົດສະເໜີໂຄງການ ແລະແຜນງານ		
						ລະຫັດ	ຫົວຂໍ້	ຜູ້ສະໜອງແຫຼ່ງ
			ເມືອງ					
			-ສະໜັບສະໜູນການຄຸ້ມຄອງVDF -ສ້າງຕັ້ງສູນສຳຫຼວດອອກແບບ ຊົນລະປະທານປູກພືດເຂດເນີນສູງ ແລະຈຸດທົດລອງ -ໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນ ແລະການຄົ້ນຄວ້າ -ສ້າງງຕັ້ງຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ ແລະຊາວກະສິກອນ			IR-10	ຮ່ວມມືດ້ານວິຊາການສຳຫຼັບປູກພືດເນີນສູງກັບສູນສຳຫຼວດອອກແບບຊົນລະປະທານ	
4. ພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳໃຕ້ດິນ	<ຂໍ້ຈຳກັດ> -ພື້ນທີ່ຮັບນ້ຳຊົນລະປະທານຢູ່ເຂດສະເພາະບໍ່ພຽງພໍ <ທ່າແຮງ> -ທ່າແຮງນ້ຳໃຕ້ດິນສູງທີ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊົນລະປະທານເພີ່ມຂື້ນ	-ສົ່ງເສີມປູກພືດເປັນສິນຄ້າມີລາຄາສູງດ້ວຍການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳໃຕ້ດິນ	-ກວດກາທ່າແຮງນ້ຳໃຕ້ດິນ -ສ້າງຄືແບບກ່ຽວກັບແຜນການນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນ -ສົ່ງເສີມແຜນນຳໃຊ້ຊົນລະປະທານນ້ຳໃຕ້ດິນເຊື່ອມໂຍນກັບແຜນງານພັດທະນາຊົນນະບົດ	-ນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະມີປະສິດທິຜົນການນຳໃຊ້ຫຼາກຫຼາຍ ສຳລັບປູກພືດແບບຍືນນານ	ກົມຊົນລະປະທານ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້	IR-9	ພັດທະນາ ແລະຄຸ້ມຄອງນ້ຳໃຕ້ດິນ	ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ
5. ຫຼຸດຜ່ອນໄພພິບັດຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ	<ຂໍ້ຈຳກັດ> -ນ້ຳຖ້ວມຜົນຜະລິດກະສິກຳ ແລະຊັບສິນໃນເຂດລຽບຕາມລຳນ້ຳຂອງທີ່ມີການເສັຍຫາຍຢ່າງໜັກໜ່ວງ	-ຮັບປະກັນຜົນຜະລິດກະສິກຳ ແລະຊັບສິນໃນເຂດທີ່ຖືກນ້ຳຖ້ວມລຽບຕາມລຳແມ່ນ້ຳຂອງໃນລະດູຝົນທີ່ມັກເກີດມີນ້ຳຖ້ວມ	-ປະເມີນຜົນເສັຍຫາຍລະອຽດໃນລະດູທີ່ມີນ້ຳຖ້ວມ -ຄັດເລືອກຈຸດສຸມ -ວາງແຜນຟື້ນຟູ ແລະຍົກລະດັບປ້ອງກັນນ້ຳຖ້ວມ	-ລຽບຕາມລຳແມ່ນ້ຳຂອງ 150 ກິໂລແມັດແມ່ນຖືກນ້ຳຖ້ວມ, ໃນນັ້ນ 120 ກິໂລແມັດແມ່ນມີໂຄງການມັກຖ້ວມເປັນປະຈຳສະນັ້ນຕ້ອງໄດ້ປ້ອງກັນເນື່ອທີ່ຈາກນ້ຳຖ້ວມ	ກົມຊົນລະປະທານ	IR-11	ຫຼຸດຜ່ອນໄພພິບັດຈາກນ້ຳຖ້ວມ	ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ

7.2 ການຄັດເລືອກເອົາແຜນງານ ແລະ ໂຄງການເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ອນປີ 2010

7.2.1 ວິທີການຈັດຕາມລຳດັບ

ແຜນປະຕິບັດງານສະເໜີໃນບັນບັນຊີ 110 ໂຄງການ ແລະ ແຜນງານກວມລວມເອົາແຜນງານຍ່ອຍກະສິກຳທັງໝົດ, ນອກຈາກວຽກງານປ່າໄມ້. ແປດໂຄງການ ແລະ ແຜນງານໃນນີ້ແມ່ນພວມດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. 102 ໂຄງການ ແລະ ແຜນງານແມ່ນຈະແຜ່ກະຈາຍລວມເຖິງ 19 ປີ ຂອງແຜນປະຕິບັດງານ. ການເລີ້ມຕົ້ນ ແລະ ໄລຍະເວລາຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແມ່ນຈະແຕກຕ່າງກັນຈາກໂຄງການຫາໂຄງການ ແລະ ລະບຽບທົ່ວໄປ, ແຜນງານແມ່ນຈະດຳເໜີນການໃນໄລຍະເວລາອັນຍາວນານ.

ນີ້ແມ່ນທັງໝົດຂອງບັນຊີ ແລະ ຈະຍັງບໍ່ທັນແມ່ນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຂຶ້ນບັນຊີໂຄງການ ແລະ ແຜນງານຄາດວ່າຈະໄດ້ມີໝາກຜົນບາງສິ່ງຕອບແທນໃນແງ່ເສດຖະກິດຈາກຜົນກະທົບຕົວຈິງກ່ຽວກັບການເຕີບໂຕຂອງວຽກງານກະສິກຳ. ນອກນັ້ນຊ່ວງໄລຍະສຳລັບແຕ່ລະໂຄງການ ແລະ ແຜນງານເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ. ບາງແຜນງານເຊັ່ນ: ການພັດທະນາລູກປາ ຫຼື ການນຳໃຊ້ແນວພັນລູກປະສົມຈະສາມາດມີໝາກຜົນທີ່ເຫັນຜົນຮັບໄດ້ໃນບໍ່ເທົ່າໃດປີຂ້າງໜ້າ ອີກດ້ານອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ການພັດທະນາຊົນລະປະທານ, ລະບົບກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ສວນປູກໄມ້ ຫຼື ແຜນງານຄົ້ນຄວ້າອາດຈະສະເໜີການລົງທຶນຫຼາຍປີກ່ອນທີ່ຈະໄດ້ຜົນຕອບແທນເປັນຈິງ. ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດກໍເໝືອນກັນສະເໜີໄລຍະຂອງປີຍາວຢ່າງພຽງພໍກ່ອນທີ່ຈະຮັບເອົາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອມອງເຫັນໄດ້ໝາກຜົນຂອງຜົນຮັບ. ໂຄງການກໍ່ສ້າງໄດ້ຮວມທັງການກະກຽມອອກແບບ ແລະ ກໍ່ສ້າງສຳລັບຊ່ວງໄລຍະຫຼາຍປີ ແລະ ລົງທຶນຫຼາຍປີ ກ່ອນໂຄງການຈະມີຜົນຕອບແທນເປັນຈິງເຊັ່ນໃນກໍລະນີຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງຊົນລະປະທານໃໝ່.

ແຜນປະຕິບັດງານກວມເອົາສອງທົດສັດຕະວັດ (20 ປີ) ໝາຍເຖິງວ່າບັນຊີແຜນງານ ແລະ ໂຄງການມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ທົບທວນຄືນເອົາເຂົ້າໃນແຜນຢ່າງເປັນປະຈຳ, ບາງເທື່ອ ສາມປີເຮັດເທື່ອໜຶ່ງ. ອັນນີ້ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຫັນໄດ້ເຖິງຄວາມຄືບໜ້າຂອງບຸລິມະສິດເນື້ອໃນ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າໂຄງການຈະໄດ້ເໜັ້ນຄວາມຕ້ອງການທີ່ສຳຄັນເປັນສ່ວນໃຫຍ່ວ່າສາມາດເພີ້ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະໄລຍະເວລາໃນການດຳເນີນການພັດທະນາ.

ການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການຈັດລຳດັບຂອງຈຳນວນໂຄງການຢ່າງຫຼວງຫຼາຍນີ້, ມັນແມ່ນສຳຄັນທີ່ຈະຮັບປະກັນວ່າໂຄງການປະສົມແມ່ນມີພຽງພໍກັບຈຳນວນຂອງໂຄງການທີ່ວ່າພື້ນຖານການສ້າງຂຶ້ນເພື່ອສືບຕໍ່ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ແຫຼ່ງຕົ້ນທຶນ. ມັນມີຄວາມຕ້ອງການເໝືອນກັນທີ່ຈະເໜັ້ນໃສ່ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ, ການລົງທຶນໃນການພັດທະນາດິນ ແລະ ນ້ຳ ໃຫ້ພຽງພໍ ເພື່ອໃຫ້ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍພື້ນຖານການຜະລິດ. ມັນແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການເໝືອນກັນທີ່ຈະເອົາຕົ້ນທຶນ ແລະ ລາຍຮັບຕົວຈິງເຂົ້າປະສົມ

ປະສານກັນເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ຄວາມສົມສ່ວນກັບກອບງົບປະມານປີ ແມ່ນສາມາດເຮັດໄດ້ສໍາລັບລາຍຮັບທີ່ເກີດຂຶ້ນຊ້ອນກັນເຊັ່ນ: ການຈ່າຍເງິນເດືອນ, ການໃຫ້ເງິນຊຸກຍູ້ອື່ນໆແກ່ໄຂພະນັກງານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານໃຫ້ມີຄວາມຮຽບຮອ້ຍດີ.

ຄວາມຕ້ອງການທີ່ສໍາຄັນສ່ວນຫຼາຍສໍາລັບການຈັດລໍາດັບແມ່ນຍ້ອນຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະເລືອກເອົາແຜງານ ແລະ ໂຄງການແບບປະສົມປະສານກັນ ວ່າຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາດຽວກັນ ແລະ ເພິ່ງພາອາໃສກັນໄດ້ມີການປະຕິບັດກ່ຽວຂ້ອງກັນເຫຼົ່ານີ້ອາດສາມາດເຮັດໃຫ້ມີຜົນກະທົບສູງສຸດໃນທາງບວກຕໍ່ການເຕີບໂຕດ້ານກະສິກໍາ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ການຄັດເລືອກແຜນງານ ແລະ ໂຄງການແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ເບິ່ງໃນແງ່ກວມລວມທັງໝົດຂອງຊັບພະຍາກອນ ຫຼື ກອບງົບປະມານ ສໍາລັບແຕ່ລະປີ ຈະບໍ່ແມ່ນໝົດທຸກໂຄງການ ແລະ ແຜນງານເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຈະສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ທັງໝົດໃນເວລາດຽວ.

ວິທີການເພື່ອຈັດລຽງລໍາດັບແມ່ນເປັນເອກະລາດຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບຈຸດໝາຍ ຫຼື ຈຸດປະສົງຂອງແຜນປະຕິບັດວຽກງານ. ມີຫຼາຍປັດໃຈທີ່ຈະສາມາດນໍາໃຊ້ເພື່ອຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບບຸລິມະສິດ ແລະ ການຈັດລຽງລໍາດັບ. ສໍານຶກເຖິງອັນໜຶ່ງໄດ້ວ່າແມ່ນນໍາໃຊ້ການວິເຄາະໃນໂຄງການທີ່ມີອັດຕາສ່ວນດ້ານເສດຖະກິດກັບຜົນຕອບແທນ (ERR). ແຕ່ໃນນີ້ໄດ້ມີ ການພິຈາລະນາຫຼາຍໆບັນຫາອື່ນໆເຂົ້ານໍາເຊັ່ນ: ມັນມີຜົນກະທົບກ່ຽວກັບການພັດທະນາຊົນນະບົດ, ເປັນຜົນດີຕໍ່ການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຈົນ, ເປັນຜົນດີໃຫ້ແກ່ການສ້າງວຽກເຮັດງານທໍາ, ເປັນຜົນດີຕໍ່ການສ້າງລາຍຮັບ, ຜົນກະທົບຕໍ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ, ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຫັນປ່ຽນການດໍາລົງຊີວິດເຮັດການກະສິກໍາແມ່ນເປັນແງ່ມຸມໜຶ່ງທີ່ຕ້ອງການຈະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ພິຈານາໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປມັນແມ່ນຕ້ອງໄດ້ມີການພິຈາລະນາບັນຫາອື່ນໆ ເໝືອນກັນເຊັ່ນວາເປັນຕົວຄູນຂອງຜົນດີຕໍ່ຂອງການລົງທຶນ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍມກັນໃນຕໍ່ໜ້າ ແລະ ຄືນຫຼັງ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບດ້ານຜົນກະທົບ ຫຼື ດ້ານເຮັດໃຫ້ເກີດມີຜົນດີ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມໃນການຈັດລຽງລໍາດັບອັນນີ້ແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະໄດ້ກວດສອບການສະເໜີພື້ນຖານການຕອບສະໜອງສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງໄດ້ຮັບຜົນດີຂອງໂຄງການ ແລະ ແຜນງານເໝືອນກັນ. ອັນນີ້ລວມທັງຄວາມອາດສາມາດເປັນໄປໄດ້ຂອງປັດໃຈນໍາເຂົ້າຂອງແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ, ຄວາມສາມາດທີ່ເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານຄວາມຮູ້ຂອງບຸກຄະລາກອນ, ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ, ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງແຫຼ່ງທຶນສໍາລັບການດໍາເນີນງານ ແລະ ປົກປັກຮັກສາໂຄງການທີ່ອໍານວຍຄວາມສະດວກຈົນກວ່າສໍາເລັດ.

ປັດໃຈສໍາລັບການຈັດລຽງລໍາດັບມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຜົນການກະທົບໂດຍກົງຂອງໂຄງການ/ແຜນງານຕໍ່ມູນຄ່າເພີ້ມ (GDP);
- ຄວາມສາມາດຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ/ແຜນງານທີ່ມີໃນປັດຈຸບັນຢູ່ແຂວງ ແລະ ເມືອງ;
- ບັນດາໂຄງການ/ແຜນງານທີ່ມີມູນຄ່າຕໍ່າ ແລະ ມີໝາກຜົນໄວ;
- ໂຄງການທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການ "ລົງທຶນກໍ່ສ້າງພື້ນຖານ" ຕົວຢ່າງ: ຝຶກອົບຮົມຄູຝຶກ, ຝຶກອົບຮົມການສົ່ງເສີມ, ພື້ນຖານການຜະລິດແນວພັນ ແລະ ແນວພັນລູກປະສົມ;

- ໂຄງການ/ແຜນງານທີ່ຮັກສາຄວາມດຸນດ່ຽງຂອງຂະແໜງການຍ່ອຍ ແລະ ເພີ້ມການອະນຸມັດງົບປະມານສໍາລັບລາຍປັດຈຸບັນ.

7.2.2 ການປະເມີນຜົນສໍາລັບການຈັດລຽງລໍາດັບ

ບົນພື້ນຖານປັດໃຈທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ, ໄດ້ມີການປະເມີນຜົນເບື້ອງຕົ້ນສໍາລັບການຈັດລຽງບຸລິມະສິດ ແລະ ການຈັດລຽງລໍາດັບຂັ້ນ. ໂຄງການທັງໝົດໄດ້ແບ່ງອອກເປັນສາມປະເພດ ໃນກໍລະນີທີ່ໂຄງການກໍາລັງເລີ້ມຕົ້ນແມ່ນ ມີຄື: (i) ປະເພດ S: ໂຄງການທີ່ພວມດໍາເນີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່, (ii) ປະເພດ A: ໂຄງການທີ່ຈະເລີ້ມຕົ້ນກ່ອນປີ 2010 ແລະ (iii) ປະເພດ B: ໂຄງການຈະເລີ້ມຕົ້ນຫຼັງຈາກປີ 2011. ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະເມີນຜົນເບື້ອງຕົ້ນ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ໄດ້ມີຄໍາເຫັນ ຕໍ່ການຈັດບຸລິມະສິດ ທີ່ຈະໄດ້ມີການພິຈາລະນາເໝືອນກັນ. ຜົນດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ສະແດງໃນເອກະສານຄັດຕິດ 1 "ບັນຊີທີ່ສະເໜີໂຄງການ ແລະ ແຜນງານ". ຈໍານວນໂຄງການທີ່ສະເໜີໂດຍການຈັດປະເພດສໍາລັບແຕ່ລະແຜນງານຍ່ອຍແມ່ນໄດ້ສັງລວມຫຍໍ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຕາຕະລາງ 7.2. ລໍາດັບຂອງການສະເໜີແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ

	ຂະແໜງການຍ່ອຍ	ຈ/ນແຜນງານ ແລະໂຄງການ	ພວມປະຕິບັດ (S)	2001-2010 (A)	2011-2020 (B)
1	ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນດິນ ແລະ ນໍ້າ	9	-	4	4
2	ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງ	13	-	7	6
3	ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ	7	-	5	2
4	ເນື້ອທີ່ການປູກພືດ	22	2	13	7
5	ລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ	12	2	6	4
6	ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ຄົງທີ່	9	-	6	3
7	ປຸງແຕ່ງ-ກະສິກໍາ ແລະ ການຕະຫຼາດ	9	-	5	4
8	ການເງິນຊົນນະບົດ	13	2	5	6
9	ພັດທະນາຊົນນະບົດ	5	-	3	2
10	ຊົນລະປະທານ	11	2	4	5
	ລວມ:	110	8	58	44

ພາກທີ 8 ການປະເມີນຜົນດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ

8.1 ລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍສິ່ງແວດລ້ອມ

ໃນປີ 1999 ລັດຖະບານໄດ້ຜ່ານກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ[1/] . ຕໍ່ມາໄດ້ສ້າງແຜນປະຕິບັດວຽກງານດ້ານສະພາບແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 2nd ປີ 2000[2/] ແລະ ກົດລະບຽບກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ[3/].

(1) ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (ELP)

ຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າສົນທະນາກ່ຽວກັບບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ມາດຕາ 5 ໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

(a) ຕ້ອງເອົາການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມເປັນວຽກງານຕົ້ນຕໍ, ເອົາການແກ້ໄຂ ແລະ ການບູລະນະຟື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມເປັນວຽກງານສຳຄັນ;

(b) ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງມີແຜນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ;

(c) ທຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ຕ້ອງມີພັນທະປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;

(d) ຜູ້ທີ່ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ;

(e) ຕ້ອງນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ວັດຖຸດິບ ແລະພະລັງງານຢ່າງປະຢັດ, ຫຼຸດຜ່ອນບັນດາມົນລະພິດ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ ເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນນານ.

ຂໍ້ທີ 4 ຂອງມາດຕາ 5 ກວມເອົາຫຼັກການພື້ນຖານການຊົດໃຊ້ແທນຄືນຂອງຜູ້ສ້າງມົນລະພິດ (PPP) ຄືກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແມ່ນຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜົນເສຍຫາຍດັ່ງກ່າວ ແລະ ມີມາດຕະການເພື່ອຫຼຸດນ້ອຍທີ່ສຸດ/ລົບລ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ/ຫຼື ເພື່ອບຳບັດໃຫ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບເງື່ອນໄຂເດີມ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມມັນແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະບັງຄັບໃຫ້ຄອບຄົວຜະລິດກະສິກຳ, ໂດຍສະເພາະຊາວກະສິກອນຜູ້ທຸກຍາກລ້ຽງຊີບ. ການປະຕິບັດທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ແມ່ນເພື່ອເຮັດສາທິດທົດລອງ ແລະ ສົ່ງເສີມດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມດ້ວຍວິທີການແບບຍືນນານ.

[1/] ສປປ ລາວ (1999) ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ. ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 99/02/ສພ, 3 ເມສາ 1999.

[2/] ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (2000a). ແຜນປະຕິບັດວຽກງານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ 2000. ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສປປ ລາວ ຕຸລາ 2000.

[3/] ອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (2000b). ລະບຽບການກ່ຽວກັບການປະເມີນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມໃນ ສປປ ລາວ ເລກທີ 1770/ອວຕ ສຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສປປ ລາວ ຕຸລາ 2000.

ມາດຕາ 7 ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນການເຊື່ອມໂຊມຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ. ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວການສ້າງໂຄງການໃໝ່ແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະເມີນຜົນສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການ ເຫຼົ່ານັ້ນ, ທຳມະດາແລ້ວແມ່ນໄດ້ກຳນົດການກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ (IEE), ເພື່ອປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານບວກ ແລະ ດ້ານລົບສະພາບແວດລ້ອມຂອງໂຄງການ. ຖ້າຫາກການປະເມີນຜົນສະແດງໃຫ້ເຫັນ ໃນທາງລົບອາດເປັນຜົນກະທົບທີ່ສຳຄັນ ດັ່ງນັ້ນການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ (EIA) ຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດຂຶ້ນ.ການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມແມ່ນວິທີການຄາດຄະເນຜົນກະທົບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມດ້ວຍການພັດທະນາກິດຈະກຳ ແລະ .ໂຄງການ. ການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມໄດ້ກຳນົດວິທີການ ແລະ ມາດຕະຖານສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ລະງັບຜົນກະທົບໄວ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ ກ່ຽວກັບທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມທຳມະຊາດ. ຊຶ່ງໄດ້ມີຢູ່ໃນມາດຕາ 8. ມາດຕານີ້ກ່າວວ່າອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະອອກກົດລະບຽບທົ່ວໄປ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ ແລະ ວິທີການສຳລັບປະເມີນຜົນກະທົບສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຕ່ວ່າແຕ່ລະດ້ານ (ຕົວຢ່າງ ກະຊວງ ກປ) ແມ່ນຮັບຜິດຊອບສຳລັບການອອກກົດລະບຽບຂອງກະຊວງເອງກ່ຽວກັບວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຜົນກະທົບສະພາບແວດລ້ອມ. ມາຮອດປັດຈຸບັນກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຍັງບໍ່ທັນມີເອກະສານອັນໃດເທື່ອ. ກ່ອນຈະລິເລີ້ມປະຕິບັດໂຄງການແຕ່ລະໂຄງການຈະຕ້ອງໄດ້ສະເໜີຂໍໃບຢັ້ງຢືນອະນຸມັດດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ (ECC). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມມັນແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະບັງຄັບກ່ຽວບັນຫານີ້ບໍ່ໃຫ້ຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍບຸກເບີກເປີດເນື້ອທີ່ດິນໃໝ່. ອີກດ້ານໜຶ່ງທາງເລືອກທີ່ດີກວ່າໝູ່ ແມ່ນການເຮັດສາທິດການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນຕົວຈິງຢ່າງເໝາະສົມ. ມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນການອອກໃບຢັ້ງຢືນອະນຸມັດດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ ສຳລັບການພັດທະນາທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ ແລະ ດິນປູກຝັງທີ່ດີໃນເນື້ອທີ່ໃໝ່ອັນກວ້າງໃຫຍ່ຫຼວງ. ການຈັດແບບຂອງການອອກໃບອະນຸມັດດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ ແມ່ນໄດ້ອະທິບາຍຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 19.

ກ່ຽວກັບມາດຕາທີ 8 ກ່ອນການປະຕິບັດກິດຈະກຳ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາ ຈະຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ມີການປະກາດກົດໝາຍສະບັບນີ້ຢ່າງເປັນທາງການ ຍ້ອນມີເຫດຜົນສູນເສຍຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມຈະຕ້ອງໄດ້ສະເໜີມາດຕະການ, ປະຕິບັດ ແລະ ການດຳເນີນຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ເພື່ອບັນເທົາ ເຊັ່ນ: ບັນຫາການອອກໃບອະນຸຍາດດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ ສຳລັບການສູນເສຍກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ໜ່ວຍງານກວດກາຕິດຕາມດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ. ໃນຕໍ່ມາແມ່ນເປັນປະເດັນທີ່ສຳຄັນສຳລັບການສ້າງຕັ້ງດຳເນີນການຫຼາຍວຽກງານໃນຂະແໜງການຜະລິດກະສິກຳ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກວມລວມເອົາທັງກິດຈະເຊັ່ນວ່າ: ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ແບບບໍ່ຍືນນານ, ການປະຕິບັດຕົວຈິງກ່ຽວກັບການປູກຝັງ ແລະ ລ້ຽງສັດທີ່ບໍ່ອຸດົມສົມບູນທັງສອງຢ່າງຄື ເງື່ອນໄຂຊົນລະປະທານ ແລະ ນ້ຳຝົນ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາທຳມະຊາດແບບບໍ່ຍືນນານທັງສອງຢ່າງຄືກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ດິນ ແລະ ກ່ຽວກັບນ້ຳ ແລະ ການນຳໃຊ້ດິນທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ, ໂດຍສະເພາະຢູ່ໃນເຂດແຫຼ່ງນ້ຳພື້ນທີ່ສູງ.

ເຫດຜົນຂອງການສຶກສາແຜນແມ່ບົດໄດ້ສະເໜີຫຼາຍແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ຍ້ອນວ່າເປັນໄພມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ. ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ລວມມີ:

(a) ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່;

(b) ການຈັດສັນແຫຼ່ງນ້ຳ;

(c) ການຕ້ານໄພນ້ຳຖ້ວມ;

(d) ການຄຸ້ມຄອງນ້ຳຊົນລະປະທານ;

(e) ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳທີ່ເໝາະສົມສຳລັບທຸກລະບົບຂອງການຜະລິດກະສິກຳ;

(f) ການນຳໃຊ້ແບບຍືນນານສຳລັບສາຍນ້ຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ເພື່ອເສີມສ້າງໃຫ້ແກ່ລະບົບຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ

(h) ການສົ່ງເສີມອຸດສາຫະກຳຂະໜາດນ້ອຍບົນພື້ນຖານກ່ຽວກັບຄຸ້ມຄອງ ຄວາມສາມາດເຮັດໃຫ້ມີສິ່ງໃໝ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຊັບພະຍາກອນໄດ້.

ເພື່ອປະຕິບັດໃຫ້ສຳເລັດແຜນງານທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນແຜນແມ່ບົດແມ່ນເຮັດໃຫ້ສາມາດສົ່ງເສີມໄດ້ຫຼາຍໆ ກິດຈະກຳເຊັ່ນ: ເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານປັດໃຈນຳເຂົ້າເພື່ອການຜະລິດກະສິກຳ ລວມທັງການປັບປຸງແນວພັນພືດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານສຸກຂະພາບສັດ, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ປັບປຸງໂຄງສ້າງການເງິນຊົນນະບົດ ແລະ ສືບຫາໂອກາດດ້ານການຕະຫຼາດສຳລັບຜົນຜະລິດທີ່ແມ່ນ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຜົນຜະລິດຈາກການເຮັດກະສິກຳ.

ສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນແມ່ນເປັນມາດຕະການທີ່ບັນເທົາຄວາມເປັນພິດເປັນໄພຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເປັນຜົນທີ່ດີໃຫ້ແກ່ສັງຄົມທີ່ມີໃນປະຈຸບັນ ໃນທຸກຂະແໜງການຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າມາຂ້າງເທິງນັ້ນໂຄງການກະສິກຳທັງໝົດຂອງລັດ ແລະ ຂອງເອກະຊົນທີ່ໃໝ່ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ຈຳຕ້ອງໄດ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນອະນຸມັດດ້ານສະພາບແວດລ້ອມຈາກອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມກ່ອນເລີ່ມລົງມືປະຕິບັດໂຄງການ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້ກ່າວວ່າການປະເມີນຜົນ ລິເລີ້ມການກວດສອບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ເອົາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ການບໍລິຫານຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊາວຊົນນະບົດເຂົ້າຮ່ວມມັກຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍສະເພາະໃນເຂດຂອງໂຄງການ.

(2) ແຜນການປະຕິບັດວຽກງານຂອງສະພາບແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ (NEAP)

ການເຮັດຢ່າງລະອຽດຮອບຄອບຂອງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການກະສິກຳ ແມ່ນໄດ້ມີຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 19. ແຜນປະຕິບັດວຽກງານຂອງສະພາບແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ (ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ 2000a) ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າດ້ານສະແວດລ້ອມ ກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງ/ການຂົນສົ່ງ ແລະ ຂະແໜງບໍ່ແຮ່ (P92/94). ທັດມານີ້ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຢູ່ບ່ອນໃດ

ທີ່ມີຜົນກະທົບໂດຍກົງທາງດ້ານວັດຖຸປັດໃຈການຜະລິດກະສິກຳ (ດິນດາກ, ດິນຊະນິດອື່ນໆ/ຫີນກາວ) ຫຼື ຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ຕໍ່ຜົນກະທົບຈາກມູນລະພິດນ້ຳ ການລ້ຽງສັດນ້ຳ ແລະ ນ້ຳຮັບໃຊ້ຊົນລະປະທານ.

ແຜນການປະຕິບັດວຽກງານດ້ານສະພາບແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດບໍ່ໄດກ່າວເຖິງຂະແໜງກະສິກຳຫຼາຍ. ແຜນການປະຕິບັດວຽກງານດ້ານສະພາບແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດກ່າວວ່າປະຊາຊົນເພີ້ມຂື້ນຢ່າງໄວວາ, ຂາດການຄິດແມ່ນຍຳສຳລັບການວາງແຜນ ແລະ ການນຳໃຊ້ດິນບໍ່ທັນເໝາະສົມແມ່ນເປັນບັນຫາເຫດຜົນທີ່ສຳຄັນເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ. ມັນແມ່ນໄດ້ສັງລວມຫຍໍ້ ການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ທີ່ບໍ່ຍືນນານ ແລະ ການເຮັດໄຮ່ທີ່ເປັນສາຍເຫດສຳຄັນເຮັດໃຫ້ສະພາບແວດລ້ອມເຊື່ອມໂຊມ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມໃນ 20 ປີຜ່ານມາໄດ້ຄາດວ່າປະມານ 350.000 ເຮັກຕາ ຂອງເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ໄດ້ຖືກບຸກເບີກສຳລັບເຮັດກະສິກຳແບບຖາວອນ, ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວແມ່ນຢູ່ເຂດທົ່ງພຽງ, ໝາຍຄວາມວ່າມີຜົນກະທົບຈາກພົນລະເມືອງເພີ້ມຂື້ນ. ແມ້ວ່າໄດ້ມີການຜະລິດ ກະສິກຳຂະຫຍາຍຕົວ ຈະຕ້ອງຍັງສືບຕໍ່ເຮັດຢ່າງນ້ອຍເປັນໂອກາດການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳສຳລັບການເພີ້ມຂື້ນຂອງພົນລະເມືອງຊົນນະບົດ. ອັນນີ້ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເໜັ້ນວ່າຈະຕ້ອງໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງໃຫ້ເກີດຂື້ນ ຫຼື ສືບຕໍ່ການຂະຫຍາຍ ກິດຈະກຳ ເຮັດການກະສິກຳດີຂື້ນ, ດ້ວຍການຫຼິງເຫັນການປັບປຸງສັງຄົມ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງປະຈຳປີ ການສົ່ງເສີມທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຂ່າວສານຂໍ້ມູນການຕະຫຼາດ.

(3) ກົດລະບຽບຂອງການປະເມີນຜົນດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ (EA)

ຫຼັກການທົ່ວໄປແມ່ນກ່ອນອື່ນໝົດຕ້ອງໄດ້ອະທິບາຍໃນ ມາດຕາ 1 & 2 ໃນພາກຂອງ "ກົດລະບຽບກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນ ສປປ ລາວ" (STEA 2000b). ຫຼັກການທົ່ວໄປນີ້ກວມເອົາການສ້າງຕັ້ງການປະເມີນຜົນດ້ານສະພາບແວດລ້ອມໃຫ້ເປັນແບບດຽວກັນໝົດ, ບົດບັນຍັດພື້ນຖານທີເຄີຍເຫັນສຳລັບຂະແໜງການຂອງການຈັດຕັ້ງ ຕໍ່ບັນຫາກົດລະບຽບສະເພາະຂອງຂະແໜງການ ດ້ານການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມ 2 ປີ ແລະ ຈຶ່ງສາມາດກຳນົດນິຍາມໄດ້.

ພາກທີ II ໄດ້ເຮັດບົດແນະນຳສຳລັບລະບົບການປະເມີນຜົນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຂັ້ນຕອນ. ມາດຕາ 3 ໄດ້ມີຂໍ້ມູນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

(a) ອົງການຮັບຜິດຊອບແຕ່ລະໂຄງການພັດທະນາ (DPRA) ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າທຸກໆໂຄງການທີ່ປະຕິບັດກົດລະບຽບກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນດ້ານສະພາບແວດລ້ອມແມ່ນອີງໃສ່ກົດລະບຽບນີ້ ແລະ ກົດລະບຽບຕາມສາຍຕັ້ງຂອງກະຊວງ. ກົດລະບຽບກ່ຽວກັບການປະເມີນດ້ານສະພາບແວດລ້ອມຈະຕ້ອງໄດ້ລວມເອົາຢ່າງນ້ອຍການອະທິບາຍໂຄງການທີ່ອົງການຈັດຕັ້ງຮັບຜິດຊອບໂຄງການພັດທະນາສາມາດປະຕິບັດການກັ່ນຕອງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃຕ້ມາດຕາ 7. ຖ້າຫາກໂຄງການບໍ່ໄດ້ຍົກເວັ້ນ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 8, ແລ້ວກົດລະບຽບກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ແມ່ນໄດ້ກຳນົດສະເພາະພາຍໃຕ້ມາດຕາດ 9. ສຳລັບບາງໂຄງການຕາມທີ່ໄດ້ພົບເຫັນການສ້າງຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປະເມີນຜົນສິ່ງແວດລ້ອມ ສະເໜີສະເພາະຢູ່ໃນມາດຕາ 11 ຫາ 14 ຂອງກົດລະບຽບເຫຼົ່ານີ້.

(b) ຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນ ກົດລະບຽບປະເມີນຜົນ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແມ່ນໄດ້ກຳນົດໄວ້ສະເພາະ. ສິ່ງເຫົ່ານັ້ນແມ່ນໄດ້ມີຢູ່ໃນແຜນວາດ 1 ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 19. ຊຶ່ງເລີ້ມຈາກການອະທິບາຍໂຄງການ ແລະ ສິ້ນສຸດດ້ວຍການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນຂອງແຜນການທີ່ເຫັນພ້ອມກັບການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ. ແບບຮ່າງທົ່ວໄປຂອງບົດລາຍງານການກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການແມ່ນໄດ້ມີຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 19.

(c) ແຕ່ລະໂຄງການຈະຕ້ອງປະຕິບັດໄປຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ວາງອອກໃນມາດຕາ 3 (2) ແລະ 5 (2).

(d) ບໍ່ມີການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ປະຕິບັດກິດຈະກຳປະຈຳປີອື່ນໆ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດກ່ອນທີ່ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຍັງບໍ່ທັນໄດ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນອະນຸມັດດ້ານສະພາບແວດລ້ອມໃຫ້.

(e) ໃນ 6 ເດືອນຂອງການປະກາດໃຊ້ກົດລະບຽບນີ້, (ໂດຍແມ່ນເດືອນ 3 ເມສາ ປີ 2001) ແຕ່ລະອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບໂຄງການພັດທະນາຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດບັນຊີໂຄງການທັງໝົດຢູ່ຂອບເຂດຂະແໜງການຂອງຕົນຮັບຜິດຊອບ ວ່າບໍ່ໄດ້ເຮັດການປະເມີນຜົນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເປັນພາກໜຶ່ງຂອງວົງຈອນການຮັບຮອງເອົາໂຄງການ, ແຕ່ໄດ້ມີຜົນກະທົບທີ່ສຳຄັນກ່ຽວກັບສະພາບແວດລ້ອມ. ສຳລັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ອັນນີ້ອາດສາມາດໃຊ້ສຳລັບການເຮັດແຜນການຊົນລະປະທານ, ແຜນງານລົບລ້າງການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່/ການປູກຝິ່ນ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາພືດເປັນສິນຄ້າ.

(f) ໃນ 6 ເດືອນຂອງການປະກາດໃຊ້ກົດລະບຽບນີ້, ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດບົດແນະນຳທີ່ມີຄຸນນະພາບສຳລັບໝົດທຸກຄົນ, ໃນຮູບປະທຳ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຜູ້ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະເມີນຜົນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມພາຍໃນປະເທດ.

ມາດຕາ 4 ຫາ 6 ກວມເອົາຄວາມຮັບຜິດຊອບສຳລັບມູນຄ່າ, ຂັ້ນຕອນຂອງລະບົບການປະເມີນຜົນດ້ານສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງລັດ; ທັດຈາກນັ້ນມາແມ່ນການພິສູດຕໍ່ການປະເມີນຜົນດ້ານສະພາບແວດລ້ອມທັງໝົດ. ມາດຕາ 7 ໄດ້ພັນລະນາຄວາມຕ້ອງການທີ່ໂຄງການອະທິບາຍເພື່ອຈະໄດ້ຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບພັດທະນາໂຄງການ. ການພັນລະນານີ້ຈຳຕ້ອງໄດ້ແຈກຢາຍໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຄຳເຫັນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ມີການພິຈາລະນາກ່ຽວກັບອົງການຈັດຕັ້ງຮັບຜິດຊອບໂຄງການໃນການຕັດສິນການກັ່ນກອງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ (ມາດຕາ 8)

ມາດຕາ 8 ກ່ຽວກັບການກັ່ນກອງໂຄງການ. ບົນພື້ນຖານການພັນລະນາໂຄງການລວມທັງການສ້າງຕັ້ງວິທີການກັ່ນກອງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ, ອົງການຈັດຕັ້ງສະພາຮັບຜິດຊອບການພັດທະນາໂຄງການທີມງານສະເພາະກິດສຳລັບການທົບທວນຄືນວຽກງານໂຄງການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ການກັ່ນກອງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມຂັ້ນສຸດທ້າຍໄດ້ສົມບູນ. ຈຸດໝາຍແມ່ນເພື່ອແຍກໂຄງການວ່າບໍ່ສະເໜີ

ປະເມີນຜົນດ້ານສະພາບແວດລ້ອມໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ (ໂຄງການທີ່ຍົກເວັ້ນ) ຈາກບັນດາໂຄງການທີ່ສະເໜີປະເມີນຜົນດ້ານສະພາບແວດລ້ອມຕໍ່ໄປ (ໂຄງການທີ່ບໍ່ຍົກເວັ້ນ). ແມ່ນວ່າທຸກໂຄງການ ແລະ ແຜນງານ ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການກັ່ນກອງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມຢ່າງຄົບຖ້ວນຖ້າຫາກມີການສະເໜີກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ (ແລະ ການກໍ່ຕັ້ງປະເມີນຜົນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ).

ຍົກເວັ້ນໂຄງການທີ່ມີຂະໜາດເຊັ່ນ: ດ້ານທີ່ຕັ້ງ ແລະ ທຳມະຊາດເຫັນວ່າມັນມີຜົນກະທົບທາງລົບທີ່ນ້ອຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຫຼື ຈະນຳໄປສູ່ການປ່ຽນແປງທາງດ້ານບວກໃຫ້ແກ່ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຫຼື ເປັນກາງ. ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການໃນການສຶກສາແຜນແມ່ບົດຕົກຢູ່ໃນປະເພດຍົກເວັ້ນມີຫຼາຍ. ອັນນີ້ແມ່ນລວມເກືອບໝົດຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນທັງໝົດໂຄງການຍ່ອຍຂອງຂະແໜງການເຊັ່ນ: ສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງ, ການຈັດຕັ້ງ, ການຕະຫຼາດ, ການເງິນຊົນນະບົດ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນດິນ ແລະ ນ້ຳ, ການພັດທະນາຊັພະຍາກອນມະນຸດ, ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ແລະ ການພັດທະນາຊົນນະບົດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມການຍົກເວັ້ນໂຄງການແມ່ນຈະໄດ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນອະນຸມັດ ໂດຍອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍຫຼັງທີ່ໄກ່ເກ່ຍເໝາະສົມກັບອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບ. (ອົງການຈັດຕັ້ງຮັບຜິດຊອບພັດທະນາໂຄງການ).

ການຍົກເວັ້ນໂຄງການທີ່ຈະປະຕິບັດການກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ. ການປະເມີນຜົນກະທົບແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ສະເໜີວ່າ ຖ້າຫາກຜົນຂອງການກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສຶກສາໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ. ໂຄງການທີ່ສາມາດສະເໜີປະເມີນຜົນກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມແມ່ນໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນຂະແໜງການຍ່ອຍຂອງການປູກພືດ, ການລ້ຽງສັດ ແລະ ຊົນລະປະທານ ໃນການສຶກສາແຜນແມ່ບົດ.

ມາດຕາ 9 & 10 ຂອງລະບຽບສຳລັບການປະເມີນຜົນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມກ່ຽວກັບ ພິທີການການກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມາດຕາ 11 ຫາ 13 ອະທິບາຍແບບຟອມສຳລັບການປະຕິບັດ ການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ. ທັງສອງການປະເມີນຜົນຄື: ການປະເມີນຜົນການກໍ່ຕັ້ງດ້ານສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມຂອງແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກຮວບຮວມ. ອັນນີ້ແມ່ນນຳໃຊ້ໃຫ້ແກ່ບາງແຜນງານແລະໂຄງການເຊັ່ນ: ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່. ມາດຕາ 14 ແມ່ນການເຫັນດີອະນຸມັດການດຳເນີນການກ່ຽວກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງດ້ານສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ. ແຕ່ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາການອອກໃບອະນຸມັດ ຈະອອກໃຫ້ໂດຍອົງການວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແມ່ນຈະໄດ້ແຈ້ງຄວາມເໝາະສົມໂດຍອ ົງການຈັດຕັ້ງຮັບຜິດຊອບໂຄງການພັດທະນາ. ມາດຕາ 15 ກ່ຽວກັບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ (M&E). ໃນເມື່ອຜົນຂອງການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນມີການປ່ຽນແປງກ່ຽວກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ ແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ມີການສະເໜີ.

ມາດຕາ 16&17 ກ່ຽວກັບການໃຫ້ສັນຕະຍາບັນ ແລະ ມາດຕາ 18-20 ແມ່ນກຳນົດຂໍ້ບັງຄັບສຸດທ້າຍ. ຄຳເຫັນທີ່ວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດ ຫຼືອົງການຈັດຕັ້ງໃດໆ ຍົກເວັ້ນໄດ້ຈາກບົດບັງຄັບໃນເອກະສານນີ້ ອົງການວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແມ່ນມີຄວາມໄວ້ໃຈຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດລະບຽບ ແລະ ໃຫ້ກາຍກາຍເປັນກົດໝາຍໃນບໍ່ຊ້າ ຊຶ່ງມັນຈະປ່ຽນແທນກົດລະບຽບສະບັບກ່ອນທີ່ຜ່ານມາ.

ໄດ້ມີ 6 ເອກະສານຄັດຕິດ. ເອກະສານທີໜຶ່ງ ໄດ້ໃຫ້ເຫັນແຜນພາບທີ່ຕິດຕໍ່ກັນສຳລັບໝົດລະບົບການປະເມີນຜົນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ. ອັນນີ້ແມ່ນລວມເອົາທັງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 19 ຂອງບົດລາຍງານສະບັບນີ້. ເອກະສານຄັດຕິດ 2 ກ່ຽວກັບນິຍາມ, ເອກະສານຄັດຕິດ 3 & 4 ກວມເອົາການກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຜົນກະທົບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມຕາມລຳດັບຂັ້ນຕອນ, ເອກະສານຄັດຕິດ 5 ລາຍລະອຽດຂອງເນື້ອໃນການອອກໃບອະນຸຍາດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເອກະສານຄັດຕິດ 6 ເນື້ອໃນສະເພາະຂອງບົດລາຍງານການຕິດຕາມກວດກາດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ. ໃນການເພີ້ມເຕີມນັ້ນ ໄດ້ມີແບບຟອມສຳລັບ ໃຫ້ຄຳເຫັນກ່ຽວກັບ ການກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບ ດ້ານປະເມີນຜົນ, ການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ບົດບາດໜ້າທີ່. ດັ່ງທີ່ໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນແຕ່ທຳອິດ ອັນນີ້ແມ່ນກົດລະບຽບລວມທົ່ວໄປ. ທຸກໆ ອົງການຈັດຕັ້ງສາຍຕັ້ງເຊັ່ນກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງເປັນກົດລະບຽບຂອງຕົນ, ແຕ່ວ່າແບບຮ່າງ ແລະເນື້ອໃນຂອງກົດລະບຽບທີ່ກ່າວຂ້າງເທິງນັ້ນຈະຕ້ອງໄດ້ຕິດພັນກັນຢ່າງໃກ້ສິດ.

(4) ແຜນການປະຕິບັດດ້ານສະພາບແວດລ້ອມສຳລັບການພັດທະນາກະສິກຳ ແລະ ພັດທະນາຊົນນະບົດແບບຍືນນານ

ເອກະສານອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແມ່ນຮ່າງບົດສະເໜີຕອນສຸດທ້າຍຂອງແຜນປະຕິບັດງານດ້ານສະພາບແວດລ້ອມສຳລັບການພັດທະນາກະສິກຳ ແລະ ຊົນນະບົດແບບຍືນນານ (EAP/SARD) (ອົງການຟາວ ບາງກອກ ທັນວາ ປີ 2000)[4] . ເອກະສານສະບັບນີ້ໄດ້ເໜັ້ນຄວາມຕ້ອງການສຳລັບການເຮັດແຜນການພັດທະນາຊົນນະບົດແບບຫຼາຍຂະແໜງການຍ່ອຍ ດ້ວຍຂັ້ນຕອນການສ້າງສິ່ງແວດລ້ອມແບບປະສານກົມກຽວກັນເຂົ້າແຕ່ຫົວທີ. ໄດ້ເໜັ້ນຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະໄດ້ມີການວາງແຜນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຮ່ວມກັບລັດໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຜນພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນການປະສານກົມກຽວກັບເປົ້າໝາຍຂອງແຜນພັດທະນາລະດັບຊາດ ແລະ ມີການປະສານກົມກຽວທາງດ້ານວິທີການກັບພັດທະນາກະສິກຳ ແລະ ຊົນນະບົດແບບຍືນນານ ກັບຍຸດທະສາດແຜນການພັດທະນາຈຸດສຸມຂອງລັດຖະບານ. ການສຳມະນາລະດັບຊາດໄດ້ຈັດຂຶ້ນ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ກຳນົດ 40 ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການພັດທະນາກະສິກຳ ແລະ ຊົນນະບົດແບບຍືນນານ. ຜູ້ເຂົ້າ

[4] ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ. ຮ່າງແຜນ ແລະ ນະໂຍບາຍດ້ານສະພາບແວດລ້ອມສຳລັບການພັດທະນາກະສິກຳ ແລະ ຊົນນະບົດ (ໄລຍະ II). ສປປ ລາວ ແຜນປະຕິບັດວຽກງານດ້ານສະພາບແວດລ້ອມສະບັບສຸດທ້າຍສຳລັບການພັດທະນາກະສິກຳ ແລະ ຊົນນະບົດແບບຍືນນານ(EAP/SARD) ອົງການອາຫານແລະການກະເສດບາງກອກ ທັນວາ ປີ 2000.

ຮ່ວມໄດ້ໃຫ້ຄຳຕອບທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ເພື່ອຈະແກ້ໄຂຂໍ້ຈຳກັດເຫຼົ່ານີ້. ມັນຈະຕ້ອງໄດ້ມີການສະເໜີວ່າຍຸດທະສາດການປະເມີນດ້ານສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມເປັນພາກໜຶ່ງທີ່ຄົບຖ້ວນບໍລິບູນຂອງການສ້າງຕັ້ງທັງໝົດສຳລັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ທັງເປັນການກະກຽມ ແລະ ເປັນຈຸດສຸມສະເພາະຂອງແຜນງານ/ໂຄງການສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການປະຕິບັດວຽກງານດ້ານສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມສຳລັບການພັດທະນາກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແບບຍືນນານ. ໃນເວລາດຽວກັນການສຶກສາແຜນແມ່ບົດນີ້ແມ່ນສຳລັບຂະແໜງກະສິກຳ. ມັນຈະຕ້ອງໄດ້ເອົາເຂົ້າຮ່ວມກັນກັບວິທີການພັດທະ

ນາແບບທາງກວ້າງ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຈະສຸມໃສ່ ແບບໄກ້ງແຕ່ທາງດ້ານກະສິກຳ. ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງມີການສະເໜີແນະກ່ຽວກັບການກໍ່ຕັ້ງຂອງອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ.

(5) ຂໍ້ແນະນຳດ້ານສະພາບແວດລ້ອມຂອງອົງການໄຈກາ

ອົງການໄຈກາໄດ້ອອກຂໍ້ແນະນຳໃຫ້ແກ່ຫຼາຍຂະແໜງການ[1].ໜຶ່ງໃນຂະແໜງການກະສິກຳ ແມ່ນແມ່ນບໍ່ສາມາດມີສະໜອງໃຫ້, ແຕ່ຂັ້ນຕອນຂອງການປະຕິບັດຂອງແຕ່ລະແໜງການແມ່ນເປັນແບບດຽວກັນ. ຂໍ້ແນະນຳເລີ່ມຈາກຂອບເຂດການສືບຕໍ່ຂອງຂັ້ນຕອນທີ່ດຳເນີນສຳລັບຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບດ້ານສິ່ງແວດ ລ້ອມ. ນີ້ແມ່ນຄ້າຍຄືກັນກັບຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 19. ພາກທີ 1 ໄດ້ມີເນື້ອໃນຫົວຂໍ້ຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ. ອັນນີ້ແມ່ນຂໍ້ຈຳກັດທີ່ວ່າໂຄງການສາມາດມີຜົນກະທົບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສຳຄັນ (ດ້ານທາງລົບ). ພາກທີ 2 ກ່ຽວກັບໂຄງການ ແລະ ການອະທິບາຍຈຸດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາກທີ 3 ຄົ້ນຄວ້າກັ່ນກອງ. ນີ້ແມ່ນຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ປະຕິບັດໃນລະດັບການສ້າງຕັ້ງໂຄງການ. ມັນແມ່ນຂະບວນການທີ່ພິຈາລະນາວ່າ ສະເໜີໂຄງການພັດທະນາການສຶກສາຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼືບໍ່. ຕໍ່ມາພາກທີ 4 ຊຶ່ງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າສືບທະນາກ່ຽວກັບໄລຍະຂອບເຂດ. ປະກົດການນີ້ໃນເຂດທີ່ຕັ້ງຂອງໂຄງການ ແລະ ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ມັນຈະຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງຕອບຖ້າຫາກການກໍ່ຕັ້ງການກັ່ນກອງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມແມ່ນຖືກຕ້ອງ ແລະ ຫຼືບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບການກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມທີ່ໄດ້ສະເໜີໄປນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນຂໍ້ແນະນຳດ້ານສະພາບແວດລ້ອມຂອງອົງການໄຈກາແມ່ນຄ້າຍຄືກັບຂອງອົງການວິທະຍາສາດ, ເຕັກ ໂນໂລຊີ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

8.2 ການກໍ່ຕັ້ງກັ່ນກອງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມສຳລັບໂຄງການຈຸດສຸມ

ການສຶກສາແຜນແມ່ບົດນີ້ສະເໜີຫຼາຍແຜນງານ/ໂຄງການ ໂດຍທົ່ວໄປໃນທຳນະຊາດກວມເອົາບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການຕະຫຼາດ ແລະ ທະນາຄານ ຫຼື ຍັງບໍ່ແມ່ນທີ່ຕັ້ງສະເພາະ ແລະ ກວມເອົາຫົວຂໍ້ທົ່ວໄປຂອງວິທີການສົ່ງເສີມເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການປັບປຸງການປູກຝັງ. ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ, ໃນປັດຈຸບັນແມ່ນສາມາດເຮັດໄດ້ທັງໝົດເພື່ອປະຕິບັດການກັ່ນກອງດ້ານສະພາບ

[1] ອົງການໄຈກາ 1992. ຂໍ້ແນະນຳດ້ານສະພາບແວດລ້ອມສຳລັບໂຄງການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ: V ສາຍນ້ຳ ແລະ ຄວບຄຸມການເຊາະເຈື່ອນ. ອົງການຮ່ວມມືກັບສາກົນຂອງຍີ່ປຸ່ນ ໂຕກຽວ ທັນວາ 1992

ແວດລ້ອມສຳລັບໝົດທຸກໂຄງການຈຸດສຸມທີ່ສະເໜີໃນການສຶກສາແຜນແມ່ບົດ. ການກັ່ນກອງອັນນີ້ໄດ້ເໜັ້ນແບບສັງລວມຫຍໍ້ວ່າໂຄງການ ຫຼື ແຜນງານແມ່ນຈະເຮັດສະເພາະອີກຕື່ມເທື່ອໜຶ່ງຫຼືບໍ່, ຈຶ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ສະເໜີໃຫ້ການກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ. ຫຼາຍໆບົດສະເໜີຈະມີຜົນໃນທາງບວກ ແລະ ມີຜົນປະໂຫຍດແກ່ສັງຄົມ ຫຼື ແມ່ນເປັນກາງ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ນເຊັ່ນ: ການກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນຈະບໍ່ໄດ້ສະເໜີຈາກການກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມການແຊກແຊງເຫຼົ່ານີ້ ຍັງສະເໜີໃຫ້ມີການ ອອກໃບຢັ້ງຢືນອະນຸມັດ ກ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດດຳ.

ເນີນຢ່າງເປັນທາງການ. ໝົດທຸກໂຄງການກໍເໝືອນກັນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍກົງຫຼື ທາງອ້ອມຈາກຊຸມຊົນ ແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງໃຫ້ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງຂະຫຍັນຂັນແຂງ. ສັງລວມການກັ່ນກອງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມສຳລັບໂຄງການຈຸດສຸມທັງໝົດ ໄດ້ມີຢູ່ໃນຕາຕະລາງ 8.1. ການກັ່ນກອງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເຕັມຮູບແບບແມ່ນຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 19 ລວມທັງສິ່ງທີ່ເປັນແຫຼ່ງຈະເລີນເຕີບໂຕດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສຳລັບການກັ່ນກອງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ.

ຕາຕະລາງ 8.1 ການກັ່ນກອງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມສຳລັບໂຄງການຈຸດສຸມທັງໝົດ

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງ		ການກັ່ນກອງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ	ສະເໜີການກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ
ຈສ 1	ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງແລະພັດທະນາສະຖາບັນຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້		
ຈສ 1.1	ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງວຽກງານບໍລິຫານ&ວິທີດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງ	ປານກາງທາທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ຈສ 1.2	ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານແຜນການແລະຄວາມສາມາດດ້ານສະຖິຕິ	ປານກາງທາທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ຈສ 1.3	ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການຄຸ້ມຄອງພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ	ປານກາງທາທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ຈສ 4	ໂຄງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ ກປ		
ຈສ 4.1	ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງສະຖາບັນແລະປັບປຸງການຈັດຕັ້ງ	ປານກາງທາທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ຈສ 4.2	ກໍ່ສ້າງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃຫ້ພະນັກງານ	ປານກາງທາທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ຈສ 4.3	ຍົກລະດັບການຄົ້ນຄວ້າ	ປານກາງທາທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ຈສ 6	ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການກັກກັນພືດ	ທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ການຕະຫຼາດ			
ຕ 2	ການຄ້າກະສິກຳ ຂ່າວສານຂໍ້ມູນການຕະຫຼາດ	ປານກາງ	ບໍ່ມີ
ຕ 4	ການຈັດປະເພດ ແລະ ການຈັດເກຣດຜົນຜະລິດກະສິກຳ	ປານກາງ	ບໍ່ມີ
ຕ 7	ສຶກສາທ່າແຮງການສົ່ງອອກແລະການຕອບສະໜອງປັດໃຈນຳເຂົ້າການຄ້າກະສິກຳ	ປານກາງ	ບໍ່ມີ
ຕ 8	ການປຸງແຕ່ງແລະການຕະຫຼາດເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ (NTFP)	ປົກກະຕິທາບວກ ອາດເປັນໄດ້ທາງລົບ	ໂດຍບາງກໍລະນີ
ຕ 9	ໂຄງການພັດທະນາການຕະຫຼາດຂາຍຍົກ	ແຜປັນໄດ້	ໂດຍບາງກໍລະນີ

ການເງິນຊົນນະບົດ		ການສັ່ນກະທົບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ	ສະເໜີການກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ
ງຊ 1	ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານທນຄກແລະຂະຫຍາຍສູນຝຶກ	ປານກາງ	ບໍ່ມີ
ງຊ 2	ທະນາຄານການຄ້າສາກົນປັບປຸງການດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສົ່ງເສີມສາຂາຂອງທະນາຄານ	ປານກາງ	ບໍ່ມີ
ງຊ 8	ຂະຫຍາຍສິນເຊື່ອໃຫ້ກຸ່ມຊາວກະສິກອນໂດຍ ທສກ	ປານກາງ	ບໍ່ມີ
ງຊ 9	ປັບປຸງໂຄງສ້າງທສກ ແລະ ການຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບການສະເໜີແນະຕໍ່ການການສຶກສາພິຈາລະນາສິ່ງຕ່າງ.	ປານກາງ	ບໍ່ມີ
ງຊ 11	ການສົ່ງເສີມ ແລະຂະຫຍາຍກິດຈະກຳໃນ UNDP/CDF ກ່ຽວກັບສູນຝຶກອົບຮົມການເງິນຈຸນລະພາກໃຫ້ທຸກໆແຂວງ	ປານກາງ	ບໍ່ມີ
ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນດິນ ແລະນ້ຳ			
ດນ 1	ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ&ການມອບດິນ-ມອບປ່າ ແລະ ການອອກສຳມະໂນທີ່ດິນ	ທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ດນ 3	ການຄຸ້ມຄອງອ່າງໂຕ່ງ	ທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ດນ 4	ພັດທະນາລະບົດການແບ່ງເຂດກະສິກຳ, ການຄຸ້ມຄອງດິນ ແລະການເຮັດກະສ ິກຳ	ທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ດນ 7	ການຟື້ນຟູດິນ ແລະ ຂະຫຍາຍຕາໜ່າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະອຸທົກກະສາດ ສຳລັບການພັດທະນາກະສິກຳ ແລະຄວບຄຸມໄພນ້ຳຖ້ວມ	ປານກາງຫາທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ			
ຊມ 1	ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການບໍລິການສົ່ງເສີມກະສິກຳແລະປ່າໄມ້	ທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ຊມ 2	ພັດທະນາການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ເມືອງ ແລະຊາວກະສິກອນກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້	ທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ຊມ 4	ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດການສຶກສາ ເຕັກນິກວິຊາການທາງດ້ານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້	ທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ຊມ 5	ປັບປຸງໂຮງຮຽນວິຊາການຊົນລະປະທານ	ທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ຊມ 6	ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດການສຶກສາລະດັບມະຫາວິທະຍາໄລການດ້ານກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະຊົນລະປະທານ	ທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ການປູກພືດ: ການສົ່ງເສີມ, ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ອື່ນໆ		ການສັ່ນກະທົບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ	ສະເໜີການກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ
ພ 1	ປັບປຸງລະບົບການນຳໃຊ້ແນວພັນເຂົ້າປັບປຸງ	ປານກາງ	ບໍ່ມີ
ພ 3	ຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳເຂດເນີນສູງແບບປະສົມປະສານ	ທາງບວກ (ອາດເປັນໄປ	ບາງກໍລະນີ

		ໄດ້ທາງລົບ)	
ພ 4	ສົ່ງເສີມການສ້າງຈຸດທົດລອງກະສິກຳແບບປະສົມປະສານໃນເຂດທົ່ງພຽງ	ປານກາງ ຫາທາງບວກ	ບາງກໍລະນີ
ພ 5	ການປູກພືດແບບຫຼາຍຮູບຫຼາຍສີ	ກວດກາການຜັນແປເຄມີ-ສຳລັບກະສິກຳຊົນລະປະທານອື່ນໆ	ບາງກໍລະນີ
ພ 6	ການສົ່ງເສີມປູກພືດໄມ້ໃຫ້ໝາກເຂດຊານເມືອງ		
ພ 8	ການສົ່ງເສີມປູກພືດປາຍແຫຼມສົ່ງອອກ		
ພ 9	ການສົ່ງເສີມປູກພືດໄມ້ໃຫ້ໝາກໃນເຂດພາກເໜືອ	ປານກາງຫາທາງບວກ (ກວດສອບຄືນສຳລັບເຄມີ-ກະສິກຳອື່ນໆ	ທຳມະດາບໍ່ມີ ແຕ່ມີບາງກໍລະນີ
ພ 10	ການສົ່ງເສີມປູກພືດໄມ້ໃຫ້ໝາກໃນເຂດພາກໃຕ້		
ພ 11	ພັດທະນາການປູກມອນລ້ຽງໝ້ອນຜະລິດໃໝ	ປານກາງ	ບໍ່ມີ
ພ 13	ການກະຈາຍຂໍ້ມູນເຕັກໂນໂລຊີການເຮັດກະສິກຳ	ປານກາງ	ບໍ່ມີ
ພ 15	ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງເຕັກໂນໂລຊີປູກກາເຟ	ປານກາງຫາທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ພ 16	ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງເຕັກໂນໂລຊີປູກຜັກ	ປານກາງຫາທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ພ 17	ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງເຕັກໂນໂລຊີປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ	ປານກາງຫາທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ພ 22	ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີພື້ນຖານການຜະລິດແນວພັນ	ປານກາງ	ບໍ່ມີ
ພ 23	ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງເຕັກໂນໂລຊີການປູກພືດໄຮ່	ທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ການລ້ຽງສັດ & ການປະມົງ; ສົ່ງເສີມ, ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ອື່ນໆ			
ລມ 2	ປັບປຸງສຸຂະພາບສັດ	ທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ລມ 5	ການເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດສັດເພີ່ມຂຶ້ນ	ປານກາງຫາທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ລມ 6	ປັບປຸງສູນສຸຂະພາບສັດແຫ່ງຊາດ	ປານກາງຫາທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ລມ 10	ສົ່ງເສີມ ແລະ ປັບປຸງການລ້ຽງສັດນ້ຳ	ທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ລມ 11	ຂະຫຍາຍ/ຟື້ນຟູສູນຜະລິດແນວພັນປາ	ທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ລມ 12	ພັດທະນາການລ້ຽງສັດນ້ຳເຂດຊົນນະບົດ	ສາມາດຜັນແປໄດ້	ແປຜັນໄດ້
ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່: ລະບົບກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະກິດຈະກຳທີ່ພົວພັນກັບຊີວິດການເປັນຢູ່		**ການກັ່ນກອງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ**	**ສະເໜີການຈັດຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ**
ຖຮ 1	ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ (ນອກເຂດປ່າສະຫງວນ)		
ຖຮ 1.1	ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ໃນເຂດພາກໃຕ້	ທາງບວກ, ແຕ່ບາງຄັ້ງຢູ່ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ	ໂດຍທົ່ວໄປບໍ່ມີ
ຖຮ 1.2	ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ໃນເຂດພາກເໜືອ		
ຖຮ 1.3	ການລົບລ້າງຄວາມທຸກຈົນ ແລະພັດທະນາເຂດເນີນສູງ		
ຖຮ 2	ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ	ທາງບວກ, ຢູ່ແຕ່ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ	ໂດຍທົ່ວໄປບໍ່ມີ
ຖຮ 3	ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ແບບປະສົມປະສານການເຮັດກະສິກຳສຳລັບລະບົບການເຮັດລະບົບກະສິກຳເຂດເນີນສູງ	ທາງບວກ	ບໍ່ມີ
ຖຮ 4	ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງແບບຍືນນານ	ທາງບວກ	ບໍ່ມີ

ການພັດທະນາເຂດຊົນນະບົດ			
ພຊ 1	ບ້ານທີ່ເຮັດກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງການພັດທະນາກະສິກຳໃນເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ (VADIRRA) (1.300 ບ້ານ)	ແປຜັນໄດ້	ບາງກໍລະນີ
ພຊ 1.1	VADIRRA ໃນແຂວງຈຳປາສັກ, ອັດຕະປື, ສາລະວັນ ແລະ ແຂວງເຊກອງ; 250 ບ້ານ	ແປຜັນໄດ້	ບາງກໍລະນີ
ພຊ 1.2	VADIRRA ໃນແຂວງຄຳມ່ວນ ແລະ ສະຫວັນນະເຂດ 250 ບ້ານ	ແປຜັນໄດ້	ບາງກໍລະນີ
ພຊ 1.3	VADIRRA ໃນກຳແພງນະຄອນວຽງຈັນ, ແຂວງ ວຽງຈັນ ແລະ ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ 150 ບ້ານ	ແປຜັນໄດ້	ບາງກໍລະນີ
ພຊ 1.4	VADIRRA ໃນເຂດພິເສດໄຊສົມບູນ ແລະ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ 100 ບ້ານ	ແປຜັນໄດ້	ບາງກໍລະນີ
ພຊ 1.5	VADIRRA ໃນແຂວງໄຊຍະບູລີ, ຫຼວງພະບາງ ແລະ ແຂວງ ຫົວພັນ 300 ບ້ານ	ແປຜັນໄດ້	ບາງກໍລະນີ
ພຊ 1.6	VADIRRA ໃນແຂວງອຸດົມໄຊ, ບໍ່ແກ້ວ, ຫຼວງນ້ຳທາ ແລະ ຜົ້ງສາລີ 250 ບ້ານ	ແປຜັນໄດ້	ບາງກໍລະນີ
ພຊ 2	ການພັດທະນາຊົນນະບົດປະສົມປະສານກັບເຂດພື້ນຖານ	ແປຜັນໄດ້	ບາງກໍລະນີ
ຊົນລະປະທານ			
ຊ 1	ຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານປ່ອງຊົນໄລຍະ 2 (CMI-2)	ແປຜັນໄດ້	ບາງກໍລະນີ
ຊ 4	ສຶກສາພັດທະນາການມອບໂອນການຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ນ້ຳຢ່າງວ່ອງໄວ	ປານກາງ	ບໍ່ມີ
ຊ 5	ຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານປ່ອງຊົນຂະໜາດນ້ອຍ	ປັບແປໄດ້	ບາງກໍລະນີ
ຊ 11	ການຕ້ານໄພພິບັດທຳມະຊາດ	ທາງບວກ	ບໍ່ມີ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງຢູ່ໃນຕາຕະລາງ 8.1 ມັນແມ່ນເປັນການເອົາມາໃຊ້ກ່ອນລວງໜ້າຈາກລະບົບການກໍ່ຕັ້ງການກັ່ນກອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ເກືອບໝົດ (75% ຫຼື ຫາຍກວ່າ) ການສະເໜີແຜນງານ/ໂຄງການໃນການສຶກສາແຜນແມ່ບົດຈະບໍ່ມີການສະເໜີຕໍ່ການກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ. ອີກດ້ານໜຶ່ງແຜນງານ ແລະ ໂຄງການແມ່ນມີເນື້ອທີ່ສະເພາະ, ສະນັ້ນການກັ່ນກອງແນ່ນອນສາມາດປະກົດຫຼາຍຂຶ້ນ.

ສຳລັບໂຄງການໃໝ່ຂອງດິນປູກຝັງທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ທົ່ງຫຍ້າ ແລະ ການເຮັດກະສິກຳແບບປະສົມ ຫຼື ໂຄງການບົນພື້ນຖານຂອງການຂຸດຄົ້ນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ (NTFP) ການກໍ່ຕັ້ງການກວດສອບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສະພາບແວດລ້ອມສາມາດສະເໜີໃນເຂດສະເພາະບ່ອນທີ່ໂຄງການທີ່ໄດ້ສະເໜີມີດັ່ງນີ້:

(a) ໃນເຂດເນື້ອທີ່ປ່າປ້ອງກັນ/ປ່າອະນຸລັກ ຫຼື ໃນຄຸ້ມດອນທີ່ສຳຄັນຂອງປະເພດປ່າໄມ້;

(b) ໃນເນື້ອທີ່ບ່ອນສຳຄັນທີ່ເຊື່ອຖືທາງດ້ານສາສະໜາ ຫຼືປະຫວັດສາດ;

(c) ບ່ອນທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ຫຼື ເຂດປ່າໄມ້ທີ່ມີຢູ່ເປັນກຸ່ມ ແມ່ນສາມາດປ່ຽນແປງໃຫ້ເປັນການເຮັດກະສິກຳໄດ້;

(d) ບ່ອນທີ່ມີເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ມີການພັດທະນາ ຫຼື ເສີມຂະຫຍາຍຈາກປ່າທຳມະຊາດ;

(e) ເນື້ອທີ່ເຂດດິນທາມທີ່ສຳຄັນ ແລະ ສຳລັບແຜນການຊົນລະປະທານທີ່ສຳຄັນ;

(f) ບ່ອນທີ່ສະເໜີນຳໃຊ້ເຄມີ-ກະສິກຳ, ຢາຂ້າແມງໄມ້ ແລະ ປາບສັດພືດ;

(g) ຢູ່ບ່ອນທີ່ໄດ້ມ ການກໍ່ສ້າງຫຼາຍກວ່າ 25 ຫຼື ບ້ານ) ແມ່ນຈະຕ້ອງຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປ່ຽນສະຖານທີ່ໃໝ່ ແລະ

(h) ສຳລັບໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ສະໜັບສະໜູນໂດຍການພັດທະນາເຊັ່ນ: ການສ້າງເສັ້ນທາງໃໝ່, ກໍ່ສ້າງເຂື່ອນ, ອາຄານຫຼາຍໆຢ່າງ ແລະ ອື່ນໆ.

ພາກທີ 9 ທິດທາງການປະຕິບັດເຖິງປີ 2010

9.1 ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາ ທີ່ເປັນພື້ນຖານ ຈັດບູລິມະສິດ ໃນບາດກ້າວທີ່ II ຂອງການສຶກສາ ໄດ້ມີການວິເຄາະຈັດລະດັບ ໂຄງການທີ່ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກ່ອນປີ 2010 ຫຼື ວ່າ ໃນໄລຍະປີ 2011-2020. ບົນພື້ນຖານນີ້, ບົດລາຍງານໄດ້ມີບັນຊີ 58 ໂຄງການແຜນງານ ທີ່ຈະປະຕິບັດ ກ່ອນປີ 2010 ແລະ 44 ໂຄງການທີ່ຈະປະຕິບັດ ໃນໄລຍະປີ 2011-2020 ໃນນັ້ນ ຍັງມີ 8 ໂຄງການທີ່ກຳລັງປະຕິບັດໃນປັດຈຸບັນ ໄດ້ມີການທວນຄືນ ເຮັດວຽກເພີ່ມເຕີມ ໃນການຂຽນໂຄງການ ແລະ ແຜນງານພ້ອມທັງຈັດບູລິມະສິດ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ. ໃນນັ້ນ ໄດ້ວາງເງື່ອນໄຂ ການຈັດວາງບູລິມະສິດ ແລະ ຈັດຕັ້ງລະບົບໃນການໃຫ້ຄະແນນ ຜ່ານການກວດສອບ ແລະ ທວນຄືນເພີ່ມເຕີມ ມີຫຼາຍໂຄງການ/ແຜນງານ ໄດ້ຖືກລວບລວມ ເປັນອັນດຽວ ແລະ ແຕ່ລະ ໂຄງ ການ ກໍ່ໄດ້ຖືກ ປະເມີນວາງຄະແນນ ເພື່ອຈັດ ບູລິມະສິດ.

ບັນດາໂຄງການ ແລະ ແຜນງານທີ່ໄດ້ລະບຸໃນແຜນປະຕິບັດງານ ຈະມີຜົນກະທົບ ແຕກຕ່າງກັນຕໍ່ການເພີ່ມ ຜົນຜະລິດແຫ່ງຊາດ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຈຳນວນໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານທີ່ຕ້ອງການ ແມ່ນສູງກ່ວາງົບປະມານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ (ຈາກລາຍຮັບຂອງຊາດ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກ ສາກົນ) ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ມີການ ຈັດບູລິມະສິດເພີ່ມເຕີມ. ນອກຈາກນັ້ນ, ມີຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ໃຫ້ຈັດຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ກໍ່ໄດ້ຈັດໄວ້ແລ້ວເຊັ່ນ ດຽວກັນ. ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອການຄັດເລືອກ ບໍ່ສາມາດກຳນົດປະລິມານ ໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ມີການວິເຄາະ ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງປະລິມານນັ້ນ ໃນກໍລະນີ ທີ່ບໍ່ສາມາດ ວາງເງື່ອນໄຂດ້ານປະລິມານໄດ້.

ໄດ້ມີຫລາຍມາດຖານ ທີ່ສາມາດຖືກນຳໃຊ້ມາວິເຄາະ ເປັນຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ເນື່ອງຈາກວ່າແຜນປະຕິບັດງານນີ້ ມີໄລຍະຍາວ, ການຄັດເລືອກເອົາມາດຖານເພື່ອ ຈັດບູລິມະສິດ ແມ່ນກ່ຽວພັນ ໂດຍກົງກັບເປົ້າໝາຍລວມ. ເປົ້າໝາຍເບື້ອງຕົ້ນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນວິໄສທັດ ກະສິກຳ ແມ່ນໃຫ້ ສປປລາວ ຫລຸດພົ້ນອອກຈາກ ການເປັນປະເທດ ດ້ອຍພັດທະນາ ໃນປີ 2020 ໂດຍການບັນລຸເປົ້າໝາຍໃຫ້ໄດ້ ລາຍຮັບແຫ່ງຊາດ ຕໍ່ຫົວຄົນເທົ່າ 885 ໂດລາ ຕາມການຮັກສາ ອັດຕາສ່ວນລາຄາເດີມຂອງປີ 2000. ອັນທີ່ມາດຖານອື່ນ ເຊັ່ນ ຜົນກະທົບຕໍ່ການສ້າງ ວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ຕໍ່ການພັດທະນາຊົນນະບົດ ຈະຖືເປັນອັນສຳຄັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ມາດຖານ ດັ່ງກ່າວມີຄວາມສຳຄັນ ນ້ອຍກວ່າ ຖ້າທຽບໃສ່ເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ.

ເນື່ອງຈາກວ່າ ຂະແໜງກະສິກຳ ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຖິງ 50% ຂອງຜົນຜະລິດ ແຫ່ງຊາດ ໃນປີ 2000, ມາດຖານທີ່ສຳຄັນກ່ວາໝູ່ ໃນການຈັດບູລິມະສິດ ຂອງໂຄງການ/ແມ່ນງານ ຈະແມ່ນການ ກະທົບຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ຕໍ່ການເພີ່ມລາຍໄດ້. ລະດັບຜົນຮັບດ້ານເສດຖະກິດ (ERR)

ຈະເປັນຕົວວັດແທກທີ່ດີ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດ ປະເມີນລະດັບຜົນຮັບ ດ້ານເສດຖະກິດຂອງທຸກໂຄງການ ທີ່ລະບຸໃນທີ່ນີ້ໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ມີຄວາມສາມດທີ່ຈະຄາດຄະເນຜົນກະທົບ ຕໍ່ການເພີ່ມລາຍໄດ້ ດ້ວຍການກະຕວງທາງກົງ (ຫຼືທາງອອ້ມ) ກ່ຽວກັບສ່ວນປະກອບເຂົ້າໃນການເພີ່ມຜົນຜະລິດເປັນຕົ້ນ.

ທີມງານສຶກສາ ໄດ້ທົບທວນຄວາມສາດຂອງຊັບພະຍາກອນ ຄືນໃໝ່ ແລະ ບັນດາຕົວວັດແທກທີ່ບົ່ງບອກເຖິງ ຄວາມສາມາດ ໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ໂຄງການຂອງແຂວງ ແລະ ເມືອງ. ທີມງານສຶສາໃຫ້ຂໍ້ສະຫຼຸບວ່າ ຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດ ໂຄງການ, ໂດຍສະເພາະຂອງພະແນກ ກະສິກຳປ່າໄມ້ ແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳປ່າໄມ້ເມືອງ ເປັນມາດຖານທີ່ຕັດສິນ. ການປະກອບພະນັກງານ ກໍ່ຄືສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການປະຕິບັດ ວຽກງານຢູ່ໃນລະດັບ ແຂວງ ແລະ ລະດັບເມືອງ ມີຄວາມສຳຄັນຍິ່ງຖ້າ ປະຕິບັດ ຕາມນະໂຍ ບາຍຂອງລັດຖະບານ ໃນການມອບອຳນາດ ໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການເພີ່ມຄວາມ ຮັບຜິດຊອບດ້ານການລົງທຶນ ແຫ່ງລັດ ໃຫ້ແກ່ບັນດາແຂວງ-ເພື່ອສາມາດ ວິເຄາະມາດຖານນີ້, ໄດ້ມີການກວດສອບຄືນ ແຕ່ລະບັນຫາ ແລະ ມີການວາງລະບົບໃຫ້ຄະແນນ ຕໍ່ຄວາມສາມາດ ໃນການປະຕິບັດ ໃຫ້ແຕ່ລະໂຄງການ.

ຕາຕະລາງ 9.1 ມາດຖານຕີລາຄາ ແລະ ໃຫ້ຄະແນນແຕ່ຄວາມສາມາດປະຕິບັດ

ປະເດັນທີ່ຕີລາຄາ	ຄະແນນ		
	ຄະແນນ1	ຄະແນນ2	ຄະແນນ3
1. ການປະຕິບັດໂຄງການທີ່ດຳເນີນໂດຍພາກລັດ			
2. ການປະຕິບັດໂຄງການທີ່ດຳເນີນໂດຍຕູ້ຊ່ວຍເຫຼືອ NGO			
3. ກະສິກຳປ່າໄມ້ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບການປະຕິບັດ			
4. ຄວາມພຽງພໍຂອງພະນັກງານວາງແຜນການຢູ່ຫ້ອງການກະສິກຳປ່າໄມ້ແຂວງ.			
5. ຄວາມຕ້ອງການພະນັກງານເພີ່ມເຕີມ ໃນການປະຕິບັດໂຄງການຢູ່ກະສິກຳປ່າໄມ້ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ.			
6. ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງຝຶກອົບຮົມພະນັກງານເພື່ອປະຕິບັດໂຄງການບໍ?.			
7. ກະແສໄຫຼວຽນຂອງ PIP ກ່ຽວກັບຄວາມພຽງພໍຂອງທຶນແລະຂະບວນການງົບປະມານ.			
8. ກະແສໄຫຼວຽນຂອງທຶນທີ່ຂໍຢືມຕໍ່ ແລະ ຂະບວນການງົບປະມານຂັ້ນແຂວງ.			
9. ຄວາມພຽງພໍຂອງທຶນຢູ່ປ່າໄມ້ແຂວງ ເພື່ອການໃຊ້ຈ່າຍໃນໂຄງການ ຕົວຢ່າງ: ເງິນປະຕິບັດງານ...			
10. ຄວາມພຽງພໍດ້ານພາຫະນະໃນການປະຕິບັດໂຄງການ: 4WD /ລົດຈັກ			
11. ຄວາມພຽງພໍຂອງອຸປະກອນຮັບໃຊ້ຫ້ອງການ: ຫ້ອງການ-ອຸປະກອນ-ຄອມພີວເຕີ.			
12. ຄວາມພຽງພໍດ້ານຕາໜ່າງຄົມມະນາຄົມ: ໂທລະສັບ, ແຟັກ, ອີເມວ			
ລວມ:			
ລວມຄະແນນ: ....ຄະແນນ			

ຕາຕະລາງ 9.2 ມາດຖານຕີລາຄາ ແລະ ໃຫ້ຄະແນນຕາມບູລິມະສິດ

ມາດຖານຕີລາຄາ	ຄະແນນ				
	ຄະແນນ 1	ຄະແນນ 2	ຄະແນນ 3	ຄະແນນ4	ຄະແນນ 5
1. ຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ ຄຸນຄ່າສ່ວນເກີນ (GDP)					
2. ຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງບັນດາໜ່ວຍງານ (ຈາກໃບປະເມີນຄວາມສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ)					
3. ມູນຄ່າ ແລະ ຕາຕະລາງເວລາທຽບຖານຂອງຜົນສຳເລັດຂອງໂຄງການ.					
4. ເນັ້ນໜັກໃສ່ການລົງທຶນ: ການຝຶກອົບຮົມ, ການເຜີຍແຜ່, ການປະສົມແນວ...					
5. ລະດັບຂື້ນແກ່ກັນຂອງໂຄງການກັບໂຄງການ.					
6. ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ / ພັດທະນາຊົນນະບົດ.					
ລວມຄະແນນ: ....ຄະແນນ					

ໝາຍເຫດ: 1) ຄະແນນຕ່ຳສຸດແມ່ນ 1 ແລະ ສູງສຸດແມ່ນ 5

9.2 ຜົນຂອງການຈັດບຸລິມະສິດ ແລະ ລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງໂຄງການ ແລະແຜນງານ

9.2.1 ຫົວເລື່ອງ:

ໃນວາລະສົນທະນາປຶກສາຫາລື ນຳກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ໃນກອງ ປະຊຸມສຳມະນາລະດັບສູນກາງ ທີມງານສຶກສາໄດ້ໃຫ້ຄຳເຫັນວ່າ ໂຄງການ ກະສິກຳ ໄດ້ຖືກກຳນົດຕາມເຂດເນື້ອທີ່ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ ຍ້ອນສະພາບ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ດ້ານ ກະສິກຳ ແລະ ມີຄວາມຕ້ອງການ ໃຫ້ມີຍຸດທະສາດ ລະດັບພື້ນທີ່ ເພື່ອ ຈັດບູລິມະສິດ ໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດໂຄງການ ໂດຍສະເພາະ ຖ້າຫາກພິຈາລະນາ ເບິ່ງຜົນ ໄດ້ຜົນ ເສຍ ຕໍ່ໂຄງລ່າງ ພື້ນ ຖານທີ່ຍັງອ່ອນແອໃນປະເທດ. ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າ ຮ່າງ ໂຄງການ ທີ່ໄດ້ສະເໜີ ໃນບົດລາຍງານນີ້ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕົ້ນ ແລະ ຕ້ອງການໃຫ້ມີ ການອອກແຮງເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອອອກແບບ ແລະ ວາງຍຸດທະສາດ ພ້ອມທັງການຈັດເປົ້າໝາຍ ແລະ ອົງປະກອບຂອງໂຄງການກ່ອນ ຈະສາ ມາດປະຕິບັດໂຄງການນັ້ນໄດ້. ຕາມໄລຍະ 18 ປີ ທີ່ຈະມາເຖິງ, ມີຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ຮັບຮູ້ ວ່າ ການຈັດ ບູລິມະສິດຈະມີການປ່ຽນແປງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະອີງຕາມລະດັບ ການພັດທະນາ ໃນຂະແໜງ ການເສດຖະກິດອື່ນໆ ແລະ ສະພາບການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດໃນພາກພື້ນ. ເວົ້າລວມ ແລ້ວ, ລັດຖະບານຍັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນການຮ່າງແຜນການ 5 ປີ ຄັ້ງຕໍ່ໄປ. ເປົ້າໝາຍແລະວັດຖຸປະສົງດ້ານກະສິກຳ ຂອງແຜນການ 5 ປີ ວ່າຈະເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດບູລິມະສິດດັ່ງທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນບົດລາຍງານສະບັບນີ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານ ປະຕິບັດຕາມບູລິມະສິດທີ່ໄດ້ສະເໜີ ໃນບົດລາຍງານນີ້ ເພື່ອເຮັດແນວໃດ ໃຫ້ໄດ້ບັນລຸລະດັບຄາດໝາຍ ທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ ໃຫ້ແກ່ ປະເທດຊາດ. ໂຄງການ ແລະ ບູລິມະສິດ ຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ຈະໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ຕາມໂຄງ ສ້າງບູລິມະສິດທົ່ວໄປ ທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນທີ່ນີ້ ເປັນຢ່າງໄດກໍ່ຕາມ, ການສ້າງໂຄງການ ແລະ ແຜນ ງານ ດ້ານກະສິກຳ ຈະເປັນລະດັບເຂດ ຫຼື ລະດັບຊາດກໍ່ຕາມ ຈະໄດ້ມີການປ່ຽນແປງປັບປຸງ ຕາມຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ແທດເໝາະກັບ ບັນດາວັດຖຸປະສົງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຂະ ແໜງກະສິກຳ.

ຜົນຂອງການຈັດບູລິມະສິດ ໄດ້ຖືກສະເໜີໃນພາກນີ້. ຍຸດທະສາດເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແມ່ນ ໄດ້ຄັດເລືອກເອົາໂຄງການ ແລະ ແຜນງານທີ່ມີຄວາມສາມາດປະຕິບັດໂດຍທັນທີໂລດ, ທີ່ມີສະມັດທະພາບໃຫ້ຜົນຜະລິດໄວ ຕໍ່ການລົງທຶນ, ມີການລົງທຶນໜ້ອຍ ແລະ ມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ການເພີ່ມລາຍໄດ້. ເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວໄດ້ວາງ ແບບປະສານກັບສິ່ມທຽບໃສ່ເຂດ ວິກິດທາງ ດ້ານງົບ ປະມານການລົງທຶນ.

9.2.2 ຜົນຂອງການຈັດບູລິມະສິດ ໂດຍການວາງຄະແນນ ຕາຕະລາງ 9.2 ສະແດງຜົນ ຂອງການຈັດ ບູລິມະສິດຂອງໂຄງການ ແລະ ແຜນງານຕາມການວາງຄະແນນ ມີຢູ່ຕາຕະລາງ 9.2 ຈຳນວນ 58 ໂຄງການ ແລະ ແຜນງານໄດ້ຖືກ ຈັດສັນເປັນ 4 ກຸ່ມ ດັ່ງໄດ້ສະເໜີໃນຕາຕະລາງ 9.2, ໃນແຕ່ລະກຸ່ມ ແຕ່ ກຸ່ມທີ 1 ຫາກຸ່ມທີ 2, ລວມມີ 22 ໂຄງການແລະ ແຜນງານ ທີ່ໄດ້ຖືກປະເມີນ ໄດ້ຫຼາຍກ່ວາ 60% ຂອງຄະແນນ. ລັກສະນະຂອງແຕ່ລະກຸ່ມມີລະອຽດລຸ່ມນີ້:

(1) ກຸ່ມທີ່ນຶ່ງ

ກຸ່ມທຳອິດຂອງ 11 ໂຄງການແມ່ນຢູ່ໃນໂຄງການຍ່ອຍຂອງການປະມົງ, ລ້ຽງສັດ, ເຄື່ອງປ່າຂອງ ດົງ (NTFP), ການຂະຫຍາຍແນວພັນ, ການປູກພືດ ແລະ ການເງິນຊົນນະບົດ. ໂຄງການນີ້ ແມ່ນຈັດໃຫ້ເປັນກິດຈະກຳບຸລິມະສິດສູງສຸດ ຍ້ອນວ່າມັນສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ທັນທີທັນໃດ ເກືອບທັງໝົດ, ເປັນສັນຍານກະທົບຕໍ່ມູນຄ່າເພີ່ມ, ຊ່ວຍສ້າງລາຍໄດ້ເພີ່ມ ແລະ ສ້າງໂອກາດ ໃນການ ສ້າງວຽກໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວຊາວກະສິກອນ.

ຂະແໜງການປະມົງບໍ່ໄດ້ຮັບການແບ່ງປັນງົບປະມານພຽງພໍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງການ ລົງທຶນຂ້ອນຂ້າງຕ່ຳ, ມັນໃຫ້ຜົນໄວ ແລະ ຜົນຕອບແທນສູງ. ການແບ່ງປັນງົບປະມານແຫ່ງຊາດ ສະເພາະ ຂະແໜງການຍ່ອຍການປະມົງໃນປີ 2000/01 ແມ່ນມີພຽງແຕ່ 4% ຂອງງົບປະມານ ລ້ຽງສັດທັງໝົດ. ໂຄງການປັບປຸງ ແລະ ສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດນ້ຳ , ໂຄງການຟື້ນຟູ/ສົ່ງເສີມສູນ ຜະລິດແນວພັນປາ ແລະ ພັດທະນາການລ້ຽງສັດນ້ຳຊົນນະບົດ (ອ່າງເກັບນ້ຳ ແລະ ເຂື່ອນ) ການພັດທະນາໂຄງການແມ່ນຈັດ ໃນລະດັບບຸລິມະສິດສູງສຸດ ຊຶ່ງ ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສາມາດປະ ຕິບັດ ແລະ ສະເໜີ ວ່າໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ຄວນເລີ່ມຕົ້ນໄວ ແຕ່ທົວທີ່ເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້. ໂຄງກາ

ນີ້ຈະຊ່ວຍສ້າງລາຍໄດ້ເພີ່ມເຕີມແກ່ຄອບຄົວ ແລະ ໃຫ້ທາດໂປຣຕີນເພີ່ມເຕີມ ແລະ ຊ່ວຍໃນແງ່ຂອງໂພສະນາການ ອີກດ້ວຍ. ໂຄງການນີ້ຊ່ວຍໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນການນຳເຂົ້າສະເພາະຢູ່ແຂວງເຊັ່ນ ໄຊຍະບູລີ. ຜູ້ໃຫ້ທຶນລົງທຶນ ຊ່ວຍເຫຼືອໂຄງການເກືອບທັງໝົດໄດ້ຊ່ວຍວາງພື້ນຖານການລົງທຶນເພື່ອການລ້ຽງສັດນ້ຳທີ່ສາມາດສ້າງຂຶ້ນໄດ້ ແລະ ສປປ ລາວກໍເປັນປະເທດທີ່ບໍ່ມີທະເລ, ນີ້ແມ່ນເງື່ອນໄຂທີ່ດີເພື່ອຊຸກຍູ້ກິດຈະກຳການລ້ຽງສັດນ້ຳ ໃຫ້ເປັນບຸລິມະສິດ.

ໃນຂະແໜງລ້ຽງສັດ, ສຸຂະພາບຂອງສັດແມ່ນບຸລິມະສິດສູງສຸດເໝືອນກັນທັງ ຍ້ອນລະດັບການຕາຍ ຍັງສູງໂດຍສະເພາະແມ່ນຈຳພວກສັດປີກ ແຕ່ວ່າກິດຈະກຳນີ້ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ໃນແງ່ຂອງທ່າແຮງ ເພື່ອສົ່ງອອກ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ປັບເຂົ້າກັບການຮັບປະກັນສຸຂະພາບ ແລະ ມາດຖານຂອງສັດສາກົນ ໃນການສົ່ງອອກ. ສອງໂຄງການ, ຊື່ວ່າໂຄງການປັບປຸງສຸຂະພາບສັດ ແລະ ໂຄງການປັບປຸງສູນສຸຂະພາບສັດແມ່ນໄດ້ຈັດເປັນບຸລິມະສິດສູງສຸດ. ມດລົງແລ້ວ ແຕ່ກໍຍັງຫຼາຍຂີດເຂດ. ອັດຕາສ່ວນການຕາຍຈາກປົກກະຕິ ແລະ ຈາກພະຍາດລະບາດແມ່ນສູງ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂອງຊາວກະສິກອນກ່ຽວກັບພະຍາດລະບາດຍັງຕ່ຳ. ນີ້ແມ່ນຄວາມຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ກວມເອົາຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນດ້ານກິດຈະກຳສຸຂະພາບສັດລ້ຽງ. ຂໍ້ມູນທີ່ມີສະເພາະ ປີ 2000 ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີພຽງແຕ່ 22% ຂອງ ຄວາຍ ແລະ ງົວ. 9% ໝູ ແລະ 19% ຂອງສັດປີກທີ່ໄດ້ສັກຢາປ້ອງກັນພະຍາດ. ເປີເຊັນຕ່ຳໝາຍເຖິງການກະທົບການບໍລິການຂອງສຸຂະພາບສັດລ້ຽງ ບໍ່ເປັນຈິງ ຍ້ອນເປັນການສູນເສຍຕໍ່ພາຍນອກ. ມາດຕະການພຽງພໍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງສັດລ້ຽງເປັນສິ່ງສຳຄັນ ໃນເມື່ອທັງໝົດຄອບຄົວຊາວກະສິກອນມີສັດລ້ຽງ (ຊຶ່ງແມ່ນແຫຼ່ງປະຢັດພື້ນຖານຂອງຄອບຄົວ) ແລະ ເປັນແຫຼ່ງລາຍຮັບສຳຄັນຂອງຄອບຄົວ. ເມື່ອລາຍຮັບສູງຂຶ້ນ, ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນສະເພາະຜະລິດຕະພັນສັດລ້ຽງແມ່ນຕ້ອງເພີ່ມຂຶ້ນໃນໄວວາ ແລະ ທ່າແຮງເພື່ອການສົ່ງອອກ ຂ້ອນຂ້າງສູງ ເຊັ່ນສະແດງໂດຍສິນຄ້າຊາຍແດນທີ່ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ມັນເປັນຄວາມສຳຄັນອີກອັນນຶ່ງໃນແງ່ທາງໂພສະນາການ ຊຶ່ງເປັນແຫຼ່ງໂປຣຕີນເພີ່ມເຕີມແກ່ປະຊາກອນ. ນອກຈາກນັ້ນ ຕາໜ່າງຂອງ VVW ສາມາດຂະຫຍາຍເພື່ອໃຫ້ການບໍລິການ ຈາກພາກລັດ ດ້ວຍລາຄາຕ່ຳ. ທັງໝົດນັ້ນ, ຜົນຕອບແທນສູງ ຕໍ່ການລົງທຶນຕ່ຳ ເພື່ອຮັບປະກັນສຸຂະພາບສັດແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງການຂະຫຍາຍການບໍລິການສຸຂະພາບສັດລ້ຽງ ໄວ ຜ່ານລະບົບ VVW.

ກິດຈະກຳອື່ນໆ ທີ່ເຄີຍໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ເປັນບຸລິມະສິດສູງ ແມ່ນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ (NTFP). ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງແບບຍືນນານ ແລະ ໂຄງການທີ່ຕິດພັນດ້ານ ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການຕະຫຼາດ ຂອງ NTFP ແມ່ນໄດ້ ຕົກລົງເກະພາບໃຫ້ເປັນບຸລິມະສິດສູງ. ກິດຈະກຳນີ້ແມ່ນຊ່ວຍໃຫ້ມີລະດັບລາຍຮັບເພີ່ມເຕີມສູງ (ແລະ ອາຫານ) .ໃຫ້ຄອບຄົວຊາວກະສິກອນ ແລະ ການສົ່ງອອກຊຶ່ງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ. ເປັນທ່າແຮງເພື່ອການຂະຫຍາຍແມ່ນດີ ແຕ່ວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງເນັ້ນຫຼາຍຢ່າງທີ່ພົວພັນເຖິງການ ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຂອງແຫຼ່ງທີ່ມາ ກໍຄື ຜົນຕອບແທນສູງທີ່ສຸດ ຈາກກິດຈະກຳນີ້ ໃນແງ່ຂອງ

ຄວາມຍືນນານ. ມັນແມ່ນກິດຈະກຳ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ລະມັດລະວັງ ແລະ ສາມາດໃຫ້ຜົນຕອບແທນສູງ ແລະ ໄດ້ລາຍຮັບຈາກການສົ່ງອອກ ດ້ວຍຕົ້ນທຶນການຜະລິດຕ່ຳ.

ຄຸນນະພາບຂອງການຜະລິດແນວພັນເຂົ້າ ແລະ ພືດ ອື່ນໆແມ່ນຕົກລົງເຫັນດີໃຫ້ເປັນບຸລິມະສິດສູງເໝືອນກັນ. ໃນຂະນະທີ່ ຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດ ຂອັນຂ້າງຕ່ຳ, ກໍຍັງມີທ່າແຮງ ສຳລັບເຮັດໃຫ້ຄ່າການຜະລິດຕ່ຳ ແລະ ຜົນຕອບແທນສູງຈາກກິດຈະກຳນີ້. ຈາກການຄົ້ນຄວ້າຂອງ IRRI ເຫັນໄດ້ວ່າແນວພັນເຂົ້າປັບປຸງພຽງຢ່າງດຽວ (ໂດຍບໍ່ມີເຕັກນິກທີ່ປັບປຸງອື່ນ) ຜົນໄດ້ຮັບໃນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງສະມັດຕະພາບຫຼາຍກວ່າ 10%. ໂຄງການຂະຫຍາຍແນວພັນເຂົ້າສາມາດເລີ່ມຕົ້ນດຽວນີ້ ຂະນະທີ່ໂຄງການເຕັກນິກ ແນວພັນພື້ນຖານຄວນຈະເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ຫົວທີ.

ການຂະຫຍາຍກິດຈະກຳການເງິນ ຂະໜາດນ້ອຍຍອ ແມ່ນ ຕົກລົງເຫັນດີເປັນບຸລິມະສິດສູງ. ກິດຈະກຳການເງິນຂະໜາດນ້ອຍ ຕະຫຼອດເຖິງການສ້າງ ສະຖາບັນການເງິນ ຂະໜາດນ້ອຍ (MFI's) ປັດຈຸບັນນີ້ມີທ່າໄດ້ປຽບໃນສະໜາມ ຢູ່ສອງແຂວງແລ້ວ ສົບສົມບັດໃນສອງແຂວງພາຍໃຕ້ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອ. ພຽງແຕ່ 10% ຂອງເຂດຊົນນະບົດທີ່ໄດ້ເຂົ້າໄປ ພາຍໃຕ້ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຕ່າງປະເທດ. ພຽງແຕ່ 10% ຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງ ສະຖາບັນ ສິນເຊື່ອ ເບິ່ງຄືວ່າ ສະຖາບັນການເງິນ(ທສກ ແລະ ທະນາຄານການຄ້າຂອງລັດ) ບໍ່ສາມາດຂະຫຍາຍກິດຈະກຳຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນປີມໍ່ໆມານີ້. ການພັດທະນາຕະຫຼາດພືດສວນຄົວແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນເໝືອນກັນ ແລະ ເປັນບຸລິມະສິດສູງ ທີ່ໄດ້ເຫັນດີຕົກລົງກັນເອົາແຜນງານພືດສວນຄົວຢູ່ ຊານເມືອງ ເພື່ອສາມາດໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວດ້ານການຜະລິດ ຂອງຜົນຜະລິດພືດຕ່າງໆ ສຳລັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຕະຫຼາດຕົວເມືອງ ແລະ ການສົ່ງອອກ. ກິດຈະກຳນີ້ກໍຊ່ວຍສ້າງລາຍຮັບເພີ່ມເຕີມຂອງຄອບຄົວຊາວກະສິກອນຢູ່ຊົນນະບົດ.

(2) ກຸ່ມທີສອງ

ກຸ່ມຕໍ່ໄປຂອງ 5 ໂຄງການພົວພັນເຖິງການເພີ່ມລາຍໄດ້ຂອງຊາວກະສິກອນ ແຕ່ວ່າ ຢູ່ໃນລະດັບບຸລິມະສິດທີ່ຕ່ຳກວ່າ ເພາະວ່າໄດ້ເນັ້ນ ການຄົ້ນຄວ້ານຳໃຊ້ ແລະ "ທັງຮຽນ ທັງເຮັດຕົວຈິງ" ຊຶ່ງທຳມະດາໃຊ້ເວລາດົນ. ໂຄງການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ປະສົມປະສານ ສຳລັບລະບົບຜະລິດກະສິກຳ ເນີນສູງແບບຍືນນານ, ໂຄງການປູກພືດປະສົມປະສານ, ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າເຕັກຕິກໄມ້ໃຫ້ໝາກ ແລະ ຜັກ ແລະ ໂຄງການປູກມອນລ້ຽງມ້ອນ. ໂຄງການທັງໝົດນັ້ນ ແມ່ນ ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າການນຳໃຊ້ ດ້ວຍເປົ້າໝາຍ ທີ່ເຮັດສາທິດ ແລະ ເຮັດຝຶກອົບຮົມ ຂອງຊາວນາ ຢູ່ທົ່ງນາຂອງເຂົາເຈົ້າ ດ້ວຍການແນະນຳເຕັກນິກໃໝ່, ແນວພັນໃໝ່ ແລະ ປັບພາກປະຕິບັດຕົວຈິງໃນການປູກເຮັດຟາມ. ໂຄງການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ປະສົມປະສານ ເຊັ່ນດຽວກັນ ແມ່ນຊ່ວຍສ້າງແຫຼ່ງລາຍຮັບເພີ່ມເຕີມ ແກ່ຄອບຄົວ ຊາວກະສິກອນ ແລະ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຢຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່. ແຜນງານ ອື່ນເກືອບທັງໝົດ ແມ່ນເອົາມາຈາກ ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຂອງຈາກການຄົ້ນຄວ້າຂອງ ລາວ ແລະ ປະເທດໃກ້ຄຽງ. ໂຄງການປູກມອນລ້ຽງມ້ອນ ແມ່ນລວມຢູ່

ໃນການເພີ່ມລາຍຮັບຂອງຄອບຄົວຊາວກະສິກອນເໝືອນກັນ ດ້ວຍການ ຂະຫຍາຍຜົນຜະລິດຂອງຝັກທູອກ ແລະ ເສັ້ນໃໝ ແລະ ຊ່ວຍຊຸກຍູ້ ເພື່ອປັບປຸງ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຊາວກະສິກອນ.

(3) ກຸ່ມທີ່ສາມ

ກຸ່ມຕໍ່ໄປຂອງໂຄງການ ສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນ ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ທີ່ພົວພັນເຖິງການ ປູກກາເຟ, ພືດເນີນສູງ, ພືດເພື່ອສົ່ງອອກ, ໂຄງການເພື່ອສ້າງຕັ້ງຕາໜ່າງໃຫ້ຂໍ້ມູນ ຕະຫຼາດສິນຄ້າ ແລະ ໂຄງການຄຸ້ມຄອງລະບົບຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍຂອງຊຸມຊົນ. ກິດຈະກຳການຄົ້ນຄວ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຈັດຢູ່ໃນລະດັບສູງ ຍ້ອນວ່າ ໃຊ້ເວລາຊັກຊ້າລະຫວ່າງກິດຈະກຳ ແລະຜົນໄດ້ຮັບ ແລະຂາດຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດຂອງກຸ່ມຂອງໂຄງການ. ໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ແມ່ນວ່າມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບການພັດທະນາກະສິກຳ ໄລຍະຍາວ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ມັນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເນັ້ນວ່າ ກິດຈະກຳການຄົ້ນຄວ້າ ເປັນສິ່ງສຳຄັນເຊັ່ນ ການຄົ້ນຄວ້ານຳໃຊ້ໃນເນື້ອທີ່ ທີ່ໄດ້ຄັດເລືອກທີ່ທີ່ໄດ້ກຳນົດ ແລະ ຕາມການຄັດເລືອກ ກວ່າວິທີການປັບໃນທົ່ວໆໄປ. ນີ້ແມ່ນຍ້ອນ ມູນຄ່າສູງ ແລະ ໃຊ້ເວລາຕິດຕໍ່ກັນຍາວນານ ຂອງກິດຈະກຳ ການຄົ້ນຄວ້າ.

(4) ກຸ່ມທີ່ ສີ່

ສາມກຸ່ມຂ້າງເທິງນັ້ນ ມີຄະແນນຫຼາຍກວ່າ 60% ຂອງຄະແນນເຕັມ. ກຸ່ມຕໍ່ໄປ ຕາມບຸລິມະສິດຂອງໂຄງການ ແມ່ນນ້ອຍກວ່າ 60%. ກຸ່ມນີ້ລວມມີການຢຸດຕິການເຮັດໄຮ່, ໂຄງການພັດທະນາຊົນນະບົດ ດ້ວຍການເນັ້ນໜັກດ້ານກະສິກຳ, ຫຼຸດຜ່ອນການເສັຍຫາຍຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ສິນເຊື່ອຊົນນະບົດ. ອີງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ກະສິກຳ ແລະ ການປັບປຸງ ຂອງ ແຜນການ ແລະ ສະຖິຕິ ຂອງກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຄວາມອາດສາມາດດ້ານການຄົ້ນຄວ້າ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບເປັນບຸລິມະສິດ ເຖິງແມ່ນວ່າອັດຕາຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳ ກວ່າ ຍ້ອນ ໃຊ້ເວລາໄລຍະເວລາຍາວນານ ແລະ ຕົ້ນທຶນຂ້ອນຂ້າງສູງສູງ. ນີ້ກໍໄດ້ນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນລະດັບ ໂຄງການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດເຊັ່ນ: ຝຶກອົບຮົມການບໍລິການພາຍໃນ, ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານແຂວງ ແລະ ເມືອງ, ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຊາວກະສິກອນ. ຜົນຂອງການຈັດລະດັບບຸລິມະສິດ ແລະ ລາຍການຂອງການຈັດກຸ່ມບຸລິມະສິດຂອງໂຄງການແມ່ນຢູ່ໃນຕາຕະລາງຊ້ອນທ້າຍ.

ຕາຕະລາງ9.3 (1/2) ການຈັດລະດັບບຸລິມະສິດຂອງໂຄງການ/ແຜນງານໃນແຜນດຳເນີນງານ

<u>ບຸລິມະສິດ 1</u>

1. ໂຄງການປັບປຸງການລ້ຽງສັດນ້ຳ ແລະສົ່ງເສີມ.
2. ໂຄງການຟື້ນຟູລູບ/ສົ່ງເສີມ ແນວພັນປາ.
3. ໂຄງການສຸຂະພາບສັດ ແລະ ປັບປຸງ ຄວບຄຸມພະຍາດສັດ
4. ໂຄງການສົ່ງເສີມການເງິນຂະໜາດນ້ອຍ.
5. ໂຄງການພັດທະນາການລ້ຽງສັດນ້ຳຊົນນະບົດ

6. ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ (NTFP).
7. ໂຄງການພັດທະນາພືດສວນຄົວອ້ອມຕົວເມືອງ
8. ຂະຫຍາຍແນວພັນປັບປຸງ
9. ການປຸງແຕ່ງ ແລະການຕະຫຼາດຂອງ NTFP.
10. ເຕັກນິກ ການຜະລິດແນວພັນພື້ນຖານ.
11. ໂຄງການປັບປຸງສູນສຸຂະພາບສັດແຫ່ງຊາດ

<u>ບູລິມະສິດ 2</u>

12 ໂຄງການລະບົບຟາມເນີນສູງແບບຍືນນານ
13 ໂຄງການປູກພືດະສົມປະສານ.
14 ໂຄງການພັດທະນາປູກມອນລ້ຽງມ້ອນ
15 ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າພັດທະນາເຕັກນິກການປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ
16 ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກປູກພືດຜັກ

<u>ບູລິມະສິດ 3</u>

17 ໂຄງການຂ່າວສານ ຕະຫຼາດສິນຄ້າ
18 ແຜນງານຄົ້ນຄວ້າ ເຕັກໂນໂລຊີການປູກກາເຟ
19 ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າເຕັກໂນໂລຊີ ການປູກເຂດເນີນສູງ
20 ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມພືດເພື່ອການສົ່ງອອກ
21 ພັດທະນາຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍ ຂອງຊຸມຊົນ.
22 ຂະຫຍາຍສິນເຊື່ອ ຂອງ ທສກ ແກ່ຊາວກະສິກອນ

<u>ບູລິມະສິດ 4</u>

23 ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ ເພື່ອເລັ່ງລັດພັດທະນາ ການມອບໂອນການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານ
24 ການກະສິກຳຮອບດ້ານ ແລະ ການພັດທະນາຊົນນະບົດຢູ່ໃນພູພຽງບໍລະເວນ
25 ແນວຄິດລິເລີ່ມ ກະສິກຳຂອງບ້ານ ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ
26 ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໄມ້ໃຫ້ໝາກໃນເຂດພາກເໜືອ
27 ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໄມ້ໃຫ້ໝາກໃນເຂດພາກໃຕ້
29 ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານທະນາຄານ ແລະ ການຂະຫຍາຍສູນ ຝຶກອົບຮົມ.
30 ໂຄງການເຜີຍແຜ່ເຕັກນິກການຜະລິກກະສິກຳ
31 ພັດທະນາຝຶກອົບຮົມການບໍລິການພາຍໃນ ລະດັບເມືອງ/ອົບຮົມຊາວກະສິກອນ.
32 ປັບປຸງໂຄງສ້າງ/ຈັດຕັ້ງຄືນໃໝ່ ຂອງທສກ.
33 ຢຸດຕິການປູກເຮັດໄຮ່ໃນເຂດພາກເໜືອ
34 ປັບປຸງໂຮງຮຽນຂັ້ນກາງຊົນລະປະທານ
35 ຢຸດຕິການເຮັດໄຮ່ແບບເລື່ອນລອຍໃນເຂດພາກໃຕ້
36 ໂຄງການຄຸ້ມຄອງຊົນລະປະທານ ຊົນລະປະທານຂອງຊຸມຊົນ ຂອງຂະແໜງການ.
37 SOCB ການປະຕິບັດດຳເນີນງານ ແລະການຂະຫຍາຍສາຂາທະນາຄານ
38 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະບໍລິການຂອງກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້.
39 ໂຄງການພັດທະນາຕະຫຼາດຂາຍຍົກ
40 ແຜນການນຳໃຊ້ດິນ, ໂຄງການມອບດິນ ແລະ ອອກໃບຕາດິນ
41 ຫຼຸດຜ່ອນການເສັຍຫາຍຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ
42 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຄວາມອາດສາມາດ ດ້ານການສຶກສາວິຊາການກະສິກຳ
43 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້
44 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການວາງແຜນ ແລະ ສະຖິຕິ ຂອງກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້

45 ຊຸກຍູ້ຜະລິດຕະພັນສັດລ້ຽງ
46 ພັດທະນາຊົນນະບົດຮອບດ້ານຕາມເຂດແຄວັນ
47 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ NAFRI
48 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງຂອງ NAFRI
49 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຄົ້ນຄວ້າ NAFRI
50 ຢຸດຕິການຖາງປ່າ ຈູດປ່າເຮັດໄຮ່ຢູ່ໃນ NCBA
51 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການສຶກສາມະຫາວິທະຍາໄລໃນຂະແໜງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້
52 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການບໍລິການ ການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້
53 ຈັດຊັ້ນເຂດດິນກະສິກຳ, ຄຸ້ມຄອງດິນ ແລະ ລະບົບຟາມ
54 ໂຄງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ການກັກກັນພືດ
55 ແຜນງານຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ
56 ສຶກສາທ່າແຮງການສົ່ງອອກຂອງສິນຄ້າກະສິກຳ
57 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບການພະຍາກອນອາກາດ
58 ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ແລະ ການຈັດຕະລາດ

9.2.3 ການຈັດບູລິມະສິດ ຕາມແນວຄວາມຄິດການພັດທະນາ ກະສິກຳ ແລະ ຊົນນະບົດ ຕາມເຂດພື້ນທີ່.

ນອກຈາກ ການຈັດບູລິມະສິດ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວບັນດາໂຄງການ ແລະ ແຜນການທີ່ໄດ້ຜ່ານການໃຫ້ຄະແນນດັ່ງໄດ້ອະທິບາຍ ໃນຂໍ້ 9.2.2, ໄດ້ຖືກຈັດປະເພດເພີ່ມເຕີມ ຕາມພື້ນທີ່ ຕາມເນື້ອໃນ ທີ່ອະທິບາຍໄວ້ໃນຂໍ້ 5.5 "ແນວຄວາມຄິດການພັດທະນາ ກະສິກຳ ແລະ ຊົນ ນະ ບົດ ຕາມເຂດເນື້ອທີ່". ການຄັດເລືອກເອົາໂຄງການ ແລະ ແຜນງານຕາມພື້ນຖານເຂດເນື້ອທີ່ ໄດ້ອີງຕາມ ທິດທາງການພັດທະນາ ໃນເຂດພື້ນທີ່ 4 ແຫ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເຊັ່ນ: (1) ເຂດເນີນສູງ ແລະ ພູພຽງພາກເໜືອ, (2) ເຂດທົ່ງພຽງວຽງຈັນ, (3) ເຂດພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້ ແລະ (4) ເຂດພູພຽງບໍລະເວນ, ພ້ອມນັ້ນ ຍັງໄດ້ອີງໃສ່ການວິເຄາະ ສະພາບເຂດເປັນເປົ້າໝາຍສຳລັບທຸກໆໂຄງການ ແລະ ແຜນການທີ່ລະບຸໄວ້ໃນເອກະສານເຫຼັ້ມທີ II "ຮ່າງໂຄງການ ແລະ ແຜນງານ ບູລິມະສິດ". ຜົນຂອງການຈັດບຸລິມະສິດ ຕາມເຂດພື້ນທີ່ ໄດ້ສະເໜີໃນຕາຕະລາງ 9.4.

9.2.4 ການຈັດບູລິມະສິດ ຕາມຂະແໜງການຍ່ອຍ.

ບັນດາໂຄງການ ແລະ ແຜນງານໄດ້ຖືກຈັດເປັນຂະແໜງການຍ່ອຍ ຕາມບູລິມະສິດ ທີ່ສະແດງໃນຕາຕະລາງ 9.5 ການຈັດປະເພດນີ້ ຈະເປັນພື້ນຖານໃນການຕັດສິນຂອງຂັ້ນເທິງເພື່ອການຄັດເລືອກ ປະຕິບັດໂຄງການແລະແຜນງານຕ່າງໆຂອງກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະບັນດາກົມກອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ຂອງລັດຖະບານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການຈັດປະເພດນີ້ ແລະ ການບູລິມະສິດນີ້ ຈະຕ້ອງເປັນອັນດຽວກັນກັບການຈັດບູລິມະສິດລວທທີ່ສະເໜີໃນ ຂໍ້ 9.2.2 ແລະ ໃນຕາຕະລາງ 9.3

ຕາຕະລາງ 9.4 ໂຄງການແລະ ແຜນງານບູລິມະສິດຈັດຕາມ

ທົ່ວປະເທດ		
1	LF-2	ການປັບປຸງສຸຂະພາບສັດ
2	C-22	ໂຄງການເຕັກໂນໂລຊີ ຜະລິດເມັດພັນພືດ ພື້ນຖານ
3	C-11	ໂຄງການພັດທະນາການປູກໄໝ
4	LF-6	ໂຄງການປັບປຸງ ສູນສຸຂະພາບສັດແຫ່ງຊາດ
	RF-8	ເປີດກ້ວາງສິນເຊື່ອ ທກສ ໃຫ້ແກ່ຊາວນາ
6	C-23	ໂຄງການຄົ້ນຄ້ວາເຕັກໂນໂລຊີປູກພືດໃນເຂດເນີນສູງ
7	RF-1	ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານທະນາຄານແລະ ຂະຫຍາຍສູນຝຶກ
8	C-13	ໂຄງການເຜີຍແຜ່ເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບການເຮັດກະສິກຳ
9	RF-9	ປັບປຸງໂຄງຮ່າງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງ ທກສ
10	HR-4	ປັບປຸງໂຮງຮຽນກໍ່ສ້າງພະນັກງານດ້ານຊົນລະປະທານ
11	HR-2	ພັດທະນາການຝຶກອົບຮົມຢູ່ກັບທີ່ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຊາວນາ
12	RF-2	ປັບປຸງປະສິດທິພາບ ຂອງວຽກງານຢູ່ SOCB ແລະ ຂະຫຍາຍສາຂາ
13	IO-1.1	ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຂັ້ນຕອນການບໍລິຫານ ຂອງກສປ
14	HR-3	ປັງປຸງຄວາມສາມາດຂອງການສຶກສາດ້ານວິຊາການກະສິກຳ ປ່າໄມ້
15	LF-5	ຍົກສູງປະສິດທິຜົນຂອງການລ້ຽງສັດ
16	IO-1.2	ປັບປຸງຄວາມສາມາດໃນການວາງແຜນ ແລະ ສະຖິຕິຂອງ ກສປ
17	IO-1.3	ປັບປຸງການບໍລິຫານບຸກຄະລາກອນຂອງ ກສປ
18	IO-4.1	ໂຄງການປັບປຸງການຈັດຕັ້ງ ຂອງສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາ ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ (ສຄກປຊ)
19	IO-4.2	ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ພະນັກງານສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາ ກປ ແຫ່ງຊາດ (ສຄກປຊ)
20	IO-4.3	ໂຄງການຍົກລະດັບການຄົ້ນຄ້ວາ ໃຫ້ພະນັກງານສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ ກປ ແຫ່ງຊາດ(ສຄກປຊ)
21	HR-5	ປັບປຸງຄວາມສາມາດດ້ານການສຶກສາ ກ່ຽວກັບກະສິກຳປ່າໄມ້ ຂັ້ນມະຫາວິທະຍາໄລ
22	HR-1	ປັບປຸງການບໍລິການ ສົ່ງເສີມ ກະສິກຳ ປ່າໄມ້
23	LW-4	ຈັດແບ່ງເຂດກະສິກຳ ການຄຸ້ມຄອງດິນ ແລະ ພັດທະນາລະບົບການເຮັດ ທກສ
24	IO-6	ໂຄງການປັບປຸງການກັກກັນພືດ
25	LW-3	ແຜນງານບໍລິຫານແຫຼ່ງນ້ຳ
26	LW-7	ປັບປຸງ ລະບົບພະຍາກອນອາກາດ
27	M-4	ໂຄງການຈັດລະດັບ ແລະ ຈັດປະເພດ ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ
ເຂດເນີນສູງ ແລະ ພູສູງ ພາກເໜືອ		
1	RF-11	ຂະຫຍາຍກິດຈະກຳ ການເງິນຈຸລະພາກ
2	SC-5	ຄົ້ນຄ້ວາກ່ຽວກັບການບໍລິຫານ ແບບຍືນຍົງ ແລະ ການນຳໃຊ້ NTFPs
3	SC-3	ຄົ້ນຄ້ວາ ກ.ປ ກັບທີ່ ເພື່ອໃຫ້ເປັນລະບົບ ເຮັດກະສິກຳແບບຍືນຍົງ ຢູ່ເຂດເນີນສູງ
4	M-8	ການແປຮູບ ແລະ ການຕະຫລາດ ຂອງ NTFPs
5	C-17	ແຜນງານການຄົ້ນຄ້ວາ ເຕັກໂນໂລຊີ ປູກໄມ້ກິນໝາກ
6	C-9	ສົ່ງເສີມການປູກໄມ້ກິນໝາກຢູ່ພາກເໜືອ
7	RD-1	ພັດະທນາກະສິກຳ ໂດຍແມ່ນປະຊາຊົນ ເປັນຜູ້ລິເລີ່ມ ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກ
8	SC-1.1	ຍຸດຕິການເຮັດໄຮ່ເລື່ອນລອຍ ຢູ່ເຂດພາກໄຕ້
9	LW-1	ກວດກາຕິດຕາມການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ໃນການວາງແຜນໃຊ້ດິນ ແລະ ມອບດິນ, ຂັ້ນຕາດິນ

		ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ.
10	SC1.3	ແຜນງານລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ພັດທະນາເຂດເນີນສູງ.
11	SC2	ຍຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ໃນບໍລິເວນ NBCAs
ເຂດເນີນສູງ ແລະ ພູສູງ ແລະ ເຂດຍ່ອຍທົ່ງພຽງແລະ ເນີນສູງ		
1	LF-10	ໂຄງການປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍການລ້ຽງສັດນ້ຳ
2	LF-11	ສູນແນວພັນປາ
3	LF-12	ພັດທະນາການລ້ຽງສັດນ້ຳຊົນນະບົດ
4	C-1	ປັງປຸງການຂະຫຍາຍພັນເຂົ້າ
5	M-2	.ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານຕະຫລາດສິນຄ້າ ທກສ
6	IR-5	ໂຄງການຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຊຸມຊົນເປັນຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ.
7	IR-4	TA ສຳລັບການພັດທະນາເລັ່ງລັດ IMP
8	IR-1	ໂຄງການຊົນລະປະທານທີ່ຊຸມຊົນຄຸ້ມຄອງ
9	M-9	ໂຄງການພັດທະນາຕະຫລາດຂາຍຍົກ
ເຂດເນີນສູງ ແລະ ພູສູງພາກເໜືອ/ເຂດຍ່ອຍຢູ່ຫ່າງໄກທີ່ມີປະຊາຊົນອາໄສຢູ່ຢ່າງກະແຈກກະຈາຍ		
1	RD-4	TA ສຳລັບການພັດທະນາເລັ່ງລັດ IMP
ເຂດເນີນສູງ ແລະ ພູສູງພາກເໜືອ/ເຂດຍ່ອຍຢູ່ຫ່າງໄກທີ່ມີປະຊາຊົນອາໄສຢູ່ຢ່າງກະແຈກກະຈາຍ		
1	C-16	ແຜນງານຄົ້ນຄ້ວາເຕັກໂນໂລຊີປູກຜັກ
2	M-2	.ລະບົບ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານຕະຫລາດສິນຄ້າກະສິກຳ
3	C-8	ສົ່ງເສີມການປູກພືດແນໃສ່ການສົ່ງອອກ
4	M-7	ຄົ້ນຄ້ວາກ່ຽວກັບທ່າແຮງການສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າ ຂາເຂົ້າຂອງສິນຄ້າກະສິກຳ

ທົ່ງພຽງວຽງຈັນ		
1	LF-10	ໂຄງການປັບປຸງແລະຂະຫຍາຍການລ້ຽງສັດນ້ຳ
2	LF-11	ສູນແນວພັນປາ
3	LF-12	ການພັດທະນາການລ້ຽງສັດນ້ຳຊົນນະບົດ
4	C-6	ແຜນງານສົ່ງເສີມການປູກຜັກ ແລະ ດອກໄມ້ໃນເຂດຊານເມືອງ
5	C-1	ປັບປຸງການຂະຫຍາຍແນວພັນເຂົ້າ
6	C-16	ໂຄງການຄົ້ນຄ້ວາ ເຕັກໂນໂລຊີການປູກຜັກ
7	M-2	ລະບົບ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຕະຫລາດ ຂອງສິນຄ້າກະສິກຳ
8	IR-5	ໂຄງການຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຊຸມຊົນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ
9	IR-4	TA IMT
10	IR-1	ໂຄງການຊົນລະປະທານຊຸມຊົນຄຸ້ມຄອງ
11	M-9	ໂຄງການພັດທະນາຕະຫລາດຂາຍຍົກ
12	IR-11	ການຫຼຸດຜ່ອນໄພພິບັດຈາກນ້ຳຖ້ວມ
ທົ່ວເຂດພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້		
1	RF-11	ການຂະຫຍາຍ ກິຈະກຳການເງິນຈຸລະພາກ
2	RD-1	ການພັດທະນາກະສິກຳ ທີ່ບ້ານເປັນຜູ້ລິເລີ່ມຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກ.
ເຂດພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້/ເຂດຢູ່ລ່ອງແມ່ນ້ຳຂອງ		
1	LF-10	ໂຄງການປັບປຸງແລະຂະຫຍາຍການລ້ຽງສັດນ້ຳ
2	LF-11	ສູນແນວພັນປາ

3	LF-12	ການພັດທະນາການລ້ຽງສັດນ້ຳຊົນນະບົດ
4	C-1	ປັບປຸງການຂະຫຍາຍແນວພັນເຂົ້າ
5	C-5	ແຜນງານປູກພືດຫຼາຍຊະນິດ
6	C-16	ໂຄງການຄົ້ນຄ້ວາ ເຕັກໂນໂລຊີການປູກຜັກ
7	M-2	ລະບົບ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຕະຫລາດ ຂອງສິນຄ້າກະສິກຳ
8	IR-5	ໂຄງການຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຊຸມຊົນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ
9	IR-4	TA IMT
10	IR-1	ໂຄງການຊົນລະປະທານຊຸມຊົນຄຸ້ມຄອງ
11	M-9	ໂຄງການພັດທະນາຕະຫລາດຂາຍຍົກ
12	IR-11	ການຫຼຸດຜ່ອນໄພພິບັດຈາກນ້ຳຖ້ວມ
ເຂດພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້ເຂດຍ່ອຍເນີນສູງ ແລະ ພູດອຍ		
1	SC-5	ການຄົ້ນຄ້ວາ ການຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງ ແລະ ການນຳໃຊ້ NTFPs
2	SC-3	ການຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳ ປ່າໄມ້ ຢູ່ພານເພື່ອລະບົບການເຮັດກະສິກຳ ແບບຍືນຍົງຢູ່ເຂດເນີນສູງ
3	M-8	ການແປຮູບ ແລະ ການຕະຫລາດຂອງ NTFP
4	C-17	ໂຄງການຄົ້ນຄ້ວາເຕັກໂນໂລຊີ ການປູກໄມ້ກິນໝາກ
5	C-10	ການສົ່ງເສີມການປູກພືດກິນໝາກຢູ່ພາກໃຕ້
6	SC-1.2	ຍຸດຕິການເຮັດໄຮ່ເລື່ອນລອຍຢູ່ພາກເໜືອ
7	LW-1	ກິຈະກຳການຕິດຕາມກວດກາ: ການປັບປຸງຄຸນນະພາບໃນການວາງແຜນການໄຊ້ດິນ, ການມອບດິນ ແລະ ເຮັກຕາດິນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ.
8	SC-1.3	ແຜນງານລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ພັດທະນາເຂດເນີນສູງ.
9	RD-4	ແຜນງານ ພັດທະນາຊົນນະບົດຮອບດ້ານອີງຕາມແຕ່ລະເຂດ
10	SC-2	ຍຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ໃນບໍລິເວນ NBCAs
ພູພຽງບໍລະເວນ		
1	C-16	ແຜນງານຄົ້ນຄ້ວາເຕັກໂນໂລຊີການປູກຜັກ
2	M-2	.ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ດ້ານຕະຫລາດຂອງສິນຄ້າກະສິກຳ
3	C-15	ແຜນງານຄົ້ນຄ້ວາເຕັກໂນໂລຊີປູກກາເຟ
4	RD-3	ໂຄງການພັດທະນາຕະຫຼາດຂາຍຍົກ
5	M-9	ໂຄງການພັດທະນາຕະຫລາດຂາຍຍົກ

ຕາຕະລາງ 9.5. ບັນດາໂຄງການ ແລະ ແຜນງານບູລິມະສິດ ຕາມຂະແໜງການຍ່ອຍ

ຂະແໜງກະສິກຳທົ່ວໄປ (ດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ດ້ານຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ການພັດທະນາຊົນນະບົດ)		
1	RD-3	ການພັດທະນາກະສິກຳຮອບດ້ານ ແລະ ຊົນນະບົດ ຢູ່ພູພຽງບໍລະເວນ
2	RD-1	ການພັດທະນາກະສິກຳ ໂດຍແມ່ນຊາວບ້ານເປັນຜູ້ລິເລີ່ມຢູ່ ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກ.
3	HR-2	ການພັດທະນາການຝຶກອົບຮົມ ການບໍລິການຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຊາວນາ
4	IO-1.1	ປັບປຸງຂະບວນການປົກຄອງ ແລະ ບໍລິຫານຂອງກກປ
5	HR-3	ປັບປຸງ ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການໃນຂະແໜງກະສິກຳປ່າໄມ້
6	IO-1.2	ປັບປຸງຄວາມສາມາດທາງດ້ານການວາງແຜນ ແລະ ເກັບກຳສະຖິຕິຂອງ ກກປ
7	IO-1.3	ປັບປຸງການບໍລິຫານຊັບພະຍາກອນມະນຸດຂອງກກປ
8	RD-4	ເປີດແຜນງານປັບປຸງຊົນນະບົດຮອບດ້ານຕາມເນື້ອທີ່
9	HR-1	ປັບປຸງການບໍລິການການເຜີຍແຜ່ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້
ຂະແໜງການຍ່ອຍລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ		
1	LF-10	ໂຄງການປັບປຸງ ແລະ ເຜີຍແຜ່ການລ້ຽງສັດນ້ຳ
2	LF-11	ສູນແນວພັນປາ
3	LF-2	ປັບປຸງສຸຂະພາບສັດ
4	LF-12	ພັດທະນາການລ້ຽງສັດນ້ຳຊົນນະບົດ
5	LF-6	ໂຄງການປັບປຸງສູນສຸຂະພາບສັດແຫ່ງຊາດ
6	LF-5	ປັບປຸງປະສິດທິຜົນຂອງການລ້ຽງສັດ
ຂະແໜງການຍ່ອຍດ້ານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທົກກະສາດ		
1	LW-7	ປັບປຸງລະບົບການພະຍາກອນອາກາດ
ຂະແໜງການຍ່ອຍຊົນລະປະທານ		
1	IR-5	ໂຄງການຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຊຸມຊົນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ
2	IR-4	TA ສຳລັບການພັດທະນາ ITM ທີ່ເລັ່ງລັດ
3	HR-4	ປັບປຸງໂຮງຮຽນວິຊາການຊົນລະປະທານ
4	IR-1	ໂຄງການຂະແໜງການຊົນລະປະທານທີ່ຊຸມຊົນຄຸ້ມຄອງ
5	IR11	ການຫຼຸດຜ່ອນໄພທຳມະຊາດຈາກນ້ຳຖ້ວມ
ຂະແໜງການຍ່ອຍປ່າໄມ້		
1	M-8	ການແປຮູບ ແລະ ການຕະຫຼາດຂອງ NTFP
2	SC-1.2	ຍຸດຕິການເຮັດໄຮ່ເລື່ອນລອຍຢູ່ເຂດພາກເໜືອ
3	SC-1.1	ຍຸດຕິການເຮັດໄຮ່ເລື່ອນລອຍຢູ່ເຂດພາກໃຕ້
4	LW-1	ກິດຈະກຳກວດກາຕິດຕາມ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບໃນການວາງແຜນການໃຊ້ດິນ, ການມອບດິນ, ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ.
5	SC-1.3	ແຜນງານພັດທະນາເຂດເນີນສູງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ
6	SC-2	ຍຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ຢູ່ໃນບໍລິເວນ NBCA
7	LW-3	ແຜນງານບໍລິຫານແຫຼ່ງນ້ຳ
ຂະແໜງການຍ່ອຍກ່ຽວກັບການປູກພືດ		
1	C-6	ແຜນງານສົ່ງເສີມການປູກຜັກ ແລະ ດອກໄມ້ຢູ່ເຂດຊານເມືອງ

2	C-1	ປັບປຸງການຂະຫຍາຍແນວພັນເຂົ້າ
3	C-5	ແຜນງານປູກພືດຫຼາຍຊະນິດ
4	C-11	ໂຄງການພັດທະນາການຜະລິດໄໝ
5	M-2	ລະບົບການເກັບກຳຂ່າວ ຂອງຕະຫຼາດສິນຄ້າກະສິກຳ
6	C-8	ສົ່ງເສີມການປູກພືດເພື່ອສົ່ງອອກ
7	C-9	ສົ່ງເສີມການປູກພືດກິນໝາກຢູ່ເຂດພາກເໜືອ
8	C-10	ສົ່ງເສີມການປູກພືດກິນໝາກຢູ່ເຂດພາກໃຕ້
9	C-13	ໂຄງການເຜີຍແຜ່ເຕັກໂນໂລຊີການເຮັດກະສິກຳ
10	IO-6	ໂຄງການປັບປຸງການກັກກັນພືດ
11	M-7	ສຶກສາທ່າແຮງການສົ່ງອອກ ແລະ ການນຳເຂົ້າ, ຂາເຂົ້າດ້ານສິນຄ້າກະສິກຳ
12	M-4	ໂຄງການຈັດລະດັບ ແລະ ຈັດປະເພດສິນຄ້າກະສິກຳ
ຂະແໜງການຍ່ອຍ ການຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ,		
1	SC-5	ຄົ້ນຄ້ວາກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ NTFP ຢ່າງຍືນຍົງ
2	SC-3	ຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳປ່າໄມ້ກັບທີ່ ເພື່ອລະບົບການເຮັດກະສິກຳຢູ່ເຂດເນີນສູງແບບຍືນຍົງ
3	C-22	ໂຄງການດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ການຜະລິດເມັດພື້ນຖານ
4	C-16	ໂຄງການຄົ້ນຄ່ວາເຕັກໂນໂລຊີດ້ານປູກຜັກ
5	C-17	ໂຄງການຄົ້ນຄ້ວາເຕັກໂນໂລຊີການປູກໝາກໄມ້
6	C-15	ແຜນງານຄົ້ນຄວ້າເຕັກໂນໂລຊີ ປູກກາເຟ
7	C-23	ໂຄງການຄົ້ນຄ້ວາເຕັກໂນໂລຊີ ການປູກພືດເຂດເນີນສູງ
8	IO-4.1	ໂຄງການປັບປຸງ ດ້ານການຈັດຕັ້ງຂອງ ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ
9	IO-4.2	ໂຄງການເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ
10	IO-4.3	ໂຄງການຍົກລະດັບການຄົ້ນຄວ້າຂອງສະຖາບັນ
11	LW-4	ຈັດແບ່ງເຂດກະສິກຳ, ຄຸ້ມຄອງດິນ ແລະ ພັດທະນາລະບົບການເຮັດກະສິກຳ.
ຂະແໜງການອື່ນໆ		
1	RF-11	ກິດຈະກຳການຂະຫຍາຍການເງິນຈຸລະພາກ
2	RF-8	ຂະຫຍາຍສິນເຊື່ອ ທກສ ໃຫ້ແກ່ຊາວນາ
3	RF-1	ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານທະນາຄານ ແລະ ຂະຫຍາຍສູນຝຶກ
4	RF-9	ປັບປຸງ ແລະ ຈັດຕັ້ງຄືນ ທກສ
5	M-9	ໂຄງການພັດທະນາຕະຫຼາດຂາຍຍົກ
6	RF-2	ປັບປຸງ ຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດງານຂອງ SOCB ແລະ ຂະຫຍາຍສາຂາ
7	HR-5	ປັບປຸງ ຄວາມສາມາດດ້ານການສຶກສາ ກະສິກຳປ່າໄມ້ ຂັ້ນມະຫາວິທະຍາໄລ

9.3 ຕົ້ນຂອງການຈັດບຸລິມະສິດ ແລະ ລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງໂຄງການ ແລະແຜນງານ

ການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານຕົວຈິງ ສຳລັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຕ່ ປີ 1995-96 ເຖິງ 1999-2000 ແລະ ແຜນການໃຊ້ຈ່າຍໃນປີ 2001-2002 ບັນລຸໄດ້ ຈາກ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະໄດ້ສະເໜີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງ 9.6 ຂໍ້ມູນງົບປະມານຂອງກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້(ຕົວຈິງ1995-96 ເຖິງ1999-2000) ແລະແຜນການ 2001-2002

ປີງົບປະມານ	1995-96	1996-97	1997-98	1998-99	1999-00	2000-01
ຕົ້ນທຶນ	2260.19	1589.17	1573.24	2500.00	2500.00	5200.00
ເກີດຂຶ້ນໃໝ່	1191.99	1389.77	1308.20	2308.89	3076.55	4484.74
ລວມ:	3452.18	2978.94	2881.44	4802.89	5576.55	9687.74

ຕາຕະລາງຂ້າງເທິງລວມເອົາພຽງແຕ່ຂໍ້ມູນຂອງກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານການ ແລະ ການແບ່ງປັນສຳລັບແຂວງແຂວງ ແລະ ເມືອງສຳລັບ ຂະແໜງການຍ່ອຍ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ກະຊວງບໍ່ຮູ້. ກົມແຜນການກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ເຂົ້າເຖິງ ຂໍ້ມູນຂອງແຂວງ ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນຂະບວນການການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ. ທີມງານການສຶກສາໄດ້ຮັບແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນການເກັບກຳຂໍ້ມູນງົບປະມານເມື່ອປີທີ່ຜ່ານມານີ້. ການມີຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ວິເຄາະລະອຽດຂອງງົບປະມານທີ່ມີ ສຳລັບທັງທຶນ ແລະ ງົບປະມານເກີດຂຶ້ນໃໝ່ໃນປີຕໍ່ໜ້າພາຍໃຕ້ປະຕິບັດການ.

ແຜນການໃຊ້ຈ່າຍຕົວຈິງ ແລະແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງງົບປະມານສຳລັບ ກະສິກຳ ພາຍໃຕ້ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ (PIP) ແມ່ນໄດ້ມາຈາກລາຍງານລັດຖະບານກອງປະຊຸມໂຕະມົນຄັ້ງທີ 7(ເດືອນ 11/2000) ເຫັນໄດ້ໃນຕາຕະລາງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຕາຕະລາງ 9.7 ຄວາມເປັນຈິງ ແລະແຜນການ ລວມPIP ແລະກະສິກຳ 1995/96 ເຖິງ 2002/2003

(ຫົວໜ່ວຍ: ພັນລ້ານກີບ)

ປີງົບປະມານ	1995-96	1996-97	1997-98	1998-99	1999-00	2000-01	2001-02	2002-03
ລວມ PIP	205.4	264.4	589.6	908.0	1701.0	2005.0	2500.0	2800.0
ກະສິກຳ	23.4	34.0	128.9	120.0	213.0	470.0	475.0	504.0
% ກະສິກຳ	11.4%	12.9%	21.9%	13.2%	12.5%	23.4%	19.0%	18.0%

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນໃນຕາຕະລາງຂ້າງເທິງແມ່ນຢູ່ໃນມູນຄ່າປະຈຸບັນ ແລະບໍ່ໄດ້ປຽບທຽບກັບການຄາດຄະເນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ໃນພາກທີ 5.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການລາຍງານລັດຖະບານຈາກກອງປະຊຸມໂຕະມົນຄັ້ງທີ 7, ເດືອນ 11/2000

ລັກສະນະຂອງຕາຕະລາງຂ້າງເທິງນັ້ນແມ່ນວ່າເປົ້າໝາຍໂຄງສ້າງການໃຊ້ຈ່າຍໄລຍະກາງຂອງປີ 18% ຂອງ PIP ສຳລັບກະສິກຳ, ສັດສ່ວນທີ່ໄດ້ຮັບໂດຍຂະແໜງກະສິກຳ ແມ່ນຫຼາຍ ທັງສົກປີ 1997-98 ແລະ 2000-01. ການສົນທະນາກັບກົມແຜນການກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຂະບວນການໃນການວາງແຜນການງົບປະມານສຳລັບສົກປີ 2001-2002 ແມ່ນກຳລັງດຳເນີນ ແລະ ອອກລະບຽບ ສຳລັບການກະກຽມງົບປະມານ ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນໃນ PIP ກະສິກຳ ສຳລັບກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼາຍກວ່າ 30% ຂອງສົກປີ 2000-2001 ໃນມູນຄ່າປະຈຸບັນ. ມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ສ່ວນແບ່ງຂອງແຂວງ PIP ລະດັບ 70% ແລະ ກະຊວງ 30% ແລະ ຂໍ້ສະເໜີເພີ່ມ ໃນລະດຽວກັນນີ້. ແຜນການ PIP ສຳລັບກະສິກຳ ໃນສົກປີ 2001-2002 ຈະເປັນ 470 ຕື້ກີບ ບວກ 30% ບໍ່ມີປ່າໄມ້. ຄິດໄລ່ແລ້ວ ເປັນ 603 ລ້ານກີບໃນມູນຄ່າປະຈຸບັນ.

ສົມມຸດວ່າ PIP ໃນຕໍ່ໜ້າ ການແບ່ງໃຫ້ ກະສິກຳ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ເປັນ 18% ຕໍ່ປີ ຂອງມູນຄ່າປະຈຸບັນ, ທີ່ຕ່ຳກ່ວາ ອັດຕາເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 2000/01 ແລະ 2001/02 ແຕ່ວ່າເປັນສະເລັ່ຍ ຂອງຊຸມປີມໍ່ໆ ມານີ້. ນອກຈາກນັ້ນ, ການສືບຕໍ່ສົນທະນາກັບ ພະນັກງານກົມແຜນການ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ສົມມຸດເອົາ 15% ຂອງແຜນງານການລົງທຶນຂອງລັດ ໃນແຕ່ລະປີ ແມ່ນປັດສະຈາກຂໍ້ຜູກມັດ. ເພາະວ່າເປັນສັດສ່ວນອັນໃຫຍ່ ຂອງໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລວມຢູ່ໃນ PIP ແລະ ບັນດາໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ ສະເລ່ຍ ແລ້ວມີອາຍຸຫ້າປີ. ທັງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ PIP ແລະ ສ່ວນບໍ່ມີຂໍ້ຜູກມັດ ໃນມູນຄ່າຄົງທີ່ ໄດ້ສົມມຸດຂຶ້ນ ເປັນງົບປະມານທີ່ມີແຕ່ລະປີ ສຳລັບກິດຈະກຳ ຂອງໂຄງການ/ແຜນງານ. ບົນພື້ນຖານອັນນີ້, ທຶນງົບປະມານປະຈຳປີ ສຳລັບໃຫ້ເງິນແກ່ ກິດຈະກຳ ແຜນປະຕິບັດການ ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນຕາຕະລາງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຕາຕະລາງ 9.8 ຂະແໜງກະສິກຳ ການວາງແຜນການລົງທຶນ (2002/03 ເຖິງ 2009/10)

(ຫົວໜ່ວຍ: ພັນລ້ານກີບ ລາຄາຄົງທີ່)

	2002-03	2003-04	2004-05	2005-06	2006-07	2007-08	2008-09	2009-10
1. ກະສິກຳ	712.00	840.00	991.00	1169.00	1379.00	1628.00	1921.00	2267.00
2. ປັບລາຄາຄົງທີ່	651.00	703.00	760.00	820.00	886.00	957.00	1033.00	1116.00
3. ເພີ່ມປີຕໍ່ປີ	48.00	52.00	57.00	60.00	66.00	71.00	76.00	83.00
4. ປົດສະຈາກຂໍ້ຜູກມັດPIP ສຳລັບກິດຈະກຳໃໝ່	98.00	105.00	114.00	123.00	133.00	144.00	155.00	167.00
5. ລວມ(3 & 4)	146.00	157.00	171.00	183.00	199.00	215.00	231.00	250.00
6. US$ລ້ານ	17.80	19.10	20.00	22.30	24.20	28.20	28.10	30.40
7. ການໃຊ້ຈ່າຍທຶນ	14.20	15.30	10.00	11.15	12.10	13.10	14.05	15.20
8. ການໃຊ້ຈ່າຍທຶນໃໝ່	3.60	3.80	10.00	11.15	12.10	13.10	14.05	15.20

ໝາຍເຫດ: I) ຄາດໝາຍການເພີ່ມໄວ້ໃນ PIP ສະເພາະຂະແໜງກະສິກຳບໍ່ລວມເອົາປ່າໄມ້ 18%ຂອງປີໃນລາຄາຄົງທີ່.

II) ປັບລາຄາໃໝ່ຕາມຄາດຫວັງຕາມອັດຕາໄພເງິນເຟີ້ 8% ຕໍ່ປີ.

III) ມີມູນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທຶນ 80% ຂອງ PIP ສຳລັບ 2002/03 ແລະ 2003/04 ແລະ 50%ອີກພາຍຫຼັງ.

IV) 1US$ ເປັນກີບແມ່ນຢູ່ທີ່ 8220 ກີບ.

V) ມີມູນຄ່າທັງໝົດເພີ່ມຂຶ້ນໃນ PIP ໃຫ້ແກ່ໂຄງການໃໝ່ ແລະແຜນງານໃນ ແຜນປະຕິບັດການ.

IV) ມີມູນຄ່າ 15% ຂອງ PIP ແຕ່ລະປີແມ່ນປົດສະຈາກຂໍ້ຜູກມັດ ແລະ ໃຫ້ແກ່ໂຄງການໃໝ່/ແຜນງານໃໝ່.

ແຫຼ່ງງົບປະມານທີ່ມີ ປັດຈຸບັນ ແມ່ນປຽບທຽບກັບມູນຄ່າເບື້ອງຕົ້ນ ຂອງໂຄງການ ແລະ ແຜນງານ ບຸລິມະສິດ ແລະ ແຜນງານ. ນີ້ແມ່ນ ເຮັດໃຫ້ເຫັນ ບາງຕົວສະແດງ ກ້ວາງໆ ຂອງການຂະຫຍາຍ ທີ່ແຫຼ່ງທຶນ ທີ່ຈະມີ ສຳລັບໂຄງການ ແລະ ແຜນງານ. ຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້ ໄດ້ໃຫ້ມູນຄ່າໂດຍຄາດຄະເນເບື້ອງຕົ້ນ ສຳລັບກຸ່ມບຸລິມະສິດທີ 1, ບຸລິມະສິດທີ 2 ແລະ ບຸລິມະສິດທີ 3 ຂອງໂຄງການ/ແຜນງານ (ລວມຂອງ 22 ໂຄງການບຸລິມະສິດສູງສຸດ). ມູນຄ່າ ແມ່ນ ເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ທົບທວນ ໃນເມື່ອຮ່າງໂຄງການລະອຽດ ແລະ ການກະກຽມ ໄດ້ດຳເນີນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບົນພື້ນຖານການມີມູນ ສຳລັບທຶນທີ່ມີ, ປາກົດວ່າ ລະຫວ່າງ 16 ຫາ 22 ແຜນງານບຸລິມະສິດສູງສຸດສາມາດເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການເລີ່ມຕົ້ນໃນການຄາດຄະເນຂອງແຫຼ່ງທຶນທີ່ມີໃນ PIP.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນໃຫ້ຫຼາຍກວ່າ 80% ຂອງ PIP ສຳລັບປີໃດນຶ່ງ, ເບິ່ງຄືວ່າຜູ້ໃຫ້ທຶນຈະມີບັນທັດຖານຂອງຕົນເອງສຳລັບ ຈ່າຍໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ. ຜູ້ໃຫ້ທຶນມັກເລືອກເອົາໂຄງການໃໝ່ເພື່ອໃຫ້ທຶນ. ປະສົບການທີ່ຜ່ານມາສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ສປປ ລາວບໍ່ສາມາດ ບັນລຸເປົ້າໝາຍໃນແຜນການລົງທຶນຂອງພາກລັດ ໃນພື້ນຖານຂະແໜງການຍ່ອຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າ PIP ລວມເປົ້າໝາຍມີຫຼາຍກວ່າເຮັດໄດ້. ຍ້ອນແນວນັ້ນ ຈຶ່ງແນະນຳວ່າ (I) ພາຍຫຼັງຮັບຮອງເອົາ ແລະ ກະຈາຍແຜນປະຕິບັດການ, ລັດຖະບານຕ້ອງຈັດປະຊຸມເປັນ ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ເພື່ອອະທິບາຍບຸລິມະສິດ

ແລະ ບັນຫາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ; (II) ອອກກົດລະເບັນຕໍ່ການໃຫ້ທຶນ ຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອຮັບປະກັນ ວ່າໂຄງການ ແລະ ແຜນງານບຸລິມະສິດ ໄດ້ດຳເນີນໂດຍຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ແລະ (III) ໂດຍຜູ້ໃຫ້ທຶນກໍ ໃຫ້ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນເໝືອນກັນ.

ຕາຕະລາງ 9.9 ທຶນປະຈຳປີ ແລະ ມູນຄ່າການຂໍຢືນຕໍ່ ຂອງໂຄງການ ແລະ ແຜນງານບູລິມະສິດ

		ປີທີ 1	ປີທີ 2	ປີທີ 3	ປີທີ 4	ປີທີ 5	ປີທີ 6	ປີທີ 7	ປີທີ 8
ບູລິມະສິດທີ 1									
LF10 ຂະຫຍາຍແລະປັບປຸງການລ້ຽງສັ	ທຶນປະຈຳປີ	1.256	450	540	1.125	450	450	450	450
	ຂໍຢືນຕໍ່	88	64	64	84	64	64	64	64
FL. ສູນແນວພັນປາ	ທຶນປະຈຳປີ	5.060	360	360	360	360	6.500		
	ຂໍຢືນຕໍ່	193	52	52	52	52	401		
LF2 ປັບປຸງສຸຂະພາບສັດ	ທຶນປະຈຳປີ	690	690	690	1.890	1.890	1.890	270	
	ຂໍຢືນຕໍ່	124	124	124	160	160	160	111	111
RF11 ຂະຫຍາຍການເງິນຈຸລະພາກ	ທຶນປະຈຳປີ								
	ຂໍຢືນຕໍ່								
LF12 ພັດທະນາການລ້ຽງສັດນ້ຳຢູ່ຊົນນ	ທຶນປະຈຳປີ	441	270	0	441	270	0	441	270
	ຂໍຢືນຕໍ່	24	18	10	24	18	10	24	18
SC5.ການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ນຳໃຊ້ NTFI	ທຶນປະຈຳປີ		915	780	780	780	780	780	780
	ຂໍຢືນຕໍ່		233	229	229	229	229	229	229
C6. ສົ່ງເສີມປູກຜັກ ແລະ ດອກໄມ້ຢູ່ຊ	ທຶນປະຈຳປີ				915	780	780	780	780
	ຂໍຢືນຕໍ່				233	229	229	229	229
C1. ຂະຫຍາຍແນວພັນເຂົ້າ	ທຶນປະຈຳປີ	1.000	3.285	285	258	258	1.380	6.48	480
	ຂໍຢືນຕໍ່	40	176	86	86	86	124	267	87
M8. ການແປຮູບ ແລະ ການຕະຫຼາດ	ທຶນປະຈຳປີ	255	165	165	150	150	150	150	150
	ຂໍຢືນຕໍ່	69	67	67	66	66	66	66	66
C22. ການຜະລິດແນວພັນພື້ນຖານ	ທຶນປະຈຳປີ		848	348	348	348	348		
	ຂໍຢືນຕໍ່		259	237	237	237	237		
LF6. ສູນປັບປຸງສຸຂະພາບສັດ	ທຶນປະຈຳປີ			1.390	1.390	890	390	390	390
	ຂໍຢືນຕໍ່			42	93	78	63	63	63
ລວມບູລິມະສິດທີ I	ທຶນປະຈຳປີ	8.702	6.983	4.486	7.684	6.203	12.668	9.741	3.57
	ຂໍຢືນຕໍ່	538	993	911	1.264	1.219	1.583	1.053	876
ບູລິມະສິດທີ 2		ປີທີ 1	ປີທີ 2	ປີທີ 3	ປີທີ 4	ປີທີ 5	ປີທີ 6	ປີທີ 7	ປີທີ 8
SC3. ກະສິກຳປ່າໄມ້ ແບບຍືນຍົງກັບທີ	ທຶນປະຈຳປີ					340	240	240	240
	ຂໍຢືນຕໍ່					165	162	162	162
C5. ຂະຫຍາຍການປູກພືດຫຼາຍຊະນິດ	ທຶນປະຈຳປີ					880	790	382	279
	ຂໍຢືນຕໍ່					118	209	197	194
C11.ໂຄງການພັດທະນາຜະລິດໄໝ	ທຶນປະຈຳປີ		528	1.828	693	628	578	622	1.272
	ຂໍຢືນຕໍ່		311	438	701	699	401	853	872
C17. ຄົ້ນຄວ້າການປູກໄມ້ກິນໝາກ	ທຶນປະຈຳປີ				921	821	281	281	1.781
	ຂໍຢືນຕໍ່				188	179	163	163	208
C16. ຄົ້ນຄ້ວາການປູກຜັກ	ທຶນປະຈຳປີ			921	821	281	281	1.781	281
	ຂໍຢືນຕໍ່			188	179	163	163	208	163

ລວມບູລິມະສິດທີ II	ທຶນປະຈຳປີ	0	528	2.749	2.435	2.950	2.170	3.306	3.853
	ຂໍຢືມຕໍ່	0	311	626	1.086	1.324	1.098	1.583	1.599
ບູລິມະສິດທີ 3		ປີທີ 1	ປີທີ 2	ປີທີ 3	ປີທີ 4	ປີທີ 5	ປີທີ 6	ປີທີ 7	ປີທີ 8
M2. ການເກັບກຳຂ່າວຕະຫລາດສິນຄ້າ	ທຶນປະຈຳປີ	300	280	240	240	240			
	ຂໍຢືມຕໍ່	205	153	121	69	69			
C15. ຄົນຄ້ວາປູກກາເຟ	ທຶນປະຈຳປີ			668	1.528	416	408	408	
	ຂໍຢືມຕໍ່				280	255	254	254	
C23. ຄົນຄວ້າປູກພືດເຂດເນີນສູງ	ທຶນປະຈຳປີ				646	316	276	276	1.776
	ຂໍຢືມຕໍ່				179	164	163	163	208
C8. ສົ່ງເສີມການປູກພືດເພື່ອສົ່ງອອກ	ທຶນປະຈຳປີ			900	853	603	374	275	255
	ຂໍຢືມຕໍ່			45	293	286	279	276	275
IR1. ຊົນລະປະທານຊຸມຊົນຄຸ້ມຄອງ	ທຶນປະຈຳປີ			2.522	2.585	2.553	2.49	2.49	2.873
	ຂໍຢືມຕໍ່			595	596	597	594	606	594
RF8. ຂະຫຍາຍສິນເຊື່ອ ທກສ	ທຶນປະຈຳປີ								
	ຂໍຢືມຕໍ່								
ລວມ	ທຶນປະຈຳປີ	300	280	4.330	5.852	4.128	3.548	3.449	4.904
	ຂໍຢືມຕໍ່	205	153	1.014	1.417	1.371	1.290	1.299	1.077
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບໂຄງການບູລິມະສິດ									
		ປີທີ1	ປີທີ2	ປີທີ3	ປີທີ4	ປີທີ5	ປີທີ6	ປີທີ7	ປີທີ8
ລວມຄວາມຕ້ອງການ 22 ໂຄງການ	ທຶນປະຈຳປີ	9.0	7.8	11.5	16.0	11.3	18.4	16.5	12.3
(ລ້ານ ໂດລາ)	ຂໍຢືມຕໍ່	0.7	1.5	2.6	3.7	3.9	4.0	3.9	3.5
ຄາດຄະເນລວມຂອງ PIP ທີ່ມີໃຫ້	ທຶນປະຈຳປີ	14	15.3	10	12	12.1	13.1	14.1	15.2
(ລ້ານໂດລາ)	ຂໍຢືມຕໍ່	3.6	3.8	10	11.1	12.1	13.1	14.1	15.2